

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๕ / ๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๓๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

พระยาอรรชราชทรงศิริ รองประธานวุฒิสภา ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ดนน มีสมาชิกร่วมประชุม ๘๓ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ระเบียบวาระ ๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ มีดังนี้

๑. ตามที่สภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันสภาละ ๘ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งวุฒิสภาดังมติแก้ไขเพิ่มเติม และคณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อสภาทั้งสองได้พิจารณาและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว บัดนี้สภาผู้แทนได้ตั้งมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วนั้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมทราบ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไป

๒. รับของรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ตรวจสอบและอาจได้ให้ท่านสมาชิกท่านใดจะมีข้อสงสัยหรือไม่

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขอย่างไร

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไข ก็ขอว่าที่ประชุมรับรายงาน

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยฉันทาคาร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๘๓ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว
เชิญกรรมการเข้าประจำที่

รายงานคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยฉันทาคาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๘๓

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรมิได้ตั้งกรรมการฝ่ายละ ๗ คน ให้
เป็นคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ว่าด้วยฉันทาคาร
ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๘๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๒๓ (๓) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร โดยเลือกพลโท พระยาอภัยสงคราม เป็นประธาน และเลือก
นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิตยธรรมา เป็นเลขานุการ จึงเสนอร่าง
พระราชบัญญัติที่พิจารณาส่งสภาทั้งสอง มาพร้อมกันรายงาน

ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน ปรากฏตาม
ร่างที่ได้เสนอมานี้ ซึ่งเป็นไปตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขเพิ่มเติม

(ลงชื่อ) นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิตยธรรมา
(นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิตยธรรมา)

เลขานุการ

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัย
ตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ ของพระราช-
บัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๒๗

“มาตรา ๘ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นจะต้องกักตัวไว้สอบสวน ให้ผู้
บังคับบัญชา มีอำนาจกักตัวผู้บังคับบัญชาระหว่างดำเนินการสอบสวน
เพื่อตรวจหาได้เท่าที่จำเป็นแก่การสอบสวน แต่ต้องไม่เกินอำนาจตรวจ
กักขังของผู้บังคับบัญชา และต้องไม่เกินสัปดาห์หนึ่งครั้งให้เป็นไปตามระเบียบ
ของกรมตำรวจ

ให้หน่วยงานที่สังกัดรวมเข้าในวงตั้งทัศนศึกษาม กักขัง หรือจำ
ขังด้วย ถ้าตั้งสถานที่อย่างอื่นนอกจากทัศนศึกษาดู และเป็นทัศนศึกษา
ใช้ได้ออกหรือปลดออกแต่สังกัดกองเพียงวงเดียว ก็ให้ถือว่าได้รับทัศนศึกษา
มาครบแล้ว”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติว่า
ด้วยจรรยาบรรณพุทธศักราช ๒๕๒๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยจรรยาบรรณ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๒๗ กับตารางกำหนด
อำนาจลงพื้นที่สำรวจท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยจรรยาบรรณ พุทธศักราช
๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนกับตารางท้ายพระราชบัญญัติแทน

“มาตรา ๓๐ ในการที่ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิด
นอกจากลงโทษตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้กระทำ
ได้แต่เฉพาะตามที่กำหนดอำนาจลงโทษ ในตารางท้ายพระราชบัญญัติ

ผู้บังคับบัญชาชั้นใด จะมีอำนาจเป็นผู้ลงโทษชั้นใด และผู้
อยู่ในบังคับบัญชาชั้นใด จะเป็นผู้รับโทษชั้นใด ซึ่งตามตารางกำหนด
อำนาจลงโทษที่มีกำหนดไว้ให้ถือเกณฑ์เทียบ ดังต่อไปนี้

- ก. เทียบชั้นผู้บัญชาการ
จเรตำรวจ
- ข. เทียบชั้นผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ผู้ช่วยจเรตำรวจ
- ค. เทียบชั้นผู้บังคับการ
  - ๑. เดชานุการกรม
  - ๒. หัวหน้ากอง
  - ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจเอกขึ้นไป

- ง. เทียบชนรองผู้บังคับการ
๑. รองประธานการกรรมา
  ๒. รองหัวหน้ากอง
  ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจโท
- จ. เทียบชนผู้กำกับการ
- ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจตรี
- ฉ. เทียบชนผู้บังคับกอง
๑. หัวหน้าแผนก
  ๒. ตำรวจตรี
  ๓. นายเวรผู้บัญชาการ
  ๔. นายเวรเวรตำรวจ
  ๕. นายแพทย์โท
  ๖. ตำรวจคนเขาเมืองจังหวัด
  ๗. ข้าราชการตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจเอก
- ช. เทียบชนผู้บังคับหมวด
๑. ประจำแผนก
  ๒. หัวหน้าสถานี
  ๓. หัวหน้ากิ่งสถานี
  ๔. รองตำรวจตรี
  ๕. สัมทบญช
  ๖. พนักงานพิทักษ์
  ๗. พนักงานทะเบียนพล
  ๘. นายแพทย์ตรี
  ๙. นายเวรผู้บังคับการ

- ๓๐. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ
- ๓๑. ผู้ช่วยนายเวรผู้บัญชาการ
- ๓๒. ผู้ช่วยนายเวรเรตำรวจ
- ๓๓. ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ
- ๓๔. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ที่มีคไม่เกินนายร้อย—

ตำรวจโททั้งนี้ ผู้ครองตำแหน่งแต่ละตำแหน่งต้องเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

๕. เทียบชั้นผู้บังคับหมู่

- ๑. หัวหน้าสถานี
- ๒. หัวหน้ากองสถานี
- ๓. สัมทบหมู่
- ๔. พนักงานพัสดุ
- ๕. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ
- ๖. พนักงานทะเบียนพด
- ๗. พนักงานทะเบียนคนต่างด้าว
- ๘. นายสืบพยาน
- ๙. นักเรชนายร้อยตำรวจ
- ๑๐. ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ
- ๑๑. เต็มชั้นพนักงาน

๕. ทงนนอกจาก ๕ ผู้ครองตำแหน่งแต่ละตำแหน่งต้องเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
วินัยข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า
ด้วยวินัยข้าราชการแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๑๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งได้มีกฎกระทรวงกำหนดโทษไว้
แน่นอนแล้ว เช่นฐานขาดหน้าที่ราชการเป็นต้น หากกำหนดโทษนั้นเกิน
อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดได้ ก็ให้นำเสนอตามลำดับถึงผู้
อำนาจลงโทษ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางกำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตำรวจ

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดฉัย	โทษทัณฑ์	กักขัง	กักขัง	จำขัง
อธิบดี	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๒ วัน	—	—
	ผู้บังคับการ	—	๓ วัน	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๗ วัน	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๑๕ วัน	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๒๐ วัน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๐ วัน	๓๐ วัน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๖๐ วัน	๖๐ วัน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน
	ลูกแถว	๓ วัน	๕๐ วัน	๓๕๐ วัน	๓๕๐ วัน
รองอธิบดี	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๒ วัน	—	—
	ผู้บังคับการ	—	๓ วัน	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๕ วัน	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๑๐ วัน	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๑๕ วัน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๒๐ วัน	๒๐ วัน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๔๐ วัน	๔๕ วัน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน
	ลูกแถว	๓ วัน	๕๐ วัน	๓๕๐ วัน	๓๕๐ วัน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	โทษกักขัง	กักขัง	กักขัง	จำขัง
ผู้บัญชาการ	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๓ วน	—	—
	ผู้บังคับการ	—	๒ วน	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๔ วน	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๗ วน	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๓๐ วน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๕ วน	๓๕ วน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๐ วน	๓๐ วน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วน	๕๐ วน	๕๐ วน	๕๐ วน
ลูกแถว	๓ วน	๕๐ วน	๓๕๐ วน	๓๕๐ วน	
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	ผู้บังคับการ	—	๓ วน	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๓ วน	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๕ วน	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๗ วน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๐ วน	๓๐ วน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๒๐ วน	๒๐ วน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วน	๖๐ วน	๖๐ วน	๖๐ วน
	ลูกแถว	๓ วน	๕๐ วน	๕๐ วน	๕๐ วน
ผู้บังคับการ	รองผู้บังคับการ	—	๒ วน	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๓ วน	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๕ วน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๗ วน	๗ วน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๕ วน	๓๕ วน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วน	๖๐ วน	๖๐ วน	๖๐ วน
	ลูกแถว	๓ วน	๕๐ วน	๕๐ วน	๕๐ วน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	โทษทัณฑ์	กักขัง	กักขัง	จำคุก
รองผู้บังคับการ	ผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๕ ๑น	๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น
	ลูกแถว	๓ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น
ผู้กำกับการ	รองผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๗ ๑น	๗ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น
	ลูกแถว	๓ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น
รองผู้กำกับการ	ผู้บังคับกอง	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๕ ๑น	๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น
	ลูกแถว	๒ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น
ผู้บังคับกอง	ผู้บังคับหมวด	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๒๐ ๑น	๒๐ ๑น	๒๐ ๑น
	ลูกแถว	๒ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดจรรยา	โทษทัณฑ์	กักขัง	ขังคุก	จำขัง
ผู้บังคับหมวด	ผู้บังคับหมู่	—	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน
	ลูกแถว	—	๓๐ วัน	๓๐ วัน	๓๐ วัน
ผู้บังคับหมู่ที่ประจำหอหน้าสถาน	ลูกแถว	๓ ชั่วโมง	๕ วัน	๓ วัน	—

คำอธิบาย

๑. กำหนดอำนาจลงโทษไว้ในตารางนี้คือ กำหนดที่ผู้ตั้งผู้ลงโทษจะตั้งเกินกำหนดไม่ได้ แต่อาจวางได้

๒. โทษทัณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่าทำทัณฑ์กรรมทุก ๆ วัน จนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งนั้นผู้ตั้งโทษจะกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินกว่าวันละหกชั่วโมง แต่ถ้าให้ขังเวรยามตามปกติผู้ตั้งโทษจะตั้งโทษทัณฑ์ให้กำหนดโดยชัดเจน ว่าทัณฑ์กรรมกี่วัน และวันจะเท่าใด

๓. ทัณฑ์จำขังห้ามลงแก่ผู้ที่มีชั้นจ่านายสิบตำรวจขึ้นไป.

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อประกอบการพิจารณากับร่างซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๓ (๓) พิจารณาเสร็จแล้ว

เพื่อความสะดวกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงได้จัดพิมพ์ร่างซึ่งสภาผู้แทนให้ใช้ และวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมมาเพื่อประกอบการพิจารณา กับร่างซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว

(ร่างตามมติของสภาผู้แทน คัดความเดิมรวมทั้งบทเครื่องหมาย ชัดฆ่า นอกจากที่ขีดเส้นใต้

ร่างตามมติของวุฒิสภา คัดความเดิมรวมทั้งบทเครื่องหมาย ชัดฆ่า นอกจากที่ขีดฆ่า)

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๑๗

มาตรา ๘ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นจะต้องกักตวจไว้สอบสวน ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกักตวจได้ โดยบังคับบัญชาหรือทางดำเนินการ (พิจารณา) สอบสวนเพื่อตวจหาได้เท่าที่จำเป็นแก่การสอบสวน (ได้) แต่ต้องไม่เกินอำนาจตวจตวจกขงขงผู้ตวจกตวจ และต้องไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งตวจให้ เป็นไปตามระเบียบของกรมตำรวจ

ให้นับวันตวจกตวจรวมเข้าในวณตวจตวจกขง กักขง หรือจำขงควย ถาตั้งตวจตวจขงขงอนนอกจากตวจตวจกตวจ และเป็นตวจกท ไม่ใช่ได้ขออกหรือปลดแมตวจกตวจเพียงวันเดียวก็ให้ถือว่า ได้รับตวจทชนนมาครบแล้ว

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๑๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๗ กับตารางกำหนดอำนาจตวจตวจตวจทวยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๑๗ และให้ใช้ความตวจไปนกับตารางทวยพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๓๐ ในการที่ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิด นอก
จากลง (การ) โทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้กระทำ
ได้ก็เฉพาะตามที่กำหนดอำนาจลงทัณฑ์ในตารางท้ายพระราชบัญญัติ

ซึ่งผู้บังคับบัญชานั้นได้ จะมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด และผู้
อยู่ในบังคับบัญชานั้นได้ จะเป็นผู้รับทัณฑ์ชั้นใด ซึ่งตามตารางกำหนด
อำนาจลงทัณฑ์ มิได้กำหนดไว้ให้ข้อเกณฑ์เทียบ ดังต่อไปนี้

ก. เทียบชั้นผู้บัญชาการ

๑. เยาวชน

ข. เทียบชั้นผู้ช่วยผู้บัญชาการ

ผู้ช่วยเยาวชน

ค. เทียบชั้นผู้บังคับการ

๑. เยาวชนการกรม

๒. หัวหน้ากอง

๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจเอกขึ้นไป

ง. เทียบชั้นรองผู้บังคับการ

๑. รองเยาวชนการกรม

๒. รองหัวหน้ากอง

๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจโท

จ. เทียบชั้นผู้กำกับการ

ข้าราชการชั้นนายพันตำรวจตรี

ฉ. เทียบชั้นผู้บังคับกอง

๑. หัวหน้าแผนก

๒. ตำรวจตรี

๓. นายเวรผู้บัญชาการ

๔. นายเวรเจ้าเวรตำรวจ

LIRT

๕. นายแพทย์ ไท

๕. ทอ.ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด

๖. ข้าราชการตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจเอก

๗. เทียบชนผู้บังคับหมวด

๑. ประจำแผนก

๒. หัวหน้าสถานี (ชั้นสัญญาบัตร)

๓. หัวหน้ากิ่งสถานี (ชั้นสัญญาบัตร)

๔. รองตำรวจตรี

๕. สัมทบญช (ชั้นสัญญาบัตร)

๖. พนักงานพัสดุ (ชั้นสัญญาบัตร)

๗. พนักงานทะเบียนพล (ชั้นสัญญาบัตร)

๘. นายแพทย์ตรี

๙. นายเวรผู้บังคับการ

๑๐. ทอ. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ

๑๑. ผู้ช่วยนายเวรผู้บัญชาการ

๑๒. ผู้ช่วยนายเวรเวรตำรวจ

๑๓. ทอ. ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ

๑๔. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มียศไม่เกิน นายร้อย—

ตำรวจโท ทั้งนี้ผู้ครองตำแหน่งแต่ละตำแหน่ง ต้องเป็น

ข้าราชการตำรวจชั้น สัญญาบัตร

๘. เทียบชนผู้บังคับหมู่

๑. หัวหน้าสถานี (ชั้นประทวน)

๒. หัวหน้ากิ่งสถานี (ชั้นประทวน)

๓. สัมทบญช (ชั้นประทวน)

๔. พนักงานพัสดุ (ชั้นประทวน)

LIRT

๕. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ (ชั้นประทวน)

๖. พนักงานทะเบียนพล (ชั้นประทวน)

๖. ทจ พนักงานทะเบียนคนต่างด้าว

๗. นายสืบพยานาต

๗. ทจ นักเรียนนายร้อยตำรวจ

๗. ตว ตรวจคนเข้าเมืองอำเภอ

๘. (นายตำรวจชั้นประทวนแต่ละ) เสมียนพนักงาน

๘. พนักงานนอกจาก ๗ ทจ ผู้ครองตำแหน่งแต่ละตำแหน่ง ต้องเป็นข้าราชการ

การตำรวจชั้นประทวน

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งได้มีกฎกระทรวงกำหนดโทษไว้แน่นอนแล้ว เช่นฐานขาดวินัยการเป็นต้น หากกำหนดโทษนั้นเกินอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลงโทษได้ ก็ให้นำเสนอตามลำดับชั้นมีอำนาจลงโทษ (แม้กำหนดโทษนั้นจะเกินอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ ก็ให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งได้ แต่จะสั่งลงโทษได้อย่างสูงเพียงจำขงไม่เกินหกเดือน

ความผิดดังกล่าวในวรรคก่อนให้ผู้บังคับการตำรวจหรือเขตมีอำนาจสั่งลงโทษ ที่เบากว่ากขงได้ แม้ว่ากำหนดโทษนั้นจะเกินอำนาจที่จะสั่งลงโทษได้อย่างสูงไม่เกินอำนาจที่กำหนดไว้สำหรับผู้บัญชาการ”)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางกำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตำรวจ

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	โทษทัณฑ์	ทัณฑ์	ทัณฑ์	จำคุก
ขอขม	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๒ วัน	—	—
	ผู้บังคับการ	—	๓ วัน	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๖ วัน	—	—
	ผู้กำกับ	—	๓๕ วัน	—	—
	รองผู้กำกับ	—	๒๐ วัน	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๐ วัน	๓๐ วัน	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๖๐ วัน	๖๐ วัน	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน
	ลูกแถว	๓ วัน	๕๐ วัน	๓๕๐ วัน	๓๕๐ วัน
	รองขอขม	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๒ วัน	—
ผู้บังคับการ		—	๓ วัน	—	—
รองผู้บังคับการ		—	๕ วัน	—	—
ผู้กำกับ		—	๓๐ วัน	—	—
รองผู้กำกับ		—	๓๕ วัน	—	—
ผู้บังคับกอง		—	๒๐ วัน	๒๐ วัน	—
ผู้บังคับหมวด		—	๔๐ วัน	๔๕ วัน	—
ผู้บังคับหมู่		๓ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน	๕๐ วัน
ลูกแถว		๓ วัน	๕๐ วัน	๓๕๐ วัน	๓๕๐ วัน

LIRT

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดจน	ทัณฑ์ขกกรรม	กักขาม	กักขัง	จำขัง
ผู้บัญชาการ	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับการ	—	๒ ๑น	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๔ ๑น	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๗ ๑น	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๓๐ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๕ ๑น	๓๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น
	ลูกแถว	๓ ๑น	๕๐ ๑น	๕๗๐ ๑น	๕๗๐ ๑น
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	ผู้บังคับการ	—	๓ ๑น	—	—
	รองผู้บังคับการ	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๕ ๑น	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๗ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๒๐ ๑น	๒๐ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น
	ลูกแถว	๓ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น
ผู้บังคับการ	รองผู้บังคับการ	—	๒ ๑น	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๕ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๗ ๑น	๗ ๑น	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๕ ๑น	๓๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น
	ลูกแถว	๓ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น	๕๐ ๑น

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดจนย	โทษจกกรรม	กักขัง	กักขัง	จำขัง
รองผู้บังคับการ	ผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๕ ๑น	๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น
	ตุลาการ	๓ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น
ผู้กำกับการ	รองผู้กำกับการ	—	๑ ๑น	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๗ ๑น	๗ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น
	ตุลาการ	๓ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น	๗๕ ๑น
รองผู้กำกับการ	ผู้บังคับกอง	—	๓ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๕ ๑น	๕ ๑น	—
	ผู้บังคับหมู่	๑ ๑น	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น
	ตุลาการ	๒ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น	๖๐ ๑น
ผู้บังคับกอง	ผู้บังคับหมวด	—	๑ ๑น	—	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๑น	๒๐ ๑น	๒๐ ๑น	๒๐ ๑น
	ตุลาการ	๒ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น	๔๕ ๑น
ผู้บังคับหมวด	ผู้บังคับหมู่	—	๓๕ ๑น	๓๕ ๑น	๓๕ ๑น
	ตุลาการ	—	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น	๓๐ ๑น
ผู้บังคับหมู่พิเศษ หัวหน้าสถานี	ตุลาการ	๓ ชั่วโมง	๕ ๑น	๓ ๑น	—

คำอธิบาย

๑. กำหนดอำนาจลงทัณฑ์ในตารางแนบ กำหนดที่สูงสุด ผู้ลง
ทัณฑ์จะตั้งเกินกำหนดไม่ได้ แต่ต่ำกว่าได้

๒. ทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่าทำทัณฑ์กรรม
ทุก ๆ วันจนกว่าจะครบกำหนดในวันหนึ่งนั้นผู้ตั้งลงทัณฑ์จะกำหนดทัณฑ์—
กรรมได้ไม่เกินกว่าวันละหกชั่วโมง แต่ถ้าให้ข้อยู่เรื่อยตามปกติ ผู้จะตั้งลง
ทัณฑ์ ทัณฑ์กรรมให้กำหนดโดยชัดเจนว่าทัณฑ์กรรมกี่วัน และวันละเท่าใด

๓. ทัณฑ์จำขังห้ามลงแก่ผู้ทมิฬชนจำนวนยี่สิบตำรวจขึ้นไป.

คณะกรรมการเข้าประจำที่

เลขาธิการรัฐสภา : นายชอกรวมาราชการคณะมนตรีทางฝ่าย

สภาผู้แทน ๑. นายมา เดวีศรี ๒. ร้อยเอกขุน สุจริตตรงตุงค์ ๓. นาย
ยี่น สืบนการณ ๔. นายสงวน พรหมประกาย ๕. นายพันตำรวจตรี หดองเจริญ
ตำรวจการ ๖. นายร้อยตำรวจเอกหอด มุตตาหารวิ ๗. หดองอังกณานุรักษ์
ทางฝ่ายวุฒิสภา ๑. นายเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมตาคัน ๒. พลโท
พระยาอภัยสงคราม ๓. นายพันตำรวจเอกพัฒน นตฉินานนท ๔. พล ตริ
พระอุดมโยธาธิย ๕. พลตรี พระยาอินทวิชัย ๖. นายพันตำรวจเอก
ปราโมช จงเจริญ ๗. นายพลตำรวจตรี หดอง ไชยสินาภิมาด

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : กรรมการมอระไรจแรงบ้าง

พล. ท. พระยาอภัยสงคราม กรรมการ : กรรมการไม่ม
อระไรจแรง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : จะมีท่านผู้ใดอภิปรายคดีค้านบ้างใหม่
ไม่มีตมารักอภิปรายอย่างใด

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถ้อยคำขอลี้-
 ปรายแล้ว คือไปนขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยพระราช-
 บัญญัติที่คณะกรรมาธิการเสนอมานี้ ขอให้ไปรตยกมชชน

ได้มาชิกยกมือ ๖๘ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรต-
 ยกมชชน

ไม่มีได้มาชิกยกมือ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : กระนั้นเพียง เห็นชอบด้วย ๖๘
 ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้แล้วจะได้ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

คือไป ร่างพระราชบัญญัติที่ต่างมา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ขัดแย้งกับบทบัญญัติในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอ
 ท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
 พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ใน
 ท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา
 อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัด
 กาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้อง
 ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง
 และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งเสนอโดย
 คณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราช

LIART

บัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓๘/๒๕๘๓ (วาระที่ ๒) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๘๓ และตั้งให้กรรมาธิการ
สามัญคณะที่ ๑ พิจารณา คณะกรรมาธิการสามัญคณะนี้ได้พิจารณา
เสร็จแล้ว เสนอสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมผู้แทนครั้งที่ ๓/๒๕๘๓ (วาระที่ ๑) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๘๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไม่
ตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

กรรมาธิการสามัญคณะที่ ๑

- ๑. นายเจริญ ด้วงแสง
- ๒. นายชน รวีวรรณ
- ๓. นายโชติ วิชัยดิษฐ์
- ๔. นายบุญช่วย อดิถากร
- ๕. นายบุญเพ็ง พรหมคุณ
- ๖. นายเพ็ง ติ่มปะพันธ์
- ๗. นายพันตำรวจตรี สังกรานต์ ชุตม์ถาวร

(กรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๑ (เต็ม) ที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ อำเภอ
บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และ
อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดเขตไว้ ในพระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง

LIRT

จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอเมืองกาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓

เหตุผล

โดยที่กรมรถไฟได้จัดการสำรวจก่อสร้างหาร์มทรัพย์ ซึ่งจะต้องเดินคัน
ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากิ่งเกล้าในเหตุการณ์เสร็จแล้ว จึง
สมควรขอพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำเนินการตามความ
ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๑๗
ต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดไว้
ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอ
บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอ
เมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา
อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๙๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประ
กาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมรถไฟเป็นเจ้าของที่ดินเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง
จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง
ปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตาม
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมรถไฟ

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนด
ตามราคาซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้

นายปรีช โปธิแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำ-
เภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วงและอำเภอ
เมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งสภาผู้แทนองคมนตรี

ให้ใช้ได้แล้ว โดยมีหลักการว่าให้เว้นคนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่เว้นคนในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๔๗๓ โดยที่กรมรถไฟได้จัดการสำรวจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะต้องเว้นคนตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา และกล่าวในหลักการเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงสมควรจะออกพระราชบัญญัติเว้นคนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำเนินตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเว้นคนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ดังต่อไปนี้.

เหตุผลของข้อนี้ : ในเรื่องหลักการพระราชบัญญัติคนคือข้าพเจ้ามีความสงสัยอย่างบางอย่าง อยากจะให้เจ้ากระทรวงอธิบายว่า เพราะฉะไรรถไฟได้ขายถนนทางที่ราบคะหิมฮันท่าเสร็จแล้วไม่ใช่หรือ คือจากบ้านโป่งไปถึงกาญจนบุรีแต่ก็ทำเสร็จในระหว่างสงคราม เมื่อครั้งญี่ปุ่นใช้ใหม่ขึ้นข้อหนึ่ง อีกประการหนึ่งอยากจะทราบเพราะฉะไรได้เสร็จมาแต่ ๕-๖ ปีแต่เพียงจะออกพระราชบัญญัติเท่านั้น ทางรัฐบาลมีเหตุขัดข้องอย่างไรอธิบายให้ทราบด้วย

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : รถไฟสายนี้ได้ทำเสร็จระหว่างสงครามเป็นความจริง แต่ฉะไรได้เบ็ดการโดยฉะไรและตั้งต้นขายเอง ไม่การที่ออกพระราชบัญญัตินั้นก็เพราะเหตุว่าเกี่ยวกับการตกลงในระยะที่ใดทำใจกับญี่ปุ่นนั้นยังมีข้อขัดข้องซึ่งจะต้องตกลงให้เป็นที่เรียบร้อย ทว่ารัฐบาลก็ได้พยายามเร่งรัดเกี่ยวกับการสำรวจและเมื่อสำรวจเสร็จแล้วทำความตกลงประนีประนอมกับเจ้าของที่ดิน ถ้าหากว่าประนีประนอมกันได้เสร็จทางรัฐบาลก็ไม่ต้องเวนคืน แต่ว่าทางเจ้าของที่ดินไม่ตกลงกันในการประนีประนอมไม่ได้จึงออกพระราชบัญญัติมาคงที่ ได้ฉะไรแจ้งด้วยประการเช่นนี้

หัตถ์ของสถานัสถ์ : ข้าพเจ้ามีความขงใจอยุ่หนักคองเนื่องจากกา
 เวนคนบางททมิจ่านจนคองกน ๖๘๒ ไร่ ข้าพเจ้ามีความขงใจในประเด็นที่
 งามบางรายทรัฐบาตขอเขาและเขาให้โดยฟรี ไม่คองขอ แต่บางรายกคอง
 เวนคนชอกพระราชาบญญิตเวนคนน เมอเป็นเช่นนระกข้าพเจ้าเห็นจากนำ
 จะเห็นอกทเขาได้ให้ทคนเปล่า ๆ คอเขาไม่คองตอตอเกยง แต่เขาก็ไม่ได้
 ะไรเลย ส่วนผู้ทคองตอตอเกยงแตกได้เงิน อยางนรัฐบาตมหนทางอยางไร
 ทจะให้รางวัดเขาบางทเขาได้ให้ทคนฟรีในจำนวน ๖๘๒ ไร่ น

นายปรุ้ม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ผู้ให้โดยไม่ได้เงิน รัฐบาตวิธก่าเป็นคองขงของพดเมืองค ทางรัฐบาต
 ขอชอบใจผู้ททค่นน ในเรื่องเช่นนเป็นการคตตงทเรยกว่าค่นคอง เมอ
 เขาหวังคมา ทางรัฐบาตก็แ่งคนำใจในการชอบคองเขา ส่วนผู้ที่ไม่ให้
 กคองบงคบไปคตามกกฎหมาย เพราะไม่รุ้จะปฏิบัติอยางไร ถ้าหากว่าเขา
 ไม่ให้กคองชอกพระราชาบญญิตเวนคนชอกไป ทเขาได้แยงมาเขาคองการ
 อยางจะได้คาวชดใช้ในเรื่องทค่นแทนน

พด. ท. พระยาอภัยสงคราม : คามททานรัฐมนตรีคอบเมอคน
 บอกล่าวผู้ให้ฟรี เปล่า ๆ นน เป็นค่นว่าทางรัฐบาตก็ขอชอบชอกชอบใจ
 เป็นค่นว่านพดเมืองค ก็สำหรับผู้ทคองตอตอเกยงไม่ให้รัฐบาตก็จำเป็น
 คองบงคบทำคตามกกฎหมายแ่งกคองให้เงินเขาการททำอยางนเป็นคองขง
 ทไม่คใช้หรือไม่ ในการท ๆ ใครชนคองตงแตกได้เงิน กตบเป็นการคองขง
 น เป็นคองขงทไม่ค ข้าพเจ้าอยากใคร่ทราบว่า ถ้าหากว่ามันเป็นไป
 ในทางเช่นนแ่งคไปข้างหน้ากอาจเป็นคองขงทไม่ค และในการทรัฐบาต
 จะชดเชยอะไรในเรื่องรางวัดแก่เขาเห่านนบางไม่ได้หรือ

นายปรุ้ม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ถ้าหากคนทเขาชกให้ทางรัฐบาตนั้น คอเขาไม่คองการ การทเราจะไม่ให้

LIRT

อะไรเขาบอกจากการขอใจในทางจิตใจ ดั่งนทรพยดินนั้นเขาก็ไม่ต้องการ
 ใจเป็นดั่งเขาเมทรพยดินไม่ต้องการอะไรตอบแทน ไม่ต้องการรบกอง
 รัฐบาล ถ้าหากว่าเขาขอวังมารัฐบาลก็พยายามช่วยเหลือ ถ้าหากเขามี
 ความประสงค์เช่นนั้น เรืองเช่นนั้น คอยในการที่เขาไม่ให้ก่อกองออกพระราช-
 บัญญัติเงินคน ผดกเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ไม่ทราบว่าจะอธิบายอย่างไรให้ชัดเจน
 ยิ่งกว่านั้น

พล. ท. พระยาอภัยสงคราม : ตามที่รัฐบาลตอบมานั้น ข้าพเจ้า
 ก็เข้าใจ แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ทางรัฐบาลก็คงเข้าใจความมุ่งหมายของ
 ข้าพเจ้าด้วยเหมือนกันว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี มันจะเป็นทางทำให้คนคิด
 มากขึ้น และจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีตลอดถึงเป็นตัวอย่างแก่ยุวชนด้วย ถ้าหาก
 ว่าท่านเข้าใจความหมายของข้าพเจ้าแล้ว ท่านจะไม่มีทางอื่นช่วยบางหรือ
 ในการจำกัดตัวอย่างที่ดั่งนั้น

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : การที่
 เขาให้เป็นเรื่องศีลธรรม การออกกฎหมายเป็นเรื่องทางกฎหมาย เป็นคน
 ละเรื่องคนละราวกัน แต่ถึงอย่างไรก็ดี รัฐบาลก็ตอบแล้วว่า การที่เขาออก
 ให้ก่อกองเป็นความผิด ในฐานะเป็นพลเมืองดั่งนั้นหนึ่ง และรัฐบาลก็ตอบ
 แล้วว่า ผู้ที่ทักสินถ้าเขาขอวังมาพอที่รัฐบาลช่วยเหลือได้ รัฐบาลก็ไม่
 ขัดข้อง ก็ไปตามระเบียบ ดั่งนั้นที่จะเป็นตัวอย่างแก่ยุวชนรุ่นหลัง ก็
 จำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น เพราะถ้าไม่ออกพระราชบัญญัติเงินคน การงานก็
 จะไม่ถูกต้องไปได้สำเร็จ จึงต้องออกพระราชบัญญัติ

พล. ท. พระยาอภัยสงคราม : เกียดดวยการออกพระราชบัญญัติ
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ทางสยามได้สร้างไปเมื่อเกิดมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒
 เพราะฉะนั้น ก็ไม่มีปัญหาว่างานนี้ ได้เป็นไปดั่งกับเหตุการณ์ในเวลานั้น แต่
 ข้าพเจ้ามาคำนึงดูว่า ได้เคยมีพระราชบัญญัติท่านของน ค่อมพระราชบัญญัติ

เจนคนเพื่อสร้างทางหลวงหลายฉบับมาแล้ว รัฐบาลก็ได้บอกกับสภาว่า
 ทดของออก เพราะเหตุว่าเจ้าของที่บางรายคงจะไม่ยอมให้แกรัฐบาลดังเช่น
 พระราชบัญญัติเจนคนทคน เพื่อสร้างทางหลวงด้วยบ้อมพระเจดจอมเกล้า
 ด้วยมันบุรี ฉะเชิงเทรา ดังนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงมาทวนคิดว่าเท่าที่รัฐบาล
 ปฏิบัติมาดูเหมือนว่า รัฐบาลตกลงใจจะสร้างทางสายใดชน รัฐบาลก็ไป
 กระโครงการนั้นตกลงกับเจ้าของที่ดินเสียก่อน ไปซื้อที่ดินก่อน เหลือไม่ออก
 ก็แปลงซื้อไม่ได้ จึงมาออกพระราชบัญญัติเพื่อบังคับซื้อ ข้าพเจ้าคิดว่าวิธี
 นี้ไม่เป็นวิธีที่ดี ไม่เป็นวิธีที่ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนโดยเสมอภาคกัน
 อย่างที่สมารถต้องท่านได้แสดงความห่วงใยมาแล้ว ในเมื่อมีพระราชบัญญัติ
 ท่านของชนมาแล้ว สภาฯ ส่วนมากก็มีความเห็นออกเห็นใจรัฐบาล เพราะ
 ว่าได้ตั้งมือทำไปแล้ว เสียเงินเสียทองไปแล้ว มาคิดขยี้กัน ๆ หน่อย ๆ ครั้น
 จะไม่ทำไปก็เสียประโยชน์ ส่วนที่ผู้เขาตกลงยินยอมขายให้แกรัฐบาล ซึ่ง
 เรากทราบกันดีว่าบางที่ก็อาจเกรงใจไม่ได้ อดหวั่นเกรงไม่ได้ ก็ยอมรับ
 ราคาที่ตก ก็เกิดการเหลื่อมล้ำต่างชน ที่จริงพระราชบัญญัติเจนคน
 อสังหาริมทรัพย์มุ่งหมายให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน โดยปกติจะต้องออก
 พระราชบัญญัติไปก่อน แต่จะไปตกลงราคากันที่หลังเมื่อออกไปแล้วใคร
 จะต้องการเท่าไรก็เสียราคา แต่รัฐบาลจะให้เท่าไรก็เสนอไป ตกกลง
 กันได้ก็ตกลงไป ถ้าไม่ได้ก็ตั้งขณญาโคตตการ ที่เจตนาเป็นเช่นนั้น
 เพราะเจตนาของพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงไม่ได้มุ่งให้รัฐบาล ชอกแซก
 หรือไปซื้ออะไรของเขา ก็ไม่ใช่เช่นนั้น กฎหมายว่าด้วยการเจนคนอสังหา
 ริมทรัพย์ นี้ต้องการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย แต่รัฐบาลชอบทำอะไร
 เเต่ไป เช่นตกลงก่อนซื้อหรืออะไร ข้าพเจ้าจึงอยากถามรัฐบาลว่าวิธีที่
 เชนท่านจะทำหรือไม่ ถ้าห้รับทราบทางรถไฟก็ได้สร้างแล้วทั้ง ๆ

ที่ข้าพเจ้าก็ไม่ชอบด้วย แต่เห็นใจ ถึงปฏิบัติเช่นนั้นจะยังคงทำอยู่ก็จะเป็นนโยบายของรัฐบาลออกคือไปหรือไม่ ถ้าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ไหวแน่

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ท่านสมาชิก ท่านที่ได้อาจารย์มาเมื่อนั้น คนตะแคง คือในการที่ไขกฎหมายบังคับนั้นเป็นประการสุดท้าย ถ้าเราประนีประนอมกับประชาชนทั้งหลายได้แล้ว มีคดีว่าการออกกฎหมายบังคับหรือ ท่านเข้าใจผิดว่าทุกเรื่องจะต้องออกกฎหมาย ถ้าหากว่าประชาชนเขามีสัจธรรม มีความเห็นแก่ดีพร้อม เห็นว่าถ้าารณปโลกหรือรัฐบาลจะสร้างชน เขามีใจยินดีจะร่วมมือกับรัฐบาล ท่านบอกว่าจะต้องออกกฎหมายบังคับแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ก็เมื่อเราคดถึงกับประชาชนได้ในราคาที่เขาพอใจแล้วจะต้องออกกฎหมายทำไม ถ้าไม่ต้องการจึงจะออกกฎหมายเป็นการบังคับ ทางทศนั้นไม่ควรจะบังคับ เราควรจะต้องตกลงกันได้ เป็นทางที่ตกลงที่ท่านเสนอมา

หลวงประกอบนิติสาร : ท่านรัฐมนตรีก็เป็นนักกฎหมาย ข้าพเจ้าก็เป็นนักกฎหมาย ข้าพเจ้าของใจว่า ถ้ารัฐบาลปฏิบัติไปโดยรอบครอบ ตั้งแต่บัดนี้เป็นประโยชน์แก่สถานเป็นอันมาก คือเป็นต้นว่าท่านต้องการตัดทางสายนี้ จากเกาะดอนไปยังประตุนั้น ซึ่งมีค่าที่ตนประมาณ ๑๐ ไร่ ท่านอาจไปตกลงกับเจ้าของเขาว่าถ้าแม่ ว่าท่านท่านจะตกลงขาย ทำเป็นสัญญาจะซื้อจะขาย และมีเงื่อนไขว่าทุกฝ่ายตกลงกัน และจะขายกันในราคาเท่าไร และในกรณีที่มีพระราชบัญญัติบังคับซื้อถ้าไม่ตกลงจะเป็นราคาเท่าไรเท่าไร ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้น แต่ก็เป็นกรณีที่มีสภาให้สภาต้องเห็นจำเป็นทุกกรณี ทุกราย ทำไมท่านไม่ทำอย่างนั้น มีสมาชิกบอกว่าการที่เวนคืนถนนสายนี้เป็นเงินเท่าไร ท่านก็ตกลงได้ว่าตกลงแล้วเท่านั้น ที่ไม่ตกลงประมาณเท่านั้น ๆ รวมกันทั้งหมดแล้วประมาณเท่านั้น เช่นนี้เป็นตัวอย่าง สมาชิกก็จะทราบว่าการตัดทางสายหนึ่ง ๆ จะเสียเงิน

เท่าไหน จะคุ้มกันหรือไม่ แต่ก่อนที่ท่านจะว่าอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่เถียง
ว่าถ้าตกลงได้เป็นการดี แต่ดูว่าการตกลงแล้วที่เหลืออยู่ไม่ได้ ข้าพเจ้าว่า
เช่นนี้เป็นวิธีการไม่ดี

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ก่อนที่จะดำเนินการสร้างทาง ท่านสมาชิกได้ทราบอยู่แล้วว่า เราได้รับ
อนุมัติเงินงบประมาณไปแล้วอนุมัติภาคเห็นชอบแล้ว เมื่อก่อสร้างก็คิดอะไร
แล้ว ถ้าคิดคิดประนีประนอมไม่ได้ก็ต้องออกกฎหมาย แล้วท่อกับการ
สร้างทางรถไฟท่านก็ทราบอยู่แล้ว เป็นข้าราชการโลกซึ่งจำเป็นเกี่ยวกับประ-
โยชน์ของประชาชนส่วนรวม ถ้าหากความออกแบบกฎหมายอย่างงั้นไม่
เป็นรัฐบาลที่ดี รัฐบาลที่ดีควรจะประนีประนอมกับเจ้าของเขาก่อน เพราะ
ฉะนั้นความเห็นของท่านกับข้าพเจ้าไม่ตรงกันจริง

นายจรินทร์ ฤกษ์ณภักดิ์ : ข้าพเจ้าขอประทานโทษที่จะต้องรบกวน
เรียนถามท่านรัฐมนตรีผู้เด็กน้อย คือว่าเท่าที่ข้าพเจ้าทราบมาจากอธิบดี
กรมรถไฟท่านบอกว่าทางรถไฟสายนี้ไม่มีกำไร ซ้ำดันทันไปหมด เพราะ
ว่ามรตยนต์ จึงแยงอยู่เพราะฉะนั้นการทเวนคันทันเพื่อสร้างทางรถไฟ ถ้า
หากว่าเป็นกิจการที่ขาดทุนก็จะต้องเสียเงินงบประมาณแผ่นดินไปเปล่า ๆ ท่าน
ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า เงินที่จะต้องใช้จ่ายในการเวนคันทันเท่าไร
แล้วจะดำเนินการรถไฟไปได้โดยดีเยื่อประมาณเท่าไร

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : การ
ที่ท่านสมาชิกได้ทราบความมานั้น เงินที่ได้ก่อสร้างก็ได้ก่อสร้างไปแล้วเรียบร้อย
เรียบร้อยแล้วไม่มีทางที่จะจ่ายออก เพราะเหตุว่าได้เปิดการเดินรถอะไรคืออะไรไป
เรียบร้อยแล้วทุกอย่างแล้ว แต่กิจการที่บอกว่าการไฟสายนี้ขาดทุน ข้าพเจ้า
ยังไม่ได้รับทราบยืนยันจากอธิบดีกรมรถไฟเป็นทางการ ข้าพเจ้าจึงไม่
สามารถที่จะตอบได้ แต่เท่าที่สังเกตก็รู้สึกว่าไม่ขาดทุน เท่าที่ข้าพเจ้าได้

ตั้งเกิดและไปมา ซึ่งความจริงข้าพเจ้าก็อยู่ใกล้ ๆ ก็มีคนโดยสารไปมา
ตลอดเวลาต้นศักราช ถึงแม้ว่าจะมีทางรถยนต์ก็จริง แต่โดยมากคนที่มาทาง
รถยนต์ก็ดูภัยรถยนต์ชนกัน ก็ดูตายก็มารถไฟซึ่งเป็นทางที่ปลอดภัยมาก

พระนิพนธ์ประเด็น : ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีคมนาคมแสดง
เสียให้ชัดเงินจากรถไฟที่มาจากต่างประเทศ และท่านว่าออกกฎหมายแล้ว ออก
กฎหมายเมื่อไร มีโทษและทำไปยาวเท่าไร และตามพระราชบัญญัติขอเงินคน
ขอเงินคนเพียงคนเดียวเหมือนเคยส่งงานกาญจนบุรีไปเพียงสามแม่น้ำเท่านั้น และ
ต่อไป ไปถึงแคไหน ถ้าหากว่าทางราชการแสดงให้สถานที่ทราบถึงรายละเอียด
ที่มาจากไหนไปแล้วจะประมาณเท่าไรก็ประมาณได้ และทางที่ค้างชกเท่าไร
พูดกันเสียให้ชัดเงินเป็นที่เขาใจ สถานที่จะไม่ชัดเจนที่จะให้ทำไป แต่ขอ
ให้พูดกันตรง ๆ จริง ๆ สักหน่อย พูดกันสั้น ๆ สถานที่ไม่มีความจริง รถไฟ
ที่มาจากต่างประเทศของ ญี่ปุ่นทำไปก่อน เพราะฉะนั้นจึงอยากทราบว่า
ทางรถไฟก็ใกล้ ๆ รัฐบาลขอมาเพียง ๘๐ กว่ากิโล ทางยาวกว่านั้น พูดกัน
เสียให้ชัดกว่าจะได้หมดข้อใจ ถ้าเรื่องให้ฟังเสียเถอะจะได้เสร็จ ๆ ไป
เสียที

พ.ท. ประเสริฐ สดบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
กระผมเข้าใจว่าเรื่องพอจะไปกันได้ เพราะเหตุว่าฟังดูหลาย ๆ ท่านก็รู้สึกว่ามี
ได้จะหักแต่เพียงหักการที่ทางรัฐบาลเสนอเข้ามา หากแต่ถ้าข้อใจบาง
ประการเป็นต้นจากรถไฟสายนี้ ได้สร้างมาตั้งแต่เมื่อไร และผลที่จะฟังได้จาก
การที่จะดำเนินต่อไปนั้นจะได้ผลเป็นอย่างไรตลอดจนกระทั่ง ถึงว่าการเงินคน
สิทธิของเจ้าของ บางคนก็ไปบางคนก็ไม่ได้ กระผมก็อยากจะขอประธาน
ชี้แจง เพื่อบรรเทาความเข้าใจซึ่งกันและกัน คือว่าทางรถไฟสายนี้ได้สร้าง
มานานแล้วเมื่อครั้งญี่ปุ่น ครองตั้งคราคราแดงมา ซึ่งท่านรัฐมนตรี

LIRT

ช่วยว่ากรรกไดกรรบายเรียนมาแต่เด เคยจนทางรถไฟเหล่านันได้สร้างเสร็จแล้ว
 เราได้ขอพระวราชกฤษฎีกาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ จนกระทั่งรถไฟได้สร้างเสร็จ
 เส้นทางเส้นนเรียบรอยแต่เดก็ได้พยายามบรรณะให้ดีขึ้น และในเรืองทาง
 ระยะยาวที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งมีขอของใจ ขอเรียนว่ายาวรวมคด้วยกันประ-
 มาณ ๕๗ กิโลเมตร และมีระยะทางอยู่ ๘ สถานี ซึ่งมีสถานีหนึ่งของปลาดุก
 ถูกแก กากูจนเก่ากากูจนใหม่อะไรเหล่านันรวมกัน ๘ สถานีคด้วยกัน ทน
 ผลทพงจะได้ในกิจการรถไฟมีหลายประการ ในเรืองแรกๆ ก็มีเรืองการ
 ชาติทนอยู่บ้าง เพราะเหตุว่าในเรืองอำนาจนั้นเป็นครอบครองของอยู่เราก็ไม่ได้อะไร
 แต่ผลทได้ก็ได้จากทุนที่บได้สร้างไว้แต่เดมากมาย ในขณะนการเศรษฐกิจ
 เกิดขึ้นมากมาย เป็นทนว่าทนเรอกส่วนไรนาที่อยู่ในบริเวณนั้น ได้ผลท
 มากจน ทนผลททอทนจน ทนนอกจากค่าโดยส่วขรรรมาแต่เดตามที่ท่าน
 ถามขอรับคกรรรถไฟมานัน ความจริงท่านก็ไม่ได้ค่อเลขมาแต่ท่านขอรับคก
 ชาติคอบผลทว่าไรชาติทนเมื่อกรรก่อน เป็นความจริงเมอก่อนนชาติทนแต่
 เดจนไม่ได้ชาติทน แต่ว่าทำไรน้อยไปหน่อย แต่อย่างไรก็ตามหากว่าได้
 งบประมาณที่จะบรรณะทางสายน หรือเมอกการเวนคืนเรียบรอยแต่เดก็เกงว่า
 จะมากไรทอชจน ประการสุดท้ายในเรืองเจ้าของบางคนที่ให้หรือไม่ให้
 ोनทนทานรัฐมนตรีช่วยว่ากรรกไดกรรบายเรียนขอรับมาแต่เด คอบางคนเขาให้
 คด้วยความพอใจน กเนื่องจกเขาไม่ทำไรเกิดชนแก่กิจการของเขาเป็นทนคณ
 โดยเหตุททางที่เขาเสียไปนเสียไม่มาก เขาเสียน้อยแต่ได้กำไรจาก
 ททอยนนเพิ่มถึงจน เพราะฉะนั้นเขาจึงขอทให้ได้ โดยเขาไม่เรียกค่าชดใช้
 นอกจากเรืองศักรรรวมแต่เดผลประโยชน์ก็ไม่เพิ่มชนแก่เขา ทนทขอกรรกฎหมาย
 นนเพราะบางคนคอดคกยอมเป็นการค่อมคกร เพราะถ้าไม่ออกกฎหมายก็
 ไม่ได้ และเห็นว่าการคอดคกนเป็นการคอดคกโดยไร้เหตุคความจริงกนเห็นใจ
 เหมือนกัน คอว่าในบางรายทเขายอมไม่ได้เพราะเหตุว่าเป็นบ้านคตอดหัวแต่เด

ชัดเขยเหมือนกัน ถ้าเป็นไปไม่ได้ก็มอบญาโตตุลาการออกครึ่งหนึ่ง แต่อย่างไร
ก็เฉพาะห้องแถวอย่างทาวน์โฮกจะให้ราคาให้ตามเกณฑ์ มาตรา ๕
คือว่าให้เป็นราคาปัจจุบันเท่าไร แล้วคณะกรรมการก็ให้ราคาให้เท่านั้น ซึ่ง
เกินกว่าจำนวนราคาของพื้นที่ที่เคยทศให้แก่วิชาตมาแดง เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่าเป็นแต่เพียงเด็ก ๆ น้อยเท่านั้น ถ้าพระราชบัญญัตินั้นออกไปแล้ว
เราจะพอใจผิดกับพระราชบัญญัติอื่น ซึ่งเห็นตามหลักพระราชบัญญัติเงินคั้น
ของहारิมทรัพย์ทบ้านหม้ออย่างเดียวกันไม่มีการขาดทุนอย่างไรหาไม่ได้

พระยาสุริยานงศปรรวดี : ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านรัฐมนตรีอยู่บาง
ข้อคือ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทางรถไฟสายนี้สร้างเมื่อเจ็ดสิบปีเศษในประเทศไทย
เป็นการจริงอยู่เจ็ดสิบปีเศษทำได้ ครั้นต่อมาเมื่อได้รั้งตั้งกรมแล้ว ข้าพเจ้า
จำได้ว่าทางรถไฟสายนี้ยกยัดเป็นของฝ่ายสัมพันธมิตร ต่อมารัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงคมนาคมบอกว่า ที่ไม่ออกพระราชกฤษฎีกาสร้างทางรถไฟสาย
นี้เพราะไม่คกตั้งราคากับญี่ปุ่น และครั้งต่อมาได้คกตั้งกันเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว
แต่เหตุใดรัฐบาลจึงไม่ออกพระราชกฤษฎีกาสร้างทางสายนี้ เหตุใดจึงออก
พระราชกฤษฎีกาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ นี้ และเมื่อก่อนไม่ได้ตั้งระบบ หรือหรือทาง
รถไฟสายนี้ครึ่งหนึ่งแถวจริงหรือไม่ การที่รัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกา
สร้างทางรถไฟสายนี้เป็นความคิดของรัฐบาลเองหรือ หรือเป็นความคิดของ
ผู้ใด

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : เมื่อ
ได้คกตั้งกับฝ่ายญี่ปุ่นและสหประชาชาติเสร็จแล้ว เหตุที่ไม่ได้ออกพระราช
บัญญัติเพราะเหตุความพระราชกฤษฎีกาออกใจแล้ว ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงคมนาคมออกพระราชกฤษฎีกาเมื่อปี ๒๔๘๓ มากำหนด ๕ ปี ก็เมื่อออก
พระราชกฤษฎีกาแล้ว วิชาดำเนินงานต่อไป แม้ว่าเขาจะได้สร้างทางรถไฟได้
ก็จริง ทางรัฐบาลมีหน้าที่ของตำรวจตั้งเตรียมมอบมา คังแต่คนจนไปด้วย

เมื่อตำรวจเสด็จแล้วก็ใช้เป็นสถานที่สำหรับรับส่งสินค้า และคนโดยตำรวจรัฐบาล
ไม่ได้ตั้งวอทางรถไฟสายหนมตเคย และได้พิจารณาต่อว่าทางรถไฟสายนี้จะใช้
เป็นประโยชน์ แก่สาธารณชนได้เพียงไรก็พิจารณาให้เป็นไปในแง่หนึ่ง เมื่อ
เป็นเช่นเองการขอพระราชบัญญัติเงินค้ำจ้งได้ดาราเข้ามาจนคน และตั้งที่
เมื่อนักได้เรียนอยู่แถวอากาศ จะขอพระราชบัญญัติ ก็ได้พยายาม
ที่จะทำความประนัประนอมตกลงกับเจ้าของที่ดิน เมื่อเห็นอุปสรรคสุดท้าย
แต่ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้จึงได้ขอพระราชบัญญัติเงินค้ำจ้ง

พระยาภิรมย์ภักดี : เมื่อถนนรัฐมนตรียังไม่ตอบข้อข้อหนึ่ง
เพราะในข้อข้อข้อของประชาชนทั้งหลาย เขาว่าในการสร้างทางรถไฟสาย
นี้ ด้วยความดำริของนายพลอเมริกันจริงหรือไม่ ขอออกตรงๆ ดักว่า

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ท่าน
ไปได้ข่าวจากไหนไม่ทราบ ไม่เป็นความจริง รัฐบาลเป็นผู้ดำริ

นายจรินทร์ กลุณณภักดี : กระผมไม่ขัดข้องอะไรในการจะสร้าง
ถ้าเป็นประโยชน์ของประชาชนก็ไม่ขัดข้อง ทนเรื่องเงินก็ยกย่องงบประมาณ
แผ่นดิน การใช้จ่ายเงินในงบประมาณแผ่นดินต้องเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
และประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทนเท่าที่กระผมทราบไม่มีกำไรและเท่าที่สังเกต
ด้วยตนเองไม่มีกำไรจริง เพราะรถยนต์จากบ้านโป่งทุก ๑๕ นาที และยัง
มีวิทยุฟังด้วย รถไฟของท่านมีฟังเมื่อไร อย่างนี้จะเสียอะไร รถไฟที่ ๒ ขบวน
ออกเย็น ๓๕ นาที และตอนเช้าอีกขบวนหนึ่ง และอะไรก็ตามเถอะ กระผม
ไม่ข้องใจหรือข้อข้อใจอย่างที่ท่านเรียนถามเมื่อนัก เงินที่จะต้องใช้ให้แก่
ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินนั้นเป็นจำนวนเท่าใด ไม่ได้ตอบผมเมื่อนัก รัฐมนตรี
ควรจะทราบว่าเงินใช้จ่ายที่จะต้องใช้ให้เจ้าของที่ดินจะต้องให้สักเท่าไร และ
เมื่อให้แล้วไม่มีประโยชน์เสียเงินแผ่นดินเปล่า ๆ ถ้าหากว่าจะสร้างถึง

มดแห่งหรืออะไรอย่างที่เขาแนะนำมาซื้อหมกรมไม่ทราบได้ เพราะฉะนั้น
ข้อเท็จจริง ๆ ก็คือว่าเงินที่จะต้องเสียไปให้แก่เจ้าของที่ดินชกสักเท่าไร

พ.ท.ประเสริฐ สดับรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
กรมก็อยากจะเรียนพูดบ้าง แต่ไม่กล้าที่จะพูด คือเรายังไม่ทราบว่า
ราคาเท่าไร คือว่าจะต้องไปประเมินราคาก่อนว่าราคาในท้องตลาดนั้นเท่าไร
บางที่อาจไว้ระวอยบาท ๑๐ บาท หรือ ๒๐๐ บาท หรือ ๔๐๐ บาท ก็ประเมิน
เรียนตอบในทันทีไม่ได้ แต่จะให้ผมพูดโกหกก็กระตาคใจเหลือเกิน อยากจะ
เรียนตอบไปตามความจริงอย่างนั้น นักขอเรียนตอบด้วยความเคารพอย่างน
โดยประการที่สอง ท่านเป็นห่วงใยว่าทางรถยนต์มันแล้วทำไมไม่ทำทางรถไฟ
คนนั่งรถยนต์ได้ฟังก็ขมขื่นกว่าหรือ ความจริงผมอยากจะขอประทานกราบ
เรียนว่ามีได้ประโยชน์ ถ้าหากว่าเราทำเฉพาะทางรถยนต์อย่างเดียวทาง
รถไฟจะหรือหรือ ถ้าวิ่งยังไปกันใหญ่ผมคิดว่าท่านก็เป็นผู้ลงทุนเงินของ
ประเทศชาติ ก็คงไม่เห็นเหมือนกัน ผมอยากจะเรียนขอข้อหนึ่ง จะเห็นได้
ว่าในสมัยหนึ่งมีทางรถไฟสายสถานีกรุงเทพ จะไปนครราชสีมาเคยคิด
ที่จะทำถนนอยู่ครั้งหนึ่ง ในที่สุดห้ามไม่ให้ทำถนนซึ่งจะมาแข่งขันกับรถไฟ
มาในสมัยหนึ่งทำถนนด้วยประชาชนบางคนไม่พอจะเดิน จะต้องตัดทางกันใหม่
ถนนก็เหมือนกัน ทางสายนี้เช่นเดียวกัน เฉพาะทางสายเดียวไม่พอ ทาง
รถไฟมีอยู่แต่ก็ทำให้เป็นประโยชน์ขึ้น ถ้าหากว่าคนโดยสารมาก มีสินค้า
มากเราก็เพิ่มรถไฟให้มากขึ้น ถ้าหากว่ามีน้อยเราก็มีเพียง ๑ กระบวนหรือ ๒
กระบวนก็แต่ทำให้ปริมาณพอดีกับคนและสินค้า ผมคิดว่าทางรถไฟสาย
จะเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นเพราะที่ใดที่ทางรถไฟอยู่แล้ว ก็ยอมมีคนอยู่กันมาก
ขึ้นเป็นไปตามหลักธรรมชาติ ผมคิดว่าคงจะเป็นที่พอใจแก่ท่านผู้ถาม

พระยาอรรณการย นพชน : สำหรับหลักการพระราชบัญญัติ
ข้าพเจ้าไม่สงสัย และคิดว่าสำนักงานควรจัดรับหลักการเพื่อให้พระราชบัญญัติ

LIART

ผ่านไประยะหนึ่งแล้ว แต่จากข้อสังเกตของท่านสมาชิกบางท่าน ขอโทษคือท่าน
 เจ้าคุณอมัย ๆ กับคุณหอดวงประกอบ คือให้ข้อสังเกตไปบางประการ
 ประกอบทั้งที่กล่าวได้เคยประสบมา ในการที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ
 ก็ทำให้สภาพอยู่ในฐานะที่จะไม่อนุมัติพระราชบัญญัติไม่ได้ เพราะเหตุที่ว่า
 รัฐบาลลงทุนลงแรงมาก ถ้าไม่อนุมัติจะเกิดเสียเงินเปล่า ๆ ทั้งนี้เนื่องจาก
 วัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่นำมาเสนอ และท่านรัฐมนตรีคมนาคมก็ยืนยันว่าเป็นข้อ
 ที่ถูก ซึ่งข้าพเจ้าเห็นชอบกับท่านสมาชิกว่าจรรยาบรรณไม่ถูกเลย ถ้าหากว่า
 จะทำให้ถูกแล้วเราเข้าใจว่า จะเป็นการยุติกรรมแก่ราษฎรทั้งหลายด้วย
 กล่าวคือว่าในการที่เสนอกฎหมายที่ผิด ๆ ซึ่งเป็นข้อห้ามที่ผิด ๆ ของ
 ราษฎรนั้น เราทำได้โดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย ๒ ฉบับ คือฉบับหนึ่ง
 อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ เพื่อชำระฉบับโลก
 อีกฉบับหนึ่งอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติทางหลวง สำหรับเสนอกฎหมาย
 ที่ผิด ๆ เพื่อชำระฉบับโลกนั้น โดยปกติก็เป็นการเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ
 เพียงครั้ง ๒ แปลงเล็กๆ น้อยๆ คือเป็นท่อนเดียวเป็นท่อนหนึ่งเดียวเข้ามาใช้
 เพื่อการรื้อถอนไป แต่ว่าการเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ เพื่อสร้างทางหลวงหรือรถไฟ เป็น
 การเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ และมีระยะทางยาวมาก สำหรับการเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ
 นั้น ในการที่รัฐบาลตกลงกับเจ้าของต่างๆ โดยไม่ต้องออกกฎหมาย
 รัฐบาลก็ทำได้โดยชอบโดยควร แต่รัฐบาลทำการเสนอกฎหมายที่ผิด ๆ
 เป็นครั้งคราวว่าจะไม่ออกกฎหมายนั้นไม่ได้ เพราะถ้าราษฎรจะยินยอมทุก
 คนนั้นเป็นไปได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นจำเป็นต้องออกกฎหมายมาเช่นนั้น เพราะ
 เหตุว่าราษฎรทุกคนจะยอมไม่ได้ ในกรณีเช่นนั้นในการที่รัฐบาลจะตกลงกับ
 ราษฎรเสียก่อนบางคน คือบางคนตกลงได้ก็ตกลงกันไป ตกลงไม่ได้ก็มา
 ออกกฎหมายที่ผิด ๆ การปฏิบัติเช่นนั้นเป็นการทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม

คือราษฎรแต่ละคนตั้งใจ แยกให้รัฐบาลไป โดยไม่ได้อะไรหรือได้เล็กน้อย แต่คนที่ชกชกกันได้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก แล้วได้คนเดียว คือพระราชบัญญัติที่ทบทวน ข้าราชการได้เห็นว่ามีอะไรที่เสียราคาที่ใช้พระราชบัญญัติ ซึ่งนับว่าต้นทุนรัฐบาลเขาสำรวจกับเขาคงรัฐบาลใช้พระราชบัญญัตินั้น เป็นเงื่อนงำมาก ด้วยเหตุนี้ ถ้าทางหนึ่งทางรถไฟหรือถนนผ่าน ก็จะมีราคาที่ดินถนนราคาสูง ซึ่งรัฐบาลก็คิดเป็นเงินให้ราษฎร ซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียให้มากมาย ถ้าหากว่ายินยอมก็ไม่ได้อะไร การที่เป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นธรรมดาที่ราษฎรท้อไป และเป็นเหตุให้รัฐบาลเสียประโยชน์ ถ้ารัฐบาลจะจัดการการคมนาคมให้ถูกต้อง ก็คือการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างถนนหรือรถไฟก็ได้ และถ้าสำรวจที่ดินนั้นเขาเห็นว่าเขาไปไหนก็ไม่ได้ โดยเจ้าของที่ดินไม่ยินยอมให้เขาไป ก็ออกเป็นกฎหมาย เมื่อสำรวจแล้วรัฐบาลก็ต้องเดินขอพระราชบัญญัติต่อสภา เพื่อดำเนินการเวนคืน ถ้าหากว่าสภาทำเช่นนี้ราษฎรทุกคนก็จะเสียความเสมอภาคกัน คือราษฎรได้ราคาที่ดินตามทางการจะได้พิจารณาได้ราคาที่ดินตามทฤษฎี โดยสภาจะพิจารณาหรือตามที่จะได้ตกลงกับเขาหน้าโดยมีกฎหมายเป็นราย ๆ ไป ก็จะเป็นความยุติธรรมแก่ราษฎรทุกราย และตามพระราชบัญญัติมีบัญญัติว่า ถ้าที่รายใดที่จะสร้างถนนหรือทางรถไฟได้ เป็นทางที่ออกกฎหมายไปแล้วเพื่อสำรวจการคิดราคาที่ดินให้คิดราคาในตอนที่ออกกฎหมาย ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการให้ความเป็นธรรมที่สุด เพราะเหตุว่าที่ชกชกกันในขณะใดก็ควรคิดราคาในขณะนั้น ไม่ใช่ว่าแต่ก่อนไม่ได้ ครั้นพอจะเวนคืนก็ไปจุกทำให้ชกชก แล้วไปโกงราคาเขา ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ารัฐบาลทำอย่างนั้นแล้วจะเป็นผลดีแก่ราษฎรทุกคน และการที่สภาจะผ่านกฎหมายไม่ได้ก็เป็นไปโดยความสบายใจ เพราะไม่มีข้อผูกมัดอะไร และรัฐบาลก็ไม่ขอผลพันอะไร ข้าพเจ้าจึงคิดว่าในทางปฏิบัติ ในการต่อไป ถ้ารัฐบาลจะได้อะไร ก็ทำอย่างที่เขาว่า

คืออย่าเพิ่งไปซื้อที่ดินในกรณีทำถนนหรือสร้างทางหลวง หรือไปสำรวจก่อน ถ้าสำรวจไม่ได้ก็ออกกฎหมายสำรวจ เมื่อสำรวจเสร็จมาแล้วออกกฎหมายต่อสัญญา ซึ่งทำให้ราษฎรได้สิทธิตามกฎหมายที่ออกไปโดยเสมอภาค ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ารัฐบาลทำโดยายนต่อไปจะเป็นสิ่งกีดขวางแก่ทั้งสภาและรัฐบาล แต่ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลทำมาแต่อดีตจะไม่อนุมัติ ไม่หมายอย่างนั้น เพราะเหตุว่าเมื่อรัฐบาลทำไปแล้วก็เป็นการทบทวนแต่อดีตทำอย่างนั้น แต่คิดว่าต่อไปอย่ากระทำเช่นนั้นได้หรือไม่ และจะทำอย่างไรที่ข้าพเจ้าว่าจะได้หรือไม่

จอมพล ป. พิบندสงคราม นายกรัฐมนตรี; กระทรวงปรธาตามกรรพเรียนขอตั้งตั้งตั้ง คือลดการที่รัฐบาลทุกสมัยปฏิบัติมา ในการที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของราษฎร มาสร้างทางสาธารณประโยชน์อย่างที่เราได้เคยทำ

๓. วางโครงการ เช่นจะตัดถนนหรือสร้างทางรถไฟ จะตัดผ่านที่ไหนบ้าง โดยเคร่า ๆ เสร็จแล้วก็ออกกฎหมายห้ามที่ดินนั้น ๆ

ตามกฎหมาย ในการที่เราออกกฎหมายฉบับนี้กฎหมายความว่าเป็นการกำหนดว่า เจ้าหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาลจะเข้าไปทำการสำรวจโดยละเอียดในที่ของผู้ใดใด ในเขตที่เราจะต้องการขอเสร็จแล้ว นอกจากนั้นก็เป็นกรกำหนดราคาด้วย ราคานั้นยอมจะตั้งเขากำหนดในวันที่ประกาศพระราชกฤษฎีกา ต่อไปนี้เป็นข้อที่เราจะใช้กับราษฎร เงินเข้ามาในสมัยหลังกฎหมายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ อนุมัติให้ว่าเราอาจกำหนดอย่างไรก็ได้ ภายหลังก็เห็นว่าการเงินเปลี่ยนแปลงไป เราจึงขอให้ใช้ในราคาของท้องตลาด ในวันที่ออกกฎหมายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ความจริงเราเคยใช้มา เราให้ราคาในวันออกพระราชกฤษฎีกาที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปสำรวจนั้นเป็นเงินสองรัฐบาลทำ เมื่อเราได้เข้าไปสำรวจตาม

พระราชกฤษฎีกาเสร็จแล้ว เราก็ประมาณได้ว่าเราจะต้องใช้เงินงบประมาณในการก่อสร้างเท่าไร เมื่อเราประมาณได้แล้วเราจึงของบประมาณมายังสภา เพื่ออนุมัติ เช่นทางสายอนุมัติให้สร้างได้ตามที่รัฐบาลขอ งบประมาณมาเป็นจำนวนเท่าไร ทันเมื่อสภาอนุมัติให้งบประมาณในการก่อสร้าง แล้วรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามอย่างจริงจัง กล่าวคือ ได้เงินแล้วก็ไปทำความตกลงในการที่จะเอาที่ดินมาเป็นของแผ่นดิน ถ้าที่ดินเราจะตกลงได้ เราก็จ่ายเงินไปตามที่เราได้ตั้งไว้ในงบประมาณ ถ้าที่ดินไม่ได้โดยประชาชนไม่เข้าใจในเจตนาที่วางไว้ หรือไม่เข้าใจถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการสร้างถนน เมื่อมีราษฎรบางแห่งขัดข้อง ก็ใช้อำนาจของกฎหมายในการเวนคืน จึงจำเป็นต้องเงินขอพระราชบัญญัติในหลักการที่รัฐบาลได้ปฏิบัติตามเป็นดังนี้

ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติตั้งสงสัยว่า ควรจะออกพระราชบัญญัติเสียก่อนในการที่จะออกพระราชบัญญัติไปก่อนนั้น เราจะทำไม่ได้ จะทำอย่างไรได้ บางที่เราออกพระราชบัญญัติไปแล้ว หมายความว่าเราจะต้องขอที่ดินของราษฎรอย่างจริงจัง จะต้องให้เป็นไปตามกฎหมายที่เราออกไปแล้ว ทางการไม่ดำเนินการจะตั้งงบประมาณการก่อสร้าง ถนนสายนั้นได้ เพราะฉะนั้นเราออกไปก็ไม่มีงบประมาณจะจ่าย ก็จะต้องรอไปก่อน ในที่สุดราษฎรถูกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินอย่างเด็ดขาด แต่รัฐบาลไม่มีเงินจะให้เขา เพราะฉะนั้นก็ทำไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ ทว่ามาตั้งแต่วันที่ ๖ ที่ ๗ จะทำอะไรก็ออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนก่อน แล้วถ้ารอด แล้วก็จะว่าใช้งบประมาณเท่าไร เมื่อมีเงินแล้วก็ไปขอที่ดิน ที่ใครขอไม่ได้ก็ออกกฎหมายเวนคืน นี้เรื่องมันเป็นเช่นนั้น มันกลบกันเช่นนั้น เรื่องกลบกันชยอย่างนั้น ผมคิดว่าได้เท่าที่เข้าใจ ก็เราออกกฎหมายไปขอเขาทันทีเพราะเกี่ยวกับงบประมาณ เราต้องใช้งบประมาณเสียก่อนจึงจะออกกฎหมายได้

พระยาปริตานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าจะพูดเรื่องนี้ แต่เมื่อนั่งฟังนาน ๆ ก็ทำให้เกิดข้อสงสัย ทำไมต้องพูด ข้าพเจ้าเห็นความมาท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องหลายคนได้พูดมาก ๆ ยาว ๆ แล้ว รัฐบาลก็ยังไม่ชมทราบบ้าง ข้าพเจ้าอยากจะสรุปให้รัฐบาลได้ชมทราบ ข้อที่เราพูดแล้วมีใจความสำคัญอย่างไร รัฐบาลจะชอบทำอะไรให้เสร็จก่อนทุก ๆ อย่าง แล้วจึงมาบอกกับเรา เพราะว่าเราอย่างไร ๆ เดี่ยวก็ต้องบอกท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องโดยนัยกับที่แดงเมฆยกพูด ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม ถ้าสมาชิกไม่ยอมรับหรือสภาไม่ยอมรับ รัฐบาลก็จะต้องรอทางรถไฟ แล้วจะทำอย่างไรส่วนที่เจ้าคุณธรรมการวิจัย ๆ ตามว่า รัฐบาลอย่ากระทำเช่นนั้นอีกจะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เคยทำถนนแต่คิดอย่างคอมมิวนิสต์เช่น ในประชาธิปไตย รัฐบาลจะทำถนนสายไหน รัฐบาลจะต้องขอความเห็นชอบก่อน อย่างที่เคยบอกให้เราทราบ ว่ารัฐบาลจะทำถนนสายนี้ มีความคิดอย่างไรจะสมควรหรือไม่ จะเป็นประโยชน์หรือไม่ แต่ถ้าสมาชิกบอกว่าเป็นประโยชน์แล้วจึงค่อยทำการออกกฎหมายเดิมนั้นก็ไม่ว่าอะไร แต่ที่ทำมาแล้วคงจะกระนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเรียนแดงเมฆยก รัฐบาลชอบทำอะไรเสร็จแล้วค่อยมาบอก ตัดหัวเสร็จแล้วค่อยมาบอก ตัดหัวแล้ว ค่ายแล้วค่อยมาบอกจะมีประโยชน์อะไร กฎหมายออกแล้วร่างรถไฟก็ค่อยแล้ว หินก็ค่อยแล้วไม่เหมือนก็มีอยู่แล้ว ทำอย่างนี้เป็นวิธีค่าคอเรา อันนี้แหละขอให้เป็นที่เข้าใจ ว่ารัฐบาลขออย่าได้ทำอย่างนี้ต่อไปอีกเลย ไม่ดี คงรู้สึกจะทำอะไรอย่างรีบร้อน ๆ ขายหน้าเปล่า ๆ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมก็ไม่อยากจะทำข้อใดข้อหนึ่งแต่อยากจะขอเรียนอย่างไร คำว่าชายหรือไม่ชายก็ขอให้พิจารณาดู ท่านบอกว่ารัฐบาลทำอะไรไปก่อนนั้นไม่เป็นความจริงเด็ดขาด เพราะเหตุว่าในการจะสร้างถนนก็สร้างบ้านสร้างรถไฟทุกอย่าง เราได้ของบประมาณจากท่านเสมอ และได้ได้ส่วนกันบอกว่าการตั้งตัดไปทำไร ยาว

เท่าไร ขอตั้งงบประมาณให้เงินไปทำอย่างสายละเชิงเทรา ถ้าสถานที่ไม่
 อนุมัติให้เงินไปสร้างจะเอาเงินที่ไหนไปสร้าง หรือทางรถไฟที่เราสร้างไป
 ถ้าก่อสร้างไปก่อนและไม่ตั้งงบประมาณแล้วจะเอาเงินที่ไหนไปสร้าง ท่านจะ
 พิจารณาต่อตามวัน อย่างเช่นพิจารณางบประมาณ ๒๔๘๔ รัฐบาลทำ
 สะพานที่ไหน ก่อสร้างเท่าไร ยาวเท่าไร ถ้าอนุมัติไปแล้วก็ให้งบประมาณไป
 ทำ นี่หลักการจ่ายเงินอยู่ที่งบประมาณ คือถ้าคุณงบประมาณทุกบาทว่า
 รัฐบาลจะเอาเงินไปทำถูกของหรือไม่ ท่านให้เงินไปปีที่แล้วบอกว่าให้เงิน
 ไปสร้างรถไฟสายกาญจนบุรี กฎหมายออกไปแล้ว ในหลวงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ไปแล้ว ให้เงินไปแล้วตามงบประมาณ มีต้นเหตุอยู่แต่ข้อที่
 จะปฏิบัติตามที่ถ้าอนุมัติงบประมาณให้หลักการไปแล้ว จะทำอย่างไรก็ต้อง
 ออกพระราชบัญญัติเงินคืน กระผมขอกราบเรียนท่านที่เคารพว่าไม่ได้ทำ
 อะไรเลยตามลำดับดังกล่าวยังคง และงบประมาณก่อสร้างในมกราคม
 เข้ายกยู่แต่กับเบบเรอ ก็ได้กราบเรียนว่ามีรายละเอียดอยู่แต่เมื่อให้เงิน
 เอาเงินไปซื้อที่ดิน ขอไม่ได้เขาไม่ขายก็ต้องออกกฎหมาย ทำตามหลัง
 ฎีกาเสมอไม่ใช่ก่อนเลย

พระยาธำรงพงศ์ธรรมพิลาศ : ข้าพเจ้าตั้งดีที่ท่านนายรัฐมนตรี
 พดเมอกินจากราเข้าใจผิด ท่านบอกว่าจะทำอะไรต้องของงบประมาณก่อน
 นั้นท่านเป็นคนตั้งงบประมาณเอง โดยมากเป็นการสร้างทางหลวง ไม่ใช่ทาง
 รถไฟ สร้างทางหลวงซึ่งมีพระราชบัญญัติอยู่แล้ว ตั้งงบประมาณทางกรม
 ทางนั้นเขาตั้งไว้ก่อนใหญ่ทีเดียวว่าหลายปีนับแต่แรกเขาได้ ๓๕ เปอรเซ็นต์
 สำหรับเหตุฉุกเฉินตามที่ได้อำนาจจากเจ้าหน้าที่ ในเรื่องสายรถไฟ-มันบุรี
 ชักได้ ๑๕ เปอรเซ็นต์เอาเงินนั้นไปทำก่อนเมื่อไม่พอจึงตั้งงบประมาณมาในปี
 ที่ ๒ หรือปีที่ ๓ แล้วถึงเกิดชดของชนเพราะเหตุนี้ เจ้าของที่ดินบางรายไม่
 ยอมให้แปล่าเงินจึงมาออกพระราชบัญญัติเงินคืน นี่เป็นข้อผูกพันเรา

เป็นต้องอนุมัติ เพราะเหตุว่าลงทุนลงแรงไปแล้ว และการสร้างถนนนั้นตาม
 ธรรมดาก็ได้ประโยชน์อยู่บ้าง แต่ประโยชน์จะคุ้มกับการลงทุนหรือไม่
 เป็นอีกอย่างหนึ่งแต่ถนนสายนั้นจะตัดไปที่ไหน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทางที่
 ถูกอย่างที่ท่านดำริก็อภิปรายมาแล้ว ควรออกพระราชกฤษฎีกาเสียก่อนเพื่อ
 สะดวกแก่การสำรวจ หรือบางแห่งไม่ออกพระราชกฤษฎีกาจะออกพระราช
 บัญญัติเงินคืนก็ได้ ถ้าสามารถจะเข้าไปได้ โดยที่เจ้าของที่ดินเขาไม่ขัดข้อง
 หรือทรงงบประมาณว่าจะต้องใช้งบประมาณเท่าใด แล้วจึงงบประมาณ แล้ว
 ออกพระราชบัญญัติเงินคืนที่หลัง ในขั้นแรกก็ออกพระราชกฤษฎีกาไปก่อน
 ทำเช่นนั้นก็ไม่ขัดข้องปัญหาอะไร ทนรัฐบาลทำมาแต่ทุกกรณี ประเดี๋ยว
 จะผ่านออกเรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการ คือข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการ
 ร่างพระราชบัญญัติเงินคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสาย นบพิตำ
 - นครศรีธรรมราช ซึ่งถนนสายนั้นทำมาหลายปีแล้วเมื่อก่อนนั้น เข้าใจว่ารัฐ
 ชาติก็เอาเงิน ๑๕ เปอรเซ็นต์เมื่อเบิกจ่ายจึงตั้งงบประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท
 แล้วเกิดขัดข้องจน จึงมาออกพระราชบัญญัติเงินออกกฎหมายเงินคืน ถ้าเรา
 จะไม่อนุญาตก็ทำไปแล้ว ซึ่งเป็นข้อผูกพัน ซึ่งทำให้สถานจำเป็นที่จะต้อง
 อนุญาต ทั้ง ๆ ที่ด้วยความจริงใจแล้วถนนบางสายไม่เห็นด้วยเลย ในทาง
 ปฏิบัติของรัฐบาลถือว่าเป็นการขอการควร ซึ่งทั้งนี้มาซึ่งหลายคนได้ขอ
 ร้องว่าต่อไปท่านควรจะทำตามที่ควรจะได้หรือไม่ เพราะท่านสามารถปฏิบัติ
 เช่นนั้นได้

จอมพล ป. พิบิตสงคราม นายกรัฐมนตรี: ผมขอเรียนตอบในราย
 ละเอียดอีกสักที การสร้างทาง งบประมาณที่ให้ไปนั้นแบ่งเป็นการสำรวจ
 การชดเชยของมือ การงานดิน งานหิน อะไรแบ่งเป็นปี ๆ ไปที่งบประมาณ
 หนึ่งปีพินยอมที่ท่านให้ออกกฎหมายก่อนปฏิบัติ หมายความว่าผมจะต้อง
 ปฏิบัติ ท่านเมื่อออกกฎหมายไปแล้วจะเอาเงินที่ไหนไปสำรวจก็ไม่รู้ โดยเหตุ

* ตามหลักการของงบประมาณก่อนขอจัดสร้างทางถนน หรือจะสร้างจากทางถนน หรือจะทำงานดินทางถนนทางตักกฎหมายรายละเอียด ท่านจะเห็นงบประมาณ ฉะนั้นกรมการก่อสร้าง ค่าวัสดุอะไรต่างๆ ซึ่งเป็นอรรถของงบประมาณ แล้วงบประมาณจ่ายหนึ่งตามธรรมดาสร้างมีหนึ่งแต่ยังไม่หมด แล้วกรมการพิจารณาพระราชบัญญัติเงินคงคลังอนุญาตให้เราสร้างต่อไป มีข้อผูกพันคือออกกฎหมายก่อนผมก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร คือว่าออกกฎหมายแต่ไม่มีเงินจะว่าอย่างไร แต่หลักการก็ต้องขออนุมัติสักก่อนทำอะไร หลักใหญ่อยู่ที่งบประมาณ งบประมาณปี ๒๕๕๓ นั้นเองก็อนุมัติให้ไปแล้ว สำหรับการที่จะขอยกเงินในทางรถไฟสายนี้ สภาที่รับหลักการไปแล้ว ท่านก็ให้เงินไปแล้ว ไม่ขอแต่ขอไม่ได้ก็มาขออำนาจอย่างนี้ ท่านว่าต่อไปให้ขอกฎหมายก่อน ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรก็ชัดชัด เราต้องของงบประมาณก่อนออกกฎหมายไม่จึงจะปฏิบัติไม่ได้ ก็ออกแล้วออกกฎหมายทางสภาคงจะอนุมัติงบประมาณแต่การทำอะไรต้องมีเงินก่อนคือ สร้างโครงการแล้วหาเงินก่อน เมื่อได้เงินแล้วจึงปฏิบัติ การขอยกเงินที่ใหม่ก็สำรวจความงบประมาณ ที่ได้รับอนุมัติแล้วอยากจะทำเรียนอย่างนี้

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : กระผมคิดว่าที่ได้อภิปรายกันมานั้นเรื่องเงินคงคลังบ้านโป่งนี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องข้อว่าขอชานกันเห็นจะพอเสียที่ในการพิจารณากันในเรื่องบ้านโป่งนี้

หลวงประภคณบดีสภา : ข้าพเจ้าจะถามรัฐบาลโดยตรงในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนในเรื่องที่รัฐบาลจะทำในภายหน้านั้นก็พอแล้ว เพราะรัฐบาลไม่พึ่งเหตุผลทางเรา มีผู้มาชี้ท่านหนึ่งถามรัฐบาลคือคุณจรินทร์ว่า การที่จะเงินคงคลัง รัฐบาลจะต้องใช้จ่ายเงินเท่าไร รัฐบาลตอบว่าอย่าให้ตอบดีกว่า ถ้าตอบจะเป็นการโกหก ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่รัฐบาลตอบอย่างนั้นเท่ากับไม่ชัดเจนอะไรให้เราฟังเลย ในการที่เราจะอนุมัติพระราช

บัญญัติคนหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับข้อสำคัญว่าจะจ่ายเงินเท่าไร เป็นความจริงว่ากษัตริย์จะชอกช้ำ กษัตริย์จะมีการเวนคืนตั้งอนุญาตใดก็ตามการ ไม่มีใครสามารถบอกได้แน่นอนว่าจะต้องจ่ายเงินกับบาทกึ่งต่างใด แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องมีการมีการกระตือรือร้น มีการประมาณว่า ในการที่จะเวนคืนที่ดินนั้น ควรจะจ่ายเงินอย่างน้อยเท่าไร อย่างมากเท่าไร ท่านบอกมาอย่างคลุมถุงชนเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะพิจารณาได้ ข้าพเจ้าตั้งใจจะรับหลักการ พระราชบัญญัติคนมากจนแล้ว แต่เมื่อรัฐบาลมาสั่งงาน ทำให้บอกว่าไม่ตอบ ๆ ไม่ได้ เมื่อตอบไม่ได้แล้วใครจะให้ได้ สมมติว่าชอกช้ำในราคา ๓๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านไม่ควรถอนมัตในราคา ๓,๐๐๐ ล้านบาทท่านก็ไม่ต้องถอนมัต ถ้าตั้งล้านบาทเห็นควรซึ่งเป็นกรณีจำเป็นอย่างนั้น จึงขอพระราชบัญญัติให้ตอบคดีตรงกับเราโดยประมาณอย่างหยาบ ๆ ถึงแม้ว่าท่านจะบอกอาจผิดพลาดโดยได้คดีที่แน่นอนไม่ได้ แต่บอกเราอย่างน้อยเท่าไร อย่างมากเท่าไร

จอมพล ป. พิบิตสงคราม นายกรัฐมนตรี : พระราชบัญญัติที่จะออกไปฉบับนี้ไม่เกี่ยวกับที่เราพิจารณาว่าจะจ่ายเงินเท่าไร เพียงแต่ชอกช้ำจะไปชอก ถ้าท่านสมาชิกบอกว่าออกกฎหมายนี้ สำหรับทางอื่นนั้นจะต้องจ่ายเงินเท่าไร สำหรับทางนั้นจะต้องใช้เงินเท่าไร กระผมขอประทานให้คิดในพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งออกไปแล้ว มีรายการละเอียดว่าใช้เงินเท่าใด แต่กระผมไม่ได้เอาพระราชบัญญัติงบประมาณมา จำไม่ได้ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับการใช้เงิน ถ้าจะพูดถึงการใช้เงินก็ดูในพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ มمبرิรณแดง

พระยาอรรณการยณพนธ์ : ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งถึงอรรถาธิบาย และสร้างทางนงกมหลายข้อที่ข้าพเจ้าเห็นด้วย และข้าพเจ้าเห็นด้วยเหมือนกัน ในข้อที่ว่าถ้าหากว่าการที่รัฐบาลทำไปก่อนนั้น ก็เป็นการที่ไม่ชอบ

๘. การจัดหาสภาพ ๑๒,๐๐๐ บาท

๑๐๐. ค่าจ้างยามและตำรวจ ๒๒,๐๐๐ บาท

รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๘๘๗,๐๗๐ บาท

ท่านทางท่านทศพรพักได้อนุมัติให้ไปแล้ว ไร่ไปตามนั้นแล้ว ผมก็ใช้
ไปตามนั้น ในการทำให้ไร่เงินตามนั้นผมบอกว่าการจะขออนุมัติออก
กฎหมายข้อเสนอก่อน และพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้บังคับ
ไว้ว่า ในการที่รัฐบาลจะขอที่ดินนั้นจะไปขอที่ดินโดยไม่ออกกฎหมายไม่ได้
ได้เท่าไรก็ไม่ได้ ถ้าจำเป็นก็ออกกฎหมาย ไม่จำเป็นก็ให้ขอได้ เมื่อได้
งบประมาณไป ผมก็เอาเงินไปซื้อในเมื่อได้งบประมาณไป โดยไม่ซื้อจาก
ราษฎรซึ่งไม่ออกกฎหมายเวนคืน และกฎหมายเวนคืนก็ไม่ได้บังคับไว้ แล้ว
ก็เห็นถึงไหนที่ผมจำเป็นจะต้องออกกฎหมาย ผมก็ขออำนาจในการออกกฎ-
หมาย ไม่ใช่เกี่ยวกับเงินกับทองอะไรเลย ท่านก็ได้เห็นว่าต่อไปการสร้างทาง
จะต้องออกกฎหมายอย่างใดก็ตาม ผมขอประทานเรียนว่า พระราชบัญญัติ
งบประมาณนั้นได้เสนอมานี้แล้ว ถ้าจะให้เวนคืนหรือออกกฎหมายกันหรือจะ
สร้างทางสายบัวใหญ่ภาคอีสานไป ท่านนั้น ถ้างบประมาณผ่านไปหน้าเกือบ
๒๐๐ ล้านบาท อะไรทำอะไรก็ทำไม่ได้ เพราะจะต้องออกกฎหมายหมดเลย
ผมคิดว่าที่ทราบเรียนในหลักการ ก็อยู่งบประมาณ เมื่อได้เท่าไรเงินก็
ไปซื้อ เมื่อซื้อเขาโดยไม่ได้กฎหมายบังคับ แต่ทั้งพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็ไม่ได้บังคับให้รัฐบาลออกกฎหมายเดี๋ยวนั้น ท่าน
หากว่าราษฎรไม่ได้รับความเป็นธรรม ได้เท่าที่ออกกฎหมายไปแล้วให้ของ
ทุกขี้ได้ กรรมการของทุกขี้คงโดยสภา ร้องได้ตลอดเวลา เวลาใครไม่ได้รับ
ความเป็นธรรมทั้งปวง ก็ตั้งกรรมการของทุกขี้ทงนั้น มีได้หลายทาง
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าควบคุมโดยงบประมาณ วัตถุประสงค์ไม่ได้แล้ว หวังใจว่า
ท่านทศพรคงจะกรุณาให้ผ่านไป

LIRT

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายเข้าพบเจ้าขอให้
ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับหลักการ กรรมาธิการ
ดำเนินหรือดำเนิน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : รัฐบาล
ขอเดินออกกรรมาธิการดำเนิน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการดำเนิน ตรวจสอบลงคณะ
ที่ ๒ เมื่อไม่มีใครคัดค้าน ถ้อยคำประชุมอนุมัติแปรญัตติภายใน ๕ วัน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ภายใน ๕ วัน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลขอเดินแปรญัตติภายใน
๕ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้อยคำประชุมอนุมัติให้แปร
ญัตติภายใน ๕ วัน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราช-
บัญญัติคณะกรรมาธิการพิมพ์ เพื่อส่งร่างและขยายทางหอจดหมายเหตุที่บริเวณ
เพลิงไหม้ในท้องที่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งสภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนคดีของอัยการวิสามัญ เพื่อร่างและ
ขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง
อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งสภาผู้แทน
พิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนคดีของอัยการวิสามัญ เพื่อร่าง
และขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี
ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ในคราว
ประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๘/๒๕๑๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดี
ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ และตั้งให้กรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒ พิจารณา
กรรมาธิการสามัญคณะนี้ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอต่อสภาผู้แทนเพื่อพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓/๒๕๑๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตาม
รัฐธรรมนูญ.

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

กรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒

๑. นายทัศน โกมลโกมลุต	๒. นายนิล ประจันต์
๓. นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์	๔. นายยกเฉียง เหมะภักดิ์

LIRT

๕. นายไพรัตน์ วิเศษโกสิน   ๖. นายภักดี พัฒนภักดี
๗. นายสงวน พรหมประกาย
(กรรมวิธีการสามัญ คณะที่ ๒ (เต็ม) ที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงเทศบาลตำบลบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบล
หน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี สร้างและ
ขยายทางทวีเวนเพลิงไหม้

เหตุผล

เพื่อปรับปรุงทางหลวงเทศบาลให้สะดวกแก่การคมนาคม และการ
ป้องกันอัคคีภัย เทศบาลเมืองปราจีนบุรี เห็นสมควรสร้างและขยายทางหลวง
ในบริเวณเพลิงไหม้ที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปรา-
จีนบุรี และได้สำรวจจากซึ่งเป็นครุต้องเวนคืนแล้ว จึงขอออกพระราช-
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๗ แห่ง
พระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๑๒ เพื่อดำเนินการสร้างและ
ขยายทางต่อไป.

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
เทศบาล ที่บริเวณเพลิงไหม้ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาลที่บริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเทศบาลเมืองปราจีนบุรีได้สำรวจที่ดินที่จะ
ต้องเวนคืนแล้วแต่ความคืบหน้าในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช

๒๕๕๒

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลที่บริเวณเพลิงไหม้ ในท้อง
ที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

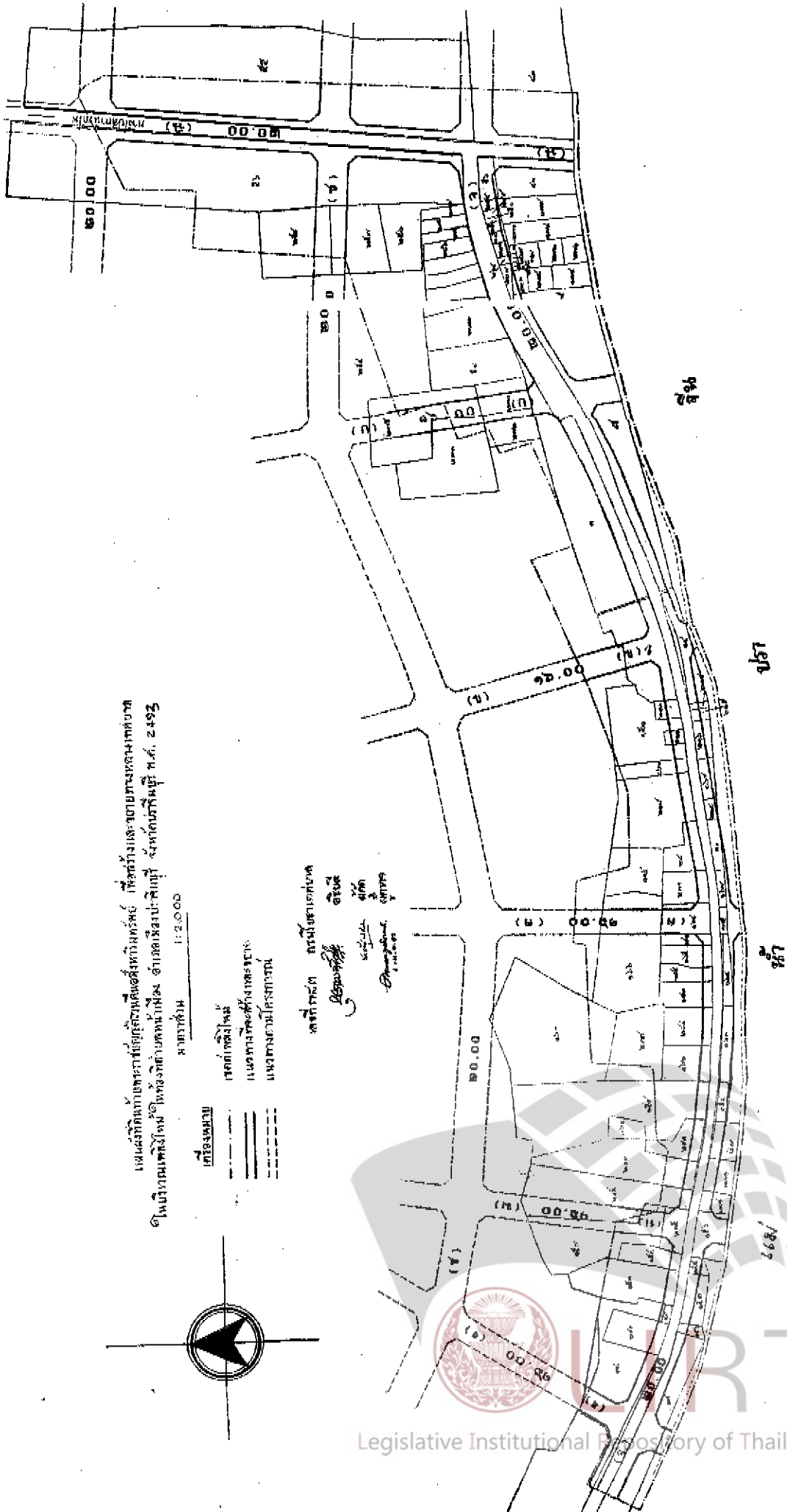

มาตรา ๓ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดปราจีนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่จะ
ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีแนวทางกว้างตามใบแนบท้าย
พระราชบัญญัติ และตามแผนผังที่แนบมาซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการ
อำเภอ และตำบลที่ควบคุมดูแลให้แก่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ.

.....
.....

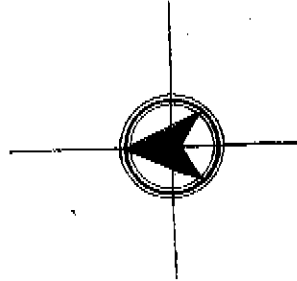

แผนผังบริเวณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร
 ในบริเวณที่ดินของโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร
 ๒๕๓๓

มาตราส่วน ๑:๑๐๐๐

ชื่อโครงการ
 โครงการก่อสร้าง
 แผนกช่างเครื่องกล
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

สถาปนิกในชั้นต้น
 สถาปนิกในชั้นรอง
 สถาปนิกในชั้นช่วย

ลำดับ	รวัน	เลขที่	ชื่อของ	เนื้อที่			เนื้อที่			กน	หมายเหตุ
				ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา		
35	11 น 18 บ ⁷	219	นางชัช โภคา	1	1	41	-	-	48.15	✓	
36	"	169	นางสมมวณ ปทุมพงษ์	-	-	73	-	-	73	✓	รับ
37	"	218	นางสุน โภคา	-	-	25	-	-	25	✓	"
38	"	30	กระทรวงการคลัง (ราชพัสดุ)	-	-	49	-	-	49	✓	"
39	"	167	ที่ดินเอกชน	-	-	30	-	-	30	✓	"
40	"	29	กระทรวงการคลัง	-	1	53	-	-	52.40	✓	
41	"	233	นายเจริญ จันทร์สูง	-	1	40	-	-	34.56	✓	
42	"	108	เทศบาลเมืองปราจีนบุรี	-	1	43	-	1	26.75	✓,ก	
43	"	191	นางสุน โภคา	-	-	53	-	-	15.75	✓	
44	"	195	นางได โคตสง	-	-	24	-	-	24	✓	รับ
45	"	164	นายจำเนต ทรตะวร	-	-	63	-	-	63	✓	"
46	"	165	เด็กหญิงจำนง ทรตะวร	-	1	20	-	-	25.37	✓	
47	"	294	นายกระวาง บรรจงรณินคำตัน	-	-	92	-	-	16.92	✓	
48	"	192	นางสมใจ (ไม่มีนามสกุล)	-	1	40	-	-	30.01	✓	
49	"	166	นายสุบิน จันทร์ประเสริฐ	1	3	62	-	1	54	✓	
50	11 น 18 บ ⁶	284	นางเสริม สุธงษาพันธ์	-	1	84	-	-	87.2	✓	
51	"	161	ทนายสงฆ์ อุดมกอก	-	-	96	-	-	96	✓	รับ
52	"	162	นางคำนิช, นางทอง ชัยศรี	-	-	87	-	-	32.5	✓	
53	"	159	เด็กหญิงสมนึก อุดมศักดิ์	2	2	49	-	-	39.73	✓	
54	"	158	เด็กชายยง เบญจพันธ์	-	-	54	-	-	54	✓	รับ
55	"	208	นางกนตม แซ่จางเจริญ	-	1	03	-	-	03	✓	"
56	"	201	นายสง่า อุดมศักดิ์	-	1	5	-	-	5	✓	"
57	"	204	นางผดุง จันทร์ประเสริฐ	-	-	67	-	-	67	✓	"
58	"	202	นายสง่า อุดมศักดิ์	-	1	51	-	-	46.37	✓	
59	"	200	"	1	-	75	-	-	31.01	✓	
60	"	205	นางผดุง จันทร์ประเสริฐ	1	3	18	-	-	66.5	✓,ข	
61	"	235	นายเพ็ญ ยี่บ้านนท	-	1	6	-	-	88.92	✓,ข	
62	"	157	นายถน ศังขะนันท์	1	1	39	-	-	86.21	✓	
63	"	156	นายเพ็ญ ยี่บ้านนท	-	1	46	-	-	46	✓	รับ
64	"	155	นางหิศ เหมะขันธ์ เบญจพันธ์ พัทธ โนทกิจ	-	1	20	-	-	18.28	✓	
65	"	154	"	-	-	27	-	-	27	✓	รับ
66	"	152	พินทามัญราษฎร์	-	1	13	-	1	13	✓	"
67	"	153	"	-	3	87	-	-	40.25	✓	
68	"	40	นางสง่าอรรคาว (สง่า อุดมศักดิ์)	-	-	17	-	-	17	✓	
69	"	290	เทศบาลเจ้าหมื่นพดด้วง (กรมมหาดไทย)	-	1	96	-	-	38.43	✓	
70	"	196	นายตี๋เอกขจร	-	-	26	-	-	26	✓	รับ
71	"	39	กระทรวงการคลัง (ราชพัสดุ)	2	1	27	-	-	25.02	✓	"
72	"	38	"	5	-	2	-	-	28.12	✓,ง	
73	11 น 18 บ ⁷	230	นายเฉลิม โชติศิริ	-	1	70	-	1	2.00	✓	ก

รายชื่อเจ้าของที่ดินที่ถูกตัดและขายถ่านในบริเวณเพลิงไหม้
ตลาดประจักษ์บุรี ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับ	เวลา	เลขที่ดิน	เจ้าของที่ดิน	เนื้อที่ตามโฉนด			เนื้อที่บันทึกของเวรคน			ถนน	หมายเหตุ
				ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา		
1	11 ม. 18 ต.	358	นางจรูญ เสงี่ยมกุล	1	-	99	-	-	53.8	๓	
2	"	357	นายกรมพรอน ทองมา	-	8	74	-	-	81.25	๓	
3	"	55	ทิมสังข์โรจนินคาทชิต	7	-	20	1	1	75.95	๓,๔,๕	
4	"	56	" " "	9	-	88	1	1	89	๓,๔,๕	
5	"	83	" " "	13	-	16	-	2	9.69	๓,๔	
6	"	43	" " "	3	-	40	-	-	74.07	๓	
7	"	๒๔๘	นางสงัด สุไทย	-	-	15	-	-	14.37	๓	
8	"	๒๔9	นางภรมา มีโชค	-	-	11	-	-	16	๓	
9	"	๒๕๐	วิชัยศรีศักดิ์ สุไทย	-	-	๐7	-	-	6.๐6	๓	
10	"	๒๕1	นางศัน ภูพานนท์	-	-	17	-	-	14.37	๓	
11	"	๒๐๖	นางเบญจมา ไชยศิริ	-	-	11	-	-	7.90	๓	
12	"	๒๒9	นายเกษม ไชยศิริ	-	-	๒3	-	-	19.52	๓	
13	"	๒๐4	นายถนอม พงศ์	-	-	10	-	-	9.25	๓	
14	11 ม. 13 ต.	๒๖8	นายศานต์ศักดิ์ สุไทย	-	-	4	-	-	.75	๓	
15	11 ม. 13 ต.	173	นางเบญจมา ไชยศิริ นายเกษม ไชยศิริ	-	2	44	-	-	17.97	๓	
16	11 ม. 13 ต.	๒๒7	นายศานต์ศักดิ์ สุไทย	-	-	๒6	-	-	๒6	๓	
17	"	๒13	นางสงัด ภูพานนท์	-	-	10	-	-	10.94	๓	
18	11 ม. 13 ต.	๒๐8	นางนงา นงศรีวิชัย	-	-	60	-	-	1.00	๓	
19	"	๒๓๖	นายจาง หัตถพร	-	-	84	-	-	1.5	๓	
20	11 ม. 13 ต.	๒๖๖	นางปวีร์ทิพย์ เข้มมิ่งมรรณ	1	2	-	-	2	49.31	๓	
21	"	๒๖๓	นายเพียร ภูพานนท์	1	3	12	-	-	๓1.๓	๓	
22	"	๒๖๒	นายสุพ ภูมิตถ์ นางเชิด สมใจ	-	1	70	-	-	38.4	๓	
23	"	45	กระทรวงเกษตร	3	-	49	3	-	49	๓	วังหน้า
24	11 ม. 13 ต.	1	" " "	2	1	78	-	2	87.12	๓	
25	"	16	" " "	1	-	58	-	2	๐8.๖6	๓,๔	
26	"	14	" " "	-	1	85	-	1	85	๓	วังหน้า
27	"	๒14	นางสุน ไชยศิริ	-	-	14	-	-	14	๓	
28	"	๒15	นายประสิทธิ์ ไชยศิริ	-	-	๒1	-	-	21	๓	
29	11 ม. 13 ต.	๒16	นางสาวยุทธยา, นางสาวบุญเกิด นายพรหม จันทร์พานิชย์	-	-	๕9	-	-	๖9	๓	วังหน้า
30	"	๒12	นายเงิน ราชธวัช	-	-	45	-	-	24.75	๓	
31	"	๒11	" " "	-	-	31	-	-	16.87	๓	
32	"	151	" " "	1	-	90	-	-	29.96	๓	
33	"	62	" " "	12	-	40	-	1	85	๓,๔	
34	"	๒๒๐	เสกดาพร นางสาวยุทธยา	-	1	1	-	-	11.69	๓	

พตเอก มังกร พรหมโยธีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและ
 ขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
 เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยมีหลักการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัด
 ปราจีนบุรี ให้แก่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี สร้างและขยายทางบริเวณ
 เพลิงไหม้ เหตุผลเพื่อปรับปรุงทางหลวงเทศบาลให้สอดคล้องแก่การคมนาคม
 และการป้องกันอัคคีภัย เทศบาลเมืองปราจีนบุรีเห็นสมควรสร้าง และขยาย
 ทางหลวงในบริเวณเพลิงไหม้ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี
 จังหวัดปราจีนบุรี และได้สำรวจที่ดินซึ่งเป็นจะตของเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอ
 ขอพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในมาตรา ๔๓ และ
 มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๑๒ เพื่อ
 ดำเนินการสร้างและขยายทางต่อไป

ทรงพระราชบัญญัติทางดังกล่าวแทนได้มตให้ใช้ จึงเสนอให้ท่าน
 สมาชิกผู้แทนราษฎรเพื่อได้พิจารณา จะได้ออกเป็นกฎหมายต่อไป

พระนิติบัญญัติ : ในการที่จะผ่านพระราชบัญญัติเวนคืนสร้างทาง
 และขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ในท้องที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอ
 เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี เชื่อว่าสถานการณ์คงจะไม่ขัดข้องมากนักขอ
 แต่ข้าพเจ้ามีความสนใจอยู่ในชั้นคือ ทั่ว ๆ ไปเวนคืน เขตที่แม่น้ำเขาได้ให้
 ปลดอาคารและห้องแถวได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าไม่เป็นการรังคังามแก่
 บ้านเมืองเลย ซึ่ง เป็นทำให้เกิดความสับสนในแม่น้ำด้วย เท่าที่
 ข้าพเจ้าได้พบเห็นมาในเขตจังหวัดระยอง เมื่อก่อนเขตแม่น้ำเขาไม่ให้
 ปลดอาคารและห้องแถวเลย ทั้งใจเฉย ๆ แต่มาในบดินเทศบาลใหม่ปลด
 อาคารและห้องแถวแม่น้ำได้ ท่านไปจังหวัดจะได้พบจะเห็นได้จา ทางด้าน

ชายของแม่น้ำไม่เป็นทางตรงตามบ้านเมืองเลย ทำให้เกิดความสกปรก
ในแม่น้ำ ด้วยอย่างนี้ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นอย่างไร ขอแสดงให้
ทราบด้วย

พล. อ. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในเขตเพลิงไหม้ที่จะเวนคืนนั้น ความจริงข้าพเจ้าก็ได้ไปดูก่อนแล้วเหมือน
กันในการที่จะเวนคืน ก็เห็นพ้องด้วยกับสมาชิกผู้เกียรติ เพราะมีบ้าน
อยู่หลายหลังริมฝั่งแม่น้ำปราจีนบุรี ซึ่งจะทำให้เขตเทศบาลนั้นไม่สวยงาม
เพราะว่าอีกฝั่งหนึ่งเป็นเขตที่สวยงามและนาดี และทางฝั่งบ้านข้ามแม่น้ำ
ปราจีนบุรีอยู่ด้วยแล้ว ซึ่งทางนี้ก็มีอยู่ในโครงการนั้นแล้ว ซึ่งคิดว่าในข้อ
ไปก็จะได้ข้อข้อและขอเวนคืนเหมือนกัน ปรากฏว่า ผู้ขอขอยังไม่กราบ
กตัญญูถ้าหากว่าตามโครงการต่อไปก็จะทำให้สวยงาม ก็จะต้องเจรจา กัน
ทางนี้เพื่อขอเวนคืน และขอซื้อเหมือนกัน เพราะฉะนั้นความประสงค์แน่แท้
ก็อยากจะให้ ๒ ฝั่งแม่น้ำปราจีนบุรีสวยงาม อย่างที่สมาชิก ผู้เกียรติว่า
เพราะฉะนั้นเรื่องนทางมหาดไทย ก็พยายามอย่างเต็มที่ที่จะทำตามความ
ประสงค์ของท่าน

พระยาสุริยานงคประวิติ : ตามทฤษฎีবাদเส้นอรัางพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง และขยายทางหลวงในเขตบริเวณเพลิงไหม้
ปราจีนบุรีมาน ข้าพเจ้าได้ตรวจดูแล้ว อยากจะถามรัฐบาลอยู่ ๒-๓ อย่าง
ซึ่งมีความสงสัยอยู่ คือที่ดินเหล่านั้นราคาแพงอยู่แล้ว ขอทราบจากรัฐบาล
มีเงินพร้อมที่จะให้แก่ผู้เป็นเจ้าของที่ดิน ทลถเวนคืนแล้วหรือ และขอตั้ง
ร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้สังเกตมาแล้ว มีตัวอย่างเช่นพระราชบัญญัติ
เวนคืนวัดเทพศิรินทร์ ปรากฏว่าให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าหน้าที่จะเวนคืน
แต่พระราชบัญญัตินี้ให้หาหลวงประจำจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่จะเวนคืน ซึ่งนำ
แปลกอยู่ ต่อมาคือแผนทนายพระราชบัญญัติฉบับ ๓ รายการด้วย รายการใน

เขตเพลิงไหม้อย่างหนึ่ง ออกอย่างหนึ่งคือแนวทางทฤษฎี ออกอย่างหนึ่งในแนว
ทางตามโครงการ ข้าพเจ้าได้ตรวจรายการแล้วตามรายการเลขที่ ๑๔๑
กับ ๑๕๔ - ๑๖๐ เหล่านี้ไม่มีชื่อในบัญชีราษฎรที่จะได้รับค่าทำขวัญอย่างใด
เลย เพราะฉะนั้นบัญชีที่จะตั้งของเงินคนเหล่านี้ ถ้าหากว่าราษฎรรายใดที่อยู่ใน
ในรายการนี้แต่ก็ไม่มีทางจะทำอย่างไรได้ จะสร้างบ้านหรือทำอะไรก็ไม่ได้
เพราะยังไม่ทราบว่าการจะเงินคนเมื่อใด เป็นการตัดสินใจของราษฎรที่
อยู่ในแนวโครงการเหล่านี้ ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งในพระราชบัญญัติเงินคน จึงหัดปราจมนับนั้น ที่
ได้ปรากฏมาแต่เมื่อเร็ว ๆ นี้มีปรากฏว่า พระราชบัญญัติฉบับ ๕ มาตรา
มาตรา ๕ นั้นมีเจตนาตามพระราชบัญญัติทางหลวงซึ่งจำเป็นจะต้องได้เงิน
ค่าชดเชย ก็ไม่ชัดชัดของแต่ไหน ๆ ที่เราออกกฎหมายแล้ว กฎหมายก็ดำเนินการ
อย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะออกกฎหมายให้เหมือนกัน ๆ จะมีดีกว่า
หรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอทราบจากรัฐบาลตามข้อสงสัยเหล่านี้

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

พล. ข. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในข้อข้องใจของท่านได้มาซึ่งผมเกี่ยวข้องกับ พดกตงเรื่องเงินที่เทศบาลจะมี
หรือไม่ ในเรื่องเทศบาลก็เกี่ยวข้องในการที่จะใช้เงินคน ส่วนในข้อข้องใจของ
ท่านบอกกล่าวอำนาจการเงินคนนั้น ทำให้แจ้งให้ทางนายกเทศมนตรีหรือบาง
พระราชบัญญัติก็ให้ขาดวงประจำจังหวัด เช่น มาตรา ๓ นั้นเป็นแบบ
สำหรับต่างจังหวัดนั้น ให้ขาดวงประจำจังหวัดเป็นอำนาจในการที่จะ
เงินคนเพราะถือว่าเขตเทศบาลที่ใด ๆ ซึ่งเราเห็นว่าพอจะเป็นที่ใดจริงใจ
และเชื่อถือได้หรือไม่ก็ขอขาดวงประจำจังหวัดนั้นแหละ ว่าเป็นผู้ที่จะทำการ
เรื่องนี้ได้ เราจึงให้ตามต่างจังหวัดเป็นอำนาจของขาดวง ส่วนกรุงเทพฯ
ก็เป็นหน้าที่ของนายกเทศมนตรี ซึ่งเช่นนี้ก็พอจะควบคุมกันได้ ส่วนที่ท่านพูด

อย่างไร เมืองชนบท ๑ ชนบท ๒ ชนบท ๓ จะคิดเท่าไร ต้องมีหลักเกณฑ์
ไว้ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ชอบใจจะคิดเท่าไรก็คิด แล้วก็นำมาเสนอ ข้าพเจ้า
ได้ตรวจดูแต่หลายอันไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้าขอทราบเพียงสองข้อเท่านั้น

พล.อ. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ตามที่ท่านสมาชิกมีข้อสงสัยว่าการสร้างและขยายทาง คือเราพูดด้วยกันว่า
สร้าง สร้างมีขนาดด้วย ท่านสมาชิกคงจะเห็นแล้วว่า สร้างมีเส้นค่า ๆ กว้าง
ข้างต้น ๒๐ เมตร และ ๓๖ เมตร ในเรื่องเช่นกันเป็นการพอเหมาะ ที่
แบ่งที่เป็นลวด ๆ ก็เพื่อให้ถนนให้กว้างพอ เพื่อไม่ให้มีการเกิดอุบัติเหตุ
ตามได้ ซึ่งเราได้เอาระยะเป็นทางที่พอจะช่วยให้รถวิ่งกันออกกบฏ ส่วนที่
ท่านถามมาตรฐานของถนนจะทำอย่างไร ความจริงเราอยากจะทำมาตรฐาน
ให้เหมาะสมให้กว้างขวางพอสมควรเหมาะแก่บ้านเมืองในจังหวัดนั้น ๆ แต่
บางที่เราไม่สามารถจะทำได้ พอทำไปแต่พระราชกรณียกิจมา อย่างจังหวัด
เพชรบูรณ์นั้น ข้าพเจ้าได้ให้เขาขอยกถนนไปอีกเพื่อให้มีช่องว่างมากจน
แต่พอทำไปแต่พระราชกรณียกิจมาของว่าทำไปเดือตรอนไม่มีที่จะอยู่ เดือตรอน
มากมายในที่สุดก็ทำไม่ได้ ก็ต้องทำเท่าที่เห็นควรจะเหมาะสม ถนนก็กว้าง
ขวางไปไม่ได้ จะคิดขอยกไม่เป็นการสะดวกเพราะมีเหตุขัดข้องหลายอย่าง
เพราะฉะนั้นการสร้างและขยายก็มีอย่างนั้นที่ท่านเข้าใจ ส่วนโครงการไม่ว่า
อะไรก็มีโครงการทั้งนั้น เรากระทำได้ว่าโครงการของเราต่อไปข้างหน้า
ขยายถนนอย่างนี้ คิดอย่างนั้นควรจะเป็นที่ ๆ เหมาะสมสำหรับความสวยงาม
ของบ้านเมือง โครงการมีได้เท่าไรก็ได้ตามโอกาสที่จะสามารถทำได้ เมื่อ
เรามีโครงการไว้แล้วทำให้คนเขาเดือตรอนในเรื่องเช่นกันเป็นเรื่องที่เทศบาล
จะต้องพิจารณาว่า อายุของการก่อสร้างอาจจะเป็น ๕-๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปี
แต่แต่เหมาะสมซึ่งจะคงขออนุญาตเทศบาลอยู่แล้ว ก็ไม่เดือตรอนสำหรับ
ประชาชนที่จะอยู่ในเขตเทศบาลนั้น

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้อภิปรายต่อไป ถึงวาระ
อภิปรายต่อไปจะขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมการ
ชุดใหม่

พ.อ. อ. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอส่งกรรมการดำเนินการ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอให้ส่งกรรมการดำเนินการ
สภาตั้งขึ้น มอบให้กรรมการดำเนินการประจำคณะที่ ๑ ท่านผู้ใดจะคัดค้าน
เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านยกยอความนี้ แปรญัตติตั้ง

พ.อ. อ. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอแปรญัตติ ๑ วัน

พระยาสุริยานุวงศ์ประจักษ์ : ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรรมการเมื่อก่อน
ท่านประธานจะให้เป็นการชั่วคราวที่ ๒ เพราะฉะนั้นใหม่ ๆ กรรมการ
ชุด ๒ ก็ทำอยู่แต่ก็ให้ดำเนินการในเรื่องนี้เสียด้วย เขาพร้อมกันในคณะ
กรรมการชุด ๒ ที่เดียวกับเรื่องสร้างทางกาญจนบุรี

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ใครเห็นว่าควรจะให้กรรมการชุด
ที่ ๑ ให้นำมติจากที่ประชุม

พระยาอรรณภการย นพนท : กรรมการดำเนินการสภาตั้งได้ตามที่
ปรากฏมานั้นไม่เห็นพิจารณาพระราชบัญญัติข้อใด นอกจากพระราช

LIRT

บัญญัติเกณฑ์ตนเอง ถ้าจะถือว่าเกณฑ์แล้วกรรมาธิการชุดที่ ๓ ไม่เห็น
ทำงานเลย ชุดที่ ๒ ทำงานตลอด ข้าพเจ้าเห็นว่ามติมาชิกรับรองควรจะเป็น
ชุดที่ ๓ บาง

มติมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : มีผู้เห็นว่าควรจะเป็นกรรมาธิการชุด
ที่ ๓ บาง เปลี่ยนกันบ้าง เจ้าคุณสุริยาจะถอนหรืออย่างไร

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอถอน ท่านประธานจะให้ชุด
ที่ ๓ ก็ไม่ขัดข้อง

หลวงชตานัสสร : กรรมาธิการชุด ๓ เพิ่งทำงานเมื่อ ๒ - ๓ วัน
เท่านั้นเมื่อเสนอให้เป็นชุดที่ ๒ กรรมาธิการชุดที่ ๓ ทำงานไม่ใช้ไม่ทำงาน

มติมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ตามที่ปฏิบัติมากก็เปลี่ยนกันไป ชุด
ที่ ๓ แล้วกลับมาชุดที่ ๒ หลวงชตาฯ จะเห็นได้อย่างไร ยืนยันหรือไม่

หลวงชตานัสสร : แล้วแต่ท่านประธาน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ถ้าหากว่าตกลงก็เป็นกรรมาธิการชุด
ที่ ๓ เท่าที่ใดตกลงกัน แต่เดิมแปรญัตติภายใน ๓ วัน ก็แปรญัตติภายใน ๓
วัน ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ขอว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีมติมาชิกผู้ใดขัดข้อง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติ ระเบียบ
จาระต๋อไปร่างพระราชบัญญัติอากกรรมาชิก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๓
ของคณะรัฐมนตรีและนายสุวัฒน์ พูลธาดา ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

LIRT

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๓ (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี) ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ตั้งมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่
๓๖ / ๒๕๕๓ (วุฒิสภา ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม
๒๕๕๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมา-
ธิการคณะนี้ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอต่อสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาในวาระที่
๒ และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๓ (วุฒิสภา) ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ แต่ในที่นี้ได้ตั้งมติให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้
และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญ.

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.

รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ

๑. พระมณฑานฉิมตศักดิ์	๒. นายประมุต อังวรรณศรี
๓. พระนิตินทรน พิเศษ	๔. นายเดมอ กัญฑาบุญ
๕. นายบุญช่วย อัคราภร	๖. นายพันตำรวจตรีหอดวงเจริญตำรวจการ
๗. นายชอคน อ้าพต	๘. นายสงน พรหมประกาย
๘. นายสุวิมล พุดตาร	๙. นายนาถ เงินทาบ
๑๐. นายตำรวจ กิตินภา.	

๓๗๑

๖๕
บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอากรการฆ่าสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติเดิมได้อนุญาตให้ผู้ที่ได้รับอนุญาต ฆ่าสัตว์ ทำการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ได้เฉพาะ ในกรณีที่ฆ่าเพื่อพิธีกรรมในศาสนาอย่างเดียว บัดนี้ เห็นสมควรขยายให้ครอบคลุมไปถึงผู้ที่ทำการฆ่าในงานมงคลด้วย เพราะโรงฆ่าสัตว์ยังมีไม่ทั่วถึง และการคมนาคมยังไม่ดีสะดวก

นอกจากเหตุผลในข้อนี้ ยังมีปัญหายุ่งยากในการพิจารณาแดงโทษของศาลเกี่ยวกับค่าปรับ ในกรณีมีผู้กระทำผิดหลายคน ตลอดจนวิธียุ่งยากที่ศาลจะต้องแบงเงินค่าปรับเป็นต้นบนให้แก่ผู้จำคุกด้วย จึงสมควรแก้ไขให้สะดวกแก่การพิจารณาของศาลยิ่งขึ้น.

ร่าง

พระราชบัญญัติอากรฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ และในวันที่จะฆ่าในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพุทธกรรมในศาสนานานจะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ได้ การฆ่าสัตว์เนื่องในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่นหรือการฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นทกนคาร จะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การฆ่าสัตว์ตามความในสองวรรคก่อน จะต้องทำต่อหน้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษเป็น
รายตัวบุคคลผู้กระทำความผิดโดยอัตราตามจำนวนตัวสัตว์ที่ฆ่า ดังนี้

- (๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ ปรับตัวละไม่เกินสองร้อยบาท
- (๒) ถ้าเป็นสุกร แพะ หรือแกะ ปรับตัวละไม่เกินห้าสิบบาท

ค่าปรับตามคำพิพากษานั้น ให้จ่ายเป็นค่าดินบนแก่ผู้นำจับทั้งหมด
แต่ถ้าศาลได้รับชำระเงินค่าปรับไม่พอกับจำนวนค่าดินบนดังกล่าว ก็ให้จ่าย
ค่าดินบนเพียงเท่าจำนวนค่าปรับที่ศาลได้รับ ”

.....
.....

พระมหากษัตริย์ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๔๘๓ โดยมีเหตุการว่า แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอากรการฆ่าสัตว์ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติเดิมได้อนุญาตให้ผู้ที่ได้รับ
อนุญาตให้ฆ่าสัตว์ทำการฆ่านอกโรงโคเฉพาะ ในกรณีที่ฆ่าเพื่อพิธีกรรม
ในศาสนาอย่างเดียว มีคนเห็นสมควรขยายให้สามารถไปถึงผู้ที่กระทำ
การฆ่าในงานมงคลด้วย เพราะโรงฆ่าสัตว์ยังมีไม่ทั่วถึงและการคมนาคมยังไม่
ดีผู้สะดวก

นอกจากเหตุผลในข้อนี้ ยังมีปัญหาที่ยากในการพิจารณาถึงโทษ
ของศาลเทียบเท่ากับปรับ ในกรณีผู้กระทำผิดหลายคน ตลอดจนข้อที่ยาก
ที่ศาลจะต้องแบ่งเงินค่าปรับเป็นต้นบนให้แก่ผู้จำคุกด้วย จึงสมควรแก้ไข
ให้สะดวกแก่การพิจารณาของศาลยิ่งขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติคนไต่สวนสภาพผู้แทนมาแล้ว จึงหวังว่าสำนักงานคงจะ
กรุณาเริ่มหลักการด้วยดี

พระยาอรุณการุญ นพพร: ความจริงพระราชบัญญัติคนไต่สวน
พระราชบัญญัติหมึกมาตราคอมเพียง ๕ มาตรา เท่านั้น คือไม่ได้มีความ
สำคัญอะไรนัก แต่ข้าพเจ้าคิดว่าบรรดาพระราชบัญญัติที่เข้ามาในสภานี้
จะเป็นพระราชบัญญัติเล็กน้อยอะไรก็ตาม เราทั้งสองคนทำเพื่อให้อุบาย
ผ่านสภาไปโดยที่ถูกต้องที่สุดได้ สำหรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ
ตามที่รัฐมนตรีแถลงนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยดี อย่างไรก็ตามจะจำกัดวงได้แยก
โรงฆ่าสัตว์ ในท้องที่เทศบาลและทางประเพณีแห่งท้องถิ่น และการที่จะขยายการ
ให้สนับสนุนแก่ผู้จำหน่ายผู้กระทำผิดคนเล็กคนน้อย แต่ที่ข้าพเจ้าสงสัยก็คือว่า
ในเรื่องฆ่าสัตว์ นั้นตามมาตรา ๒ ที่แก้ไขใหม่ในกรณีที่จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ได้ก็ไม่ต้องกรณีคือเป็นการฆ่าตามพิธีกรรมในทางศาสนา ก็เป็นการฆ่าเพื่อ
ในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่นหรือการฆ่าในท้องที่เทศบาล ทั้งสองอย่าง
นั้นจะต้องกระทำต่อหน้าเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยกัน แต่ถ้าในการฆ่าสัตว์
ที่ฆ่าในพิธีกรรมทางศาสนานั้น ไม่จำเป็นต้องกระทำตามข้อกำหนดตามข้อบังคับ
จะได้กำหนดไว้ นั้นข้าพเจ้าสงสัยว่ามีความต่างกันอย่างไรจึงบัญญัติได้ไม่
ตรงกันเช่นนั้น คือหมายความว่า การฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมทางศาสนานั้นและ
กรณีอื่น ๆ ก็ควรจะกระทำตามข้อกำหนดที่ข้อบังคับกำหนดเหมือนกัน

ออกข้อหนึ่งจากเจ้าตั้งตั้งว่าผู้ที่จะเมตตามาตรา นั้น ย่อมไม่มีโทษ ตามกฎหมายเดิมคือตามพระราชบัญญัติการฆ่าสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่ง กำหนดโทษไว้ให้มีโทษปรับใหม่คนที่กระทำการฆ่าสัตว์ โดยที่ไม่ปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของอธิบดีก็ยอมมีความผิด แต่ข้อกำหนดของอธิบดีนั้น อธิบดี กำหนดไว้ที่หนักก็ไม่มีใครทราบได้ เพราะฉะนั้นจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง จะขัดข้องหรือไม่เพื่อให้คนทั้งหลายรู้ว่าข้อกำหนดนั้นมิใช่ไรบ้าง ข้อหนึ่ง

สำหรับเกี่ยวกับมาตรา ๕ ที่ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ นั้นตาม มาตรา ๓๐ เดิมไม่มีข้อความที่จะให้รางวัลหรือสินบนแก่ผู้นำจับ มาตรา ๓๐ ใหม่ นี้ให้มาบัญญัติให้สินบนแก่ผู้นำจับด้วย ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นนโยบาย ที่ชอบ ก็เช่นการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์นั้น ถ้าเราจะให้รางวัลแก่ผู้นำจับ แล้วก็ยอมจะหาผู้กระทำความผิดได้ง่ายเขา ทว่าการที่จะบัญญัติในมาตรา นั้นจำเป็นจะต้องบัญญัติให้เป็นผล คือว่าการที่จะให้สินบนแก่ผู้นำจับหรือไม่เป็น หน้าที่ของศาลที่จะพิจารณา แต่เราไม่มีบทบังคับโดยเด็ดขาดจะพิจารณา ได้อย่างไร ไม่มีใครมีอำนาจจะร้องได้ คือว่าอัยการไม่มีอำนาจจะร้อง ได้ คือไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปราบปราม ผู้กระทำความผิด พุทธศักราช ๒๔๗๗ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าให้สินบน แก่ผู้นำจับในการกระทำความผิด ให้อัยการมีอำนาจร้องต่อศาลได้ ศาลก็ ย่อมจะแจ้งได้ในกรณีนั้นว่ามีผู้รับสินบนนำจับหรือเปล่า และผู้รับสินบนนำจับ ได้สินบนหรือไม่ การให้สินบนแก่ผู้นำจับก็มิใช่สิ่งผิดอะไรทั้งนี้ แต่ตามพระราช- บัญญัตินี้ไม่ได้เขียนไว้เลยว่าใครจะมีอำนาจร้องขอ ในการที่จะให้สินบนนำจับ แก่ผู้กระทำความผิด เมื่อไม่ได้เขียนไว้เช่นนั้นแล้ว ศาลก็ย่อมพิจารณาไม่ได้ เพราะไม่มีประเด็น ขอนข้าพเจ้าก็ อยากจะขอทราบจากรัฐบาลเพื่อจะได้เป็น ประโยชน์ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ธรรมดาสิทธิการจะได้พิจารณาโดยรอบ- คอบ ถ้าทั้งได้เช่นนั้นแล้วจะเกิดผลได้อย่างไร เพราะเหตุที่ว่าศาลจะพิจารณา

ได้อย่างไร คิดนมไคร่น้ำจับหรือไมและผู้นำจับควรได้วางจดจำจับหรือไม่
ถ้าหากมีการบัญญัติลงไปให้เหมือนกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปราบ-
ปรามผู้กระทำความผิด พุทธศักราช ๒๔๗๘ คือให้พนักงานอัยการมีอำนาจ
ร้องขอโทษขอขมาของอย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่ขอขมาแล้ว จะทำให้กฎหมาย
ล้มบรรณยุ่งจนออก

พระมนุภาณฉิมตศาสด์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอแจ้งว่าตามทห่านสมาชิกผู้มเกียรติของใจว่าการฆ่าตามพักรกรรม
ทางศาลนั้นทำไม่ถึงไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามข้อบังคับ
กำหนด นักเพราะเหตุว่ากฎหมายปัจจุบันก็ได้ให้ทำโดยเด็ดขาด กฎหมายนี้
ต้องการจะไปเพิ่มการให้แก่ราษฎร เพราะว่าที่ปฏิบัติตามที่กหนดนักได้กระทำ
โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ข้อบังคับได้กำหนด

อีกข้อหนึ่งท่านบอกว่าข้อกำหนดของฉบับนี้ไม่มีใครจะปฏิบัติ
ได้อย่างไร จะออกเป็นกฎกระทรวงเดี่ยวจะขจัดของหรือไม่นั้น ที่จริงในเรื่อง
กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนั้นเขาต้องวิ เพราะเหตุว่าการที่มาขออนุญาต
ก็จะต้องทราบถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ข้อบังคับกำหนด แต่อย่างไรก็ตามหาก
ว่าท่านมีความประสงค์ที่จะออกเป็นกฎกระทรวง ท่านก็ขอมจะแปรญัตติได้
ในเรื่องนี้

อีกประการหนึ่งในเรื่องคำวินิจฉัยนั้นท่านบอกว่า กฎหมายนี้ไม่ได้ให้
อำนาจผู้ใดเป็นผู้ขอ เพราะฉะนั้นศาลก็จะมีอำนาจพิจารณา แต่ข้าพเจ้า
เข้าใจว่าเขาเขียนตามร่างมคอให้แบ่งจากคำปรับนั่นเอง เพราะฉะนั้นคดี
อัยการคงขอได้ เพราะเป็นเรื่องแบ่งจากคำปรับ และยังถ่วงนอก กรรมา-
ธิการที่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ในชั้นที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาอยู่ด้วย เขาก็เห็นว่าใช้ได้ แต่อย่างไรก็ตามหากว่า
ท่านบอกอย่างไรไม่ได้อีกขอมจะแปรญัตติได้

พระยาอรรณพกำรย นพพร : ททธานรัฐมนตรีขแจ้งว่าในการทเราไม่
 เขียนได้ ขยการกมีอำนาจชอนน ข้าพเจ้าขอเรียนนยกับท่านว่าขยการ
 ไม่มีอำนาจเดย คอขยการมีอำนาจจะขอให้ตงโทษบุคคลเท่านั้น แต่การ
 ขยชนโคนชกนน ถ้าไม่มกฎหมายแดขยการกยอมไม่มีอำนาจ เพราะฉะน
 ถ้าหากว่าท่านจะให้กฎหมายนเป็นผลกจำกัดของบัญญัติใจว่า ให้ขยการ
 มีอำนาจควย ในการแปรญัตติหรือไม่นเป็นนิติธิของสมาชิคขยแอด แต่
 ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาดว่า ถ้าจะมีบทบัญญัติเชนนั้น เราจะชติขง
 อยางไรหรือไม่ท่านน

พระมนภาณฉิมตคาคัดศรี รัฐมนตรีว่ากาวิกรรทรงการคตง :
 ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะได้เถียงบัญญัติกฎหมายในสภา แต่อยางไรก้ทาง
 รัฐบาดจะได้เชิญผู้ชวยคคือผู้พิพากษาคัดฎีกา หรืออะไรเหล่านมาเป็น
 กรรมาธิการฝ่ายรัฐบาดปรึกษารวมกับท่าน เขาอยางไรก้แอดแต่

พระยาธวิกรพงศัชรรมพิลาต : ข้าพเจ้าตั้งดีในเรื่องคำปรับว่าใน
 การจ่ายค่าดินบนในการนำจับตามธรรมดาปกคกมกได้ทำสัญญากันไว้กับทาง
 เจ้าหน้าทค่อมคนมาแจ้งกมกได้ตกลงทำสัญญากันใจเชนนกอนแอด ก้เมอม
 กฎหมายเชนนครถอว่าสัญญาชนเป็นโมฆะหรือไม่ ถ้าหากว่าดินบนค่านำจับ
 นนมนมากกว่ากงหนงทศาคัดให้ ตเดียวว่าดินบนนำจับค่าปรับตัวละ ๕๐ บาท
 คาคัดเกิดปรับ ๒๐ บาทค่อหนึ่งคอง ค่าดินบน ๓๐ บาทเท่านั้นคพาหนะเดินทาง
 ก้ไม่พอ แดวใครจะมาแจ้งคความ

อภปรการหนง ถ้าหากว่าเป็นกรณีเชนทอวาน ตเดียวขยในคุด-
 พินิจของคาคดจจะปรับเท่าไรแดแต่กรณีเรองนนไป ชงคาคดจราชอาณา
 จกรมหลายคิมคาคดบางจหวคคคถึง ๒ คาคด คคพินิจของคพิพากษาราช
 กนแดแต่กรณีประกอบเป็นเรอง ๆ ไป ถ้าหากจาคาคัดปรับเพียง ๓๐ บาท
 ค่านำจับได้ ๕ บาท เป็นการล่อใจแก่ผู้นำจับกระทำผิดได้หรือไม่ เพราะค

พาหนะเดินทางเข้ามาอย่างในจังหวัดไกล ๆ ก็ไม่พอเสียแล้ว มาแจ้งเพื่อไม่ให้จับในฉันทะก็ไม่ได้ คือคิดว่าเขาฆ่าพรุ่งนี้ก็จะตบไปฉันทะ นซาพเจ้าตั้งสัยว่าจะได้ผลประการใด ดั่งในข้อที่ท่านสมุหภูมิเกียรติกวาคอจะฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งพระราชบัญญัติเก่าใหม่เพียงเพื่อพิธีกรรมในศาสนาเท่านั้น แต่ในพระราชบัญญัติคนเพิ่มเป็นฆ่าสัตว์ ในท้องถิ่นที่นดาวเขาไปด้วย ทำนอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ ตามหัวเมืองโดยมากมีโรงฆ่าสัตว์แห่งเดียว แต่ท้องที่ของจังหวัดกว้างใหญ่ไพศาลอย่างบ้านของซาพเจ้าทะเลเชิงเตา ถ้าหากว่าจะต้องการฆ่าสัตว์ของไปโรงฆ่าสัตว์เลยหมดหมดเลย เพราะเหตุว่าหมจากโรงฆ่าสัตว์ไปไม่ถึงบ้าน ทางตำบลคือเห็นชอบกันไม่มี โรงฆ่าสัตว์ คือในตำบลบ้านหมุ่ แต่มีการฆ่าสัตว์เป็นประจำอยู่ที่นั่น เคยจนเจ้าพนักงานอนุญาตให้ฆ่าได้บ้านซาพเจ้าไปหนึ่งห้อง ในบริเวณนั้นก็ใกล้กันหมมาตั้งแต่ทางบ้านจนถึงข้างต่าง ถ้าไปไม่ถึงแล้วจะทำอย่างไรกัน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้คนฆ่าสัตว์มากขึ้นเป็นการผิดกฎหมาย ซาพเจ้าจะบอกได้ว่าเขาทำกันอย่างไร ซึ่งเขาได้เคยปฏิบัตินมาแต่คือเขาไปเที่ยวถามว่าใครต้องการเนื้อสัตว์ กัดโต เมื่อรวมได้ ๓ ตัวก็ตั้งฆ่ากันเสีย ๕-๕ วัน ๕-๖ วัน ตัวหนึ่ง ปฏิบัติกันเขิน เพราะฉะนั้นทางฝ่ายบ้านเมืองทางฝ่ายราชกัรบบริหารจึงอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ หนึ่งได้เป็นการทำให้นักเศรษฐศาสตร์บอกกฎหมาย ไม่ใช่หมัน และได้คำภาษ้อาการเขาหลุดด้วย เพราะคำจำกัรบการปกครองแปลว่าจำบากผิดเคือง

พระมนภาณฉิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอขแจ้งตามทททานสมุหภูมิเกียรติกวาคอ ทานบอกกล่าวเขียนกฎหมายในเรื่องต้นหมอย่างนั้น เจ้าพนักงานศาลจะทำเกินกว่าจำเป็น เรื่องนซาพเจ้าขอว่าเจ้าพนักงานเขาคงไม่ทำ เพราะเหตุว่ากฎหมายท่านของหมมาหลาย เมื่อซาพเจ้าเป็นผู้พากษาซาพเจ้าเคยเห็นกฎหมายท่านของหมมาแล้ว คือเมื่อศาลทำสัญญาเพราะเขาคเขียนใจตามกฎหมายทำให้ต้นหมกัรบ เขอว่าเขาคง

LIART

ไม่ทันออกเห็นอกวาม ท่านบอกว่าบางศาสตร์ปรับเงินไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่ไปทำการ
จับกุม สำหรับเรื่องนั้นก็เป็นเรื่องดุลพินิจของศาล ข้าพเจ้าเข้าใจว่าดุลพินิจ
ของศาลก็คงมีเหตุผลเกณฑ์เหมือนกัน ถ้าศาลชั้นต้นใช้ไม่ตกให้ตั้งโทษปรับ
เงินไป ให้ศาลชั้นบนน้อยไป ขยกรวมอำนาจอุทธรณ์ ไม่ได้ยก กรมทางทำได้
อย่างนั้นคือเรื่อง แต่ถกกฎหมายเป็นจำนวนไม่ขอตกเหตุผลเกณฑ์อย่างเดีย
วกัน คือในการปรับให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่ใดกำหนดตายตัวไม่ว่าศาลจะ
ต้องปรับเท่าไร มีกฎหมายอยู่เหมือนกัน

อีกข้อหนึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ทศวิงกฎหมายที่เขียนมาในเรื่องที่เบ็ดเตล็ด
ให้ราษฎรทำการส่วนตัวนอกโรงเรือน ก็เนื่องในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่น
แต่ในที่ซึ่งที่กันดารนั้น หมายความว่าไม่จำเป็นจะต้องมีงานที่ทำได้ คือเบ็ด
เตล็ดให้ราษฎรได้มาได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ก็เป็นการเพียงพออยู่แล้วก็คิดว่า
คงจะเป็นการเบ็ดเตล็ดให้ราษฎรทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ได้เพียงพออยู่แล้ว

พต. ต. พระอุดมโยธาธิบดี : อยากใคร่ขอประทานถามสั้น ๆ คือว่า
ที่เป็นอยู่บัดนี้ ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ หรืออื่น ถัด โดยมากนั้นส่วนตัว
ใหญ่เราไม่จำกัดในอันพระ กฎหมายที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้จะให้เขาในอันพระด้วย
หรือไม่ เป็นขอ ๓

ข้อที่ ๒ ตามความในมาตรา ๖ พยายามใหม่ในบทที่ดัดท้าย
หมายความว่า การส่วนตัวตามความใน ๒ วรรคก่อนจะต้องกระทำต่อหน้า
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่จะมอบหมาย ที่เขียนอย่างนั้น
ประโยชน์อย่างไร เพราะยังเขียนวรรคนี้โดยอย่างนั้นแต่ข้าพเจ้าคิดว่าจะกระทบ
กระเทือนต่อผู้ที่ชอบญาติห่างไกล ประการแรกถ้าหากเขาในระยะเวลาที่
แน่นอนจะฆ่า แต่เจ้าพนักงานไม่ไปตามเวลาประการหนึ่งจะทำให้ความ
ระอากใจเกิดแก่เขา ประการที่ ๒ ค่าธรรมเนียมอาชญาบัตรที่พานักโตบาง

เด็กน้อยที่หอดวงใต้ แต่ผู้เจ้าพนักงานไปคุมอยู่ บางทีต้องเดินทางถึงนครจึง
อย่างนั้น จะเป็นโอกาสให้เจ้าพนักงานเรียกร้องเอาอะไรจากผู้ฆ่ำได้ เพราะ
ผู้ฆ่ำไม่ฉลาดนัก เพื่อความลำบากเขาอาจยอมให้ได้ ประการที่ ๓ เจตนา
จะไปนั่งคุมอย่างนั้นหรือ ไปนั่งคุมก็จะได้ประโยชน์อะไร เพราะเขาอาจฆ่ำ
ก่อนหรือหลังมาแต่อกัด ๓๐-๒๐ คดีก็ไม่รู้ นั้นจะเอาไปทำไม ขอประทาน
ถามเป็นข้อสุดท้าย

พระมณฑลจตุรคังศร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐ-
บาลขอขอร่ำถามว่าทำไมฆ่ำคดี ในพระนครนั้นพระจะอนุโลมถึงการ
ฆ่านอกโรงด้วยใหม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ เพราะการกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้
ชยกบข้อบังคับ แต่ถ่าปล่อยเป็นกฎกระทรวงอาจถึงข้าพเจ้าพิจารณาได้ หรือ
ถึงแม้รับคดีจะเห็นสมควรจะดัดในเรือน แต่เจตนายังไม่ทราบ ส่วนที่
ว่าทำไมต้องฆ่ำคดียพนักงานเจ้าหน้าที่ เรืองนุกเพราะเกี่ยวกับการควบคุม
เพราะถ่าปล่อยเสรีมากเกินไป อาจมีการใช้สิทธิมากอย่างที่ท่านว่า เช่น
ดูขออนุญาตฆ่ำคดีเดียว แต่จะไม่ฆ่ำ ๒๐-๓๐ คดีแรกก็ไม่รู้ ได้ เพราะฉะนั้น
จึงขอให้กระทำคดียพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ได้ขยายแต่ดูจำหรือผู้ทบทวน-
งานเจ้าหน้าที่มอบหมาย ทางกรมตำรวจก็คิดว่าจะมอบอำนาจให้เพียง
กัณฑ์ผู้ใหญ่บ้านเท่านั้น ไม่ต้องเดินทางไปตงครั่งจน และเรื่องการไปเอา
คานารอหน้าชานน เวลาคงจะขออนุเคราะห์กัณฑ์ผู้ใหญ่บ้านเข้างานมณฑล
ปกครองกันไม่ได้

พ.ท. หอดวงชัยศิวรักษ์ : เทาที่ข้าพเจ้าฟังมา ตามที่ทนายรัฐมนตรี
แข็งแรงกล้าตาย ๆ ก็บอว่าในการพิทักษ์กรรมอะไรเช่นนั้น ก็อนุโลมให้ฆ่านอก
โรงฆ่ำคดี และท่านแข็งแรงว่ากฎหมายเก่ากัณฑ์อยู่ในเรือน ข้าพเจ้าใครจะ
ความเวียนถามท่านว่า ในเรื่องการฆ่ำคดีจน ในเหตุการณ์นั้นเราจะทำอะไรกัน
เป็นหลักเทาที่ข้าพเจ้าฟังมากล้าตาย ๆ ก็บอว่า การฆ่ำคดีที่จะต้องฆ่ำใน

โรงฆ่าสัตว์นั้นจะเก็บภาษีอากร แต่ความจริงนั้น ในหลักการแล้ว
 ชาวเจ้าเห็นว่าในเรื่องการเก็บภาษีอากรนั้น หากเป็นความสำคัญเท่ากับความ
 ปลอดภัยของประชาชนไม่ คือนในเรื่องนั้นคือว่าหลักการในการที่จะควบคุมการ
 ฆ่าสัตว์ นอกคือว่าเมื่อสัตว์ได้ฆ่าไปแล้ว จะเป็นการปลอดภัยแก่ประชาชนผู้
 บริโภคหรือไม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ชาวเจ้าคงอยากจะกราบเรียนถามท่าน
 รัฐมนตรีว่าหลักการนั้นในการที่เราบังคับให้ราษฎรนำสัตว์มาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์
 นั้น เพื่อประโยชน์แก่การบริโภค หรือเพื่อประโยชน์แก่การเก็บภาษีอากรนั้น
 ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งที่ชาวเจ้าขงใจ คือในการที่อนุญาตให้ทำการฆ่าสัตว์
 ได้นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อประกอบในทางพิธีกรรมหรือในท้องถิ่นนั้น เพื่อประ-
 โยชน์ประสังข์อันใด เพราะว่าถ้าแม้ว่าในการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อประโยชน์
 แก่ความปลอดภัยของประชาชนผู้บริโภคแล้ว สันมุติว่าในการที่นำเขาไปฆ่า
 นอกโรงฆ่าสัตว์ซึ่งก็ควบคุมไม่ได้ในทางเทคนิค เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว สันมุติว่า
 สัตว์นั้นเป็นโรค ซึ่งชาวเจ้าจะสันมุติว่าเป็นโรคกาด คือเป็นโรคแอนแทรกซ์ซึ่ง
 เมื่อประชาชนบริโภคเข้าไปแล้วก็จะถึงแก่ความตาย ซึ่งอาจเป็นได้ และแล้วก็
 เมื่อเราได้พิจารณาในแง่แล้ว ชาวเจ้าก็ไม่เห็นว่าจะมีผลแตกต่างประการใด
 ก็นั้นจะไม่เป็นพิเศษสำหรับการพิธีกรรมอะไร แต่ตั้งในท้องที่ท้องถิ่นนั้น
 ชาวเจ้าก็เห็นในอยู่ว่าทางรัฐบาลหรือเทศบาลที่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ แต่อย่างไรก็ดี
 ตั้งใจได้เราพอจะควบคุมได้ ชาวเจ้าเห็นว่าเราก็น่าจะทำการควบคุมตั้งนั้น
 ชาวเจ้าได้กราบเรียนแล้วว่า ทง ๆ ที่มีโรงฆ่าสัตว์ขงก็ขงอนุญาตเป็นพิเศษ
 นั้นชาวเจ้าไม่เห็นเหตุผลอันใดเลย ในการฆ่าสัตว์เพื่อประโยชน์แก่ความ
 ปลอดภัยของประชาชน

พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ราชบัณฑิตยสถาน
 ปรากฏว่าเรื่องพระธรรมนูญทางศาลชั้นต้น ความจริงก็อยู่ในกฎหมาย
 เดิมแล้ว ส่วนที่ร่างขึ้นใหม่เฉพาะของทนาย ซึ่งท่านผู้เกี่ยวข้องเห็นชอบ
 ด้วย แต่ส่วนที่ท่านไม่เห็นชอบด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับงานพิธี ท่านผู้เกี่ยวข้อง
 อีกท่านหนึ่ง คือเจ้าคุณธำรงพงศ์ ธรรมพิลาต ท่านได้อธิบายแทนรัฐบาล
 แล้ว กฎหมายช่วยให้กฎหมายไม่เป็นหมิ่น คือตามกฎหมายเก่าที่มีอยู่แต่
 ก็มีภาระระเมิด ซึ่งจำเป็นต้องระเมิด เพราะอยู่ห่างไกลโรงฆ่าสัตว์ เมื่อ
 ไม่มีของจะกินก็ยอมทำผิดกฎหมาย กฎหมายนอกมากต่างจะทำผิดกฎหมาย
 ทุกฝ่าย ก็เบ็ดเตล็ดก็ให้เขาทำผิดกฎหมายเสียบ้าง แต่ก็มีกรมควบคุม
 ได้บ้าง คือขอรับคำหนดให้ท่านผู้ใหญ่ว่านควบคุมดูแล ก็ยังดีกว่าที่จะให้
 ฆ่าโดยระเมิดกฎหมาย

ส่วนที่งานนโยบายการฆ่าสัตว์ นเกี่ยวกับเก็บค่าอากรหรือไม่ ที่จริง
 ไม่ใช่ในนโยบายใหญ่ นเกี่ยวกับความปลอดภัยของประชาชนในการบริโภค
 เนื้อสัตว์ จึงควบคุมการฆ่าสัตว์ แต่อีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการโจรกรรมราย
 คือซากกระบือเป็นต้น เช่นถ้าถกถกขโมยกันมาก ๆ เขา จะใช้กฎหมาย
 เรื่องรับของโจรหรือลักขโมยเราพิสดาร ไฉนยาก คือมีกฎหมายนี้เป็นหลักฐาน
 ได้ในฐานะที่ใช้กฎหมาย ในการฆ่าสัตว์ ไม่ได้รับอนุญาตเป็น เมิน ไปดิษฐ์
 ส่วนภายในอากรเป็นแขนงปลัดย่อยที่ตามมาเท่านั้นเอง

ส่วนที่ส่วนนอกโรงเราควบคุมทางเทคนิคไม่ได้นั้น ก็เป็นความจริง
 เว้นแต่ใกล้โรงฆ่าสัตว์ เจ้าหน้าที่ตั้งจะมีโอกาสไปควบคุมได้ และท่านก็
 บอกว่าจืดจางเป็นโรคแอนแทรกซ์ อาจทำให้คนที่บริโภคตาย ที่จริงกฎ-
 หมายปัจจุบันไม่ให้เขาฆ่า เกิดจืดจางเป็นโรคแอนแทรกซ์ตายเขาก็แจกเนื้อ
 หรือขายกัน ถึงแม้ว่าออกกฎหมายไปแล้วจืดจางตายอย่างนั้นไม่ใช่เรื่อง
 เขาฆ่าตาย ไม่ใช่เรื่องกฎหมาย สันนิษฐานว่าเขาจืดซึ่งเป็นโรคอยู่แต่ไม่ทัน

รัฐว่าเป็นโรคอย่างที่ท่านควบคุมทางเทคนิคไม่มีเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคจริง ๆ
ก็รู้ไม่ได้ อย่างไรก็ตามการควบคุมเราก็มียุขย้าง คือจุดขายเจ็บเขาก็ไม่
อนุญาตให้ฆ่า ก็มีคนไขว้างใจว่าจุดขายเป็นโรคอย่างนั้นอย่างนั้นฆ่าไม่ได้

พ.ท. หลวงชัยศักดิ์วิเศษ : กระผมขออภัยที่จะต้องเรียนถามท่าน
เป็นวาระที่ ๒ คือในการที่เราอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์สำหรับการ
พิธีและการมกคอะไรเหล่านั้น ท่านก็ได้รับแจ้งว่านโยบายของรัฐบาลเพื่อ
ที่จะรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้บริโภค เพราะฉะนั้นใครขอเรียนถาม
ว่า ถ้าแม้ว่าเราจะเพียงแต่อนุญาตในที่ทุกกันดารโดยทั่ว ๆ ไป เพราะว่า
เรายังไปไม่ถึง ส่วนในขอบเขตที่ถึงนั้นแล้วเราจะอนุญาตให้ฆ่าในโรงฆ่า
ปกติตามธรรมดาแล้วจะเป็นข้อเดียวหลายประการใด

พระมนภานฉิมตศาสด์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
นโยบายอันหนึ่งอันหนึ่งมาจากฝ่ายผู้แทนราษฎรเขาได้เห็นขอรับมาเรื่องซึ่งออกไป
นี้ฝ่ายรัฐบาลก็เห็นชอบด้วย ที่จริงถกแล้วจะเขาอย่างท่านว่าให้เฉียบขาด
จริงแต่ แต่เราพยายามพบกันครึ่งทางอย่างเจ้าคุณสาริกพงศ์ ว่าถึงไม่
ออกกฎหมายไปเขาก็ฆ่า แต่ที่ออกกฎหมายนี้เพื่อควบคุมให้ดีขึ้นเท่านั้นเอง

พระยาจินตารักษ์ : การที่ตกลงฆ่าสัตว์ อนุมัติขยทั่วไป แต่ก็เป็
ความจริงแต่การที่เราปล่อยให้โอกาสเช่นนี้เพิ่มขึ้น ชาวเขาคิดว่าจะไปกันใหญ่
เหมือนกัน และค่าที่ชาวเขาตั้งขยว่าฆ่าไม่งานมกคณ ท่านหมายความว่า
ถึงแก่ไหน งานมกคอะไรบางที่เป็นงานมกค เราจะกำหนดได้ไหมว่างาน
มกคอย่างนั้นอย่างนั้น ถ้าไม่กำหนดลงไปแล้วทำบุญวันเกิดงานมกค เพราะ
ฉะนั้นชาวเขาคิดว่าจะใช้ค่างานมกคณนกวางขวาง เช่นนั้นแล้วก็ไม่มท
ต้นตู่ที่ชาวเขาขอแต่งตั้งความขยใจเช่นนี้

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่จริง
 กฎหมายก็ได้ให้ว่างานมรดก คือบอกว่าเป็นงานตามประเพณีแห่งของ
 กันเท่านั้น ไม่ได้มรดกแต่ว่าเรื่องนั้นผู้ประสงค์จะชำนนิกของขออนุญาต
 จากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งแต่แต่ของกันจะระบอว่างานนั้นเป็นงานอะไรที่ระบุ
 ไว้ในท้องถื่นนั้น แต่เจ้าพนักงานที่จะปฏิบัติตามนั้นจะต้องเป็นผู้ประจักษ์ว่า
 อย่างไหนอย่างไรเป็นงาน ที่เกี่ยวกับประเพณีของท้องถื่นซึ่งจะต้องจำแนก
 แยะกันออกอย่างนั้น ไม่ใช่ถามอะไรทีเดียวจะขอ ทั้งนี้เป็นเรื่องการใช้ดุล-
 พินิจของเจ้าหน้าที่ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติ ตามกฎหมายและพยายามจะ
 ไม่ปล่อยให้ทำกันอย่างฟุ่มเฟือยเกินไป เราก็เชื่อว่าอย่างนั้น

พระยาจินดารักษ์ : ทนายรัฐมนตรีถามคำของมรดกในงานมรดกนั้น
 ขอให้ดูบันทึกและเหตุผลในกรณที่มาเพื่อพิจารณาอย่างเดียวกันนั้น บัดนี้เห็น
 สมควรขยายให้ความถี่ดองถึงผู้ทำการมาในงานมรดกด้วยนั้น นั้นเป็น
 หลักและเหตุผล

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ข้าพเจ้าขอประทานโทษ คือว่าหลักการและเหตุผลนั้นร่างไว้ก่อนที่กรรมา-
 ธิการสภาผู้แทนได้แก้ไข แต่ร่างที่เสนอนั้นมานั้นแก้ไขแต่อย่างทว่าน คือ
 เป็นงานเฉย ๆ มรดกก็ตัดออกแล้ว

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไปถือว่าเป็นการ
 ปิดอภิปราย คือไปขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มัตสมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มัตสมาชิกยกมือ ๓ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระ-
 ราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการ

พระมณฑานฉิมตค้ำศตว ฐัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ฐัฐบาล
ขอเด้นอกรรมาธิการวิถ้ำมัญญ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ฐัฐบาลขอเด้นอกรรมาธิการวิถ้ำมัญญ
ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นถถว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการวิถ้ำมัญญ

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

พระมณฑานฉิมตค้ำศตว ฐัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ๗ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ฐัฐบาลเด้นขอให้ตั้งกรรมาธิการวิถ้ำมัญญ
เป็นจำนวน ๗ คน จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

น.ช. ม.จ. พรปรีชา กมดาศัน ฐ.น. : ขอ ๗ คน

พระมณฑานฉิมตค้ำศตว ฐัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ฐัฐบาลไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ฐัฐบาลไม่ขัดข้องจำนวน ๗ คน
จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างหรือไม่

ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ากรรมาธิการวิถ้ำมัญญมี
จำนวน ๗ คน ฐัฐบาลจะเด้นขอใคร

พระมณฑานฉิมตค้ำศตว ฐัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ฐัฐบาลขอเด้นขอ ๒ คนคือ พระนิติธารพิเศษ กับ นายประมุต สุวรรณศร

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ฐัฐบาลเด้นขอ ๒ คน ท่านผู้ใดจะ
เด้นขอใครบ้าง

ม.จ. อุปถถำณ ชุมพต : ข้าพเจ้าขอเด้นขอหลวงชัยอศักรักษ์
มีถ้ำมาชิกบริบรอง

พ.ท. หลวงชัยอศักรักษ์ : ข้าพเจ้าขอเด้นขอพระยาจินดาวรักษ์
มีถ้ำมาชิกบริบรอง

พด.ท. พระยาอภัยสงคราม : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาธำมัญตรี-
บุรินทร์

มีตมาชิกบริบรอง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาธำมัญตรีกรมพิศาล

มีตมาชิกบริบรอง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระอุดมโยธาธิยศ

มีตมาชิกบริบรอง

พระชัยปัญญา : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาอรรถการยนิพนธ

มีตมาชิกบริบรอง

พ.อ. พระยาสุรพันธ์เดิม : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาฉิบตยาจรุเวท

มีตมาชิกบริบรอง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ครบ ๘ คนแล้ว จะมีท่านผู้ใด

เสนอต่อไปหรือไม่

ไม่มีผู้ใดเสนอต่อไป

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอต่อไปก็ขอว่าที่ประชุม
อนุมติให้ ๘ คนเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับ
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ คือ ๑. พระนิติสาร
พิเศษ ๒. นายประมุด สุวรรณศรี ๓. พันโท หลวงชัยศักดิ์วัณ
๔. พระยาจินตารักษ์ ๕. พระยาธำมัญตรีบุรินทร์ ๖. พระยาธำมัญตรี-
กรมพิศาล ๗. พดตรี พระอุดมโยธาธิยศ ๘. พระยาอรรถการยนิพนธ
๙. พดตรี พระยาฉิบตยาจรุเวท

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ประมุขัตติภายในที่ฉันท

พระมณฑุภาณฉิมตศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ประมุขัตติภายใน ๕ ฉันท

ทำการแทนประชาชนวุฒิสภา : รัฐสภาขอเสนอแปรญัตติภายใน ๕ วัน
ครั้นท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ทำการแทนประชาชนวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน หยุดพักประชุม ๑๕ นาที

พักประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประชาชนวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช - นบพิตำ
ตอนนครศรีธรรมราช - บ้านศาล ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการสามัญคณะที่ ๑
พิจารณาเสร็จแล้ว เชิญกรรมการ

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ คณะที่ ๑ ของวุฒิสภา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทาง
หลวงสายนครศรีธรรมราช - นบพิตำ ตอนนครศรีธรรมราช -
บ้านศาล ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมการได้ทำ
การพิจารณาพร้อมด้วย ขุนดำรงวิวัฒน์ ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการ
พิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มาตรา ๑

<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	”
<u>มาตรา ๔</u>	”
<u>มาตรา ๕</u>	”
<u>แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ</u>	”

(ลงชื่อ) ชลาตัน สสร
(หลวงชลาตัน สสร)
เลขาธิการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสาย
นครศรีธรรมราช – นบพิตำ ตอนนครศรีธรรมราช – บ้านตาล
ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

พ.ศ. ๒๔๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช – นบพิตำ ตอนนครศรีธรรมราช – บ้านตาล ในท้องที่
อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งกรมทางได้ทำการ
สำรวจที่ดินซึ่งจะต้องเวนคืนแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง
พุทธศักราช ๒๔๕๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินค้ำ
ยอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช — นบพิตำ ตอน
นครศรีธรรมราช — บ้านตาต ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัด
นครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าของที่ดินเงินค้ำยอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เงินค้ำยอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลดงและตำบล
โพธิ์เตี้ย อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี
แนวทางกว้างไม่เกินสี่สิบเมตร และเฉพาะตอนระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๘,๕๐๐
ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๘,๘๐๐ กว้างไม่เกินหกสิบเมตรตามแผนที่ท้ายพระราช-
บัญญัติ และตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ
และตำบลซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ.

นายกรัฐมนตรี.

(กรรมวิธีการเข้านั่งประจำที่)

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมวิธีการจะมีอะไรที่แจ่ม
ชัดใหม่

พระยาดำริกพงศ์ธรรมพิลาศ กรรมวิธีการ : ไม่มีอะไร

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : พิจารณาอาระที่ ๒

เดชาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติเกณฑ์เกณฑ์อสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช - นบพิตำ ตอนนครศรีธรรมราช -
บ้านตาต ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒, มาตรา ๓, มาตรา ๔,
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข แผนกที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายคัดค้านใหม่
ไม่มีสมาชิกในที่ประชุมคัดค้าน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดพิจารณาอาระที่ ๒
เสร็จแล้ว คือไปพิจารณาอาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราช-
บัญญัติที่คณะกรรมวิธีการพิจารณาเห็นชอบมานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งจะได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายตามรัฐธรรมนูญ

ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติ ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับ
กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๘๓ เสนอโดยคณะ
รัฐมนตรีซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้ตั้ง

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาและลงมติให้ใช้ได้แล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอสภาผู้แทน เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๕ / ๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ

๑. ร้อยโทจารุบุตร เวียงสุวรรณ	๒. นายจันทนีย์ อมาตยกุล
๓. นายชิน วิจิตรธรณ	๔. นายนิล ประจันต์
๕. นายเผด็จ จิราภรณ์	๖. นายยี่น ตีปนุกาญจน์
๗. หลวงจระงับประจันตคาม	๘. นายถ้วน เวชชากิจานน
๙. นายหยุด แสงอุทัย	

(ดำเนิน)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุน
การเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

ให้มำนำออกกวดสัญญาใช้เงินคดงแทนเงินตราไทย ให้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อกำรบูรณะและวัฒนาการ และมีอำนาจเรียกรายการต่างๆ เพื่อบรวมสถิติเงินของศัการทง ๒ ตามชอผกพันในควมคดงซงประเทศไทยได้เขงเป็นภาค์ กับวางชอกำหนดเพืออนุตตามชอคดงจาคัดยของทุนการเงินระหว่างประเทศไทย

เหตุผล

เพือที่รัฐบาลจะได้ประหยศรายจ่ายในการการเงิน เพือออกทุนให้แก่ของศัการทง ๒ และเพือปฏิบัตตามชอผกพันทมกบของศัการทง ๒ คดงถาดให้ เป็นไปโดยเคร่งครัด จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติชน เพือให้รัฐบาลปฏิบัตการคดงถาดแล้วได้.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่าง
ประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย ให้อำนาจเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับ
กองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะ
และพัฒนาการซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจ
ปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุนการเงิน” หมายความว่า กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

“ธนาคารระหว่างประเทศ” หมายความว่า ธนาคารระหว่าง
ประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ

LIRT

“ รัฐมนตรี ” หมายถึง รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระ-
พระราชบัญญัติ

“ องค์การตัวแทน ” หมายถึง องค์การการเงินและการ
คลังของรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นองค์การตัวแทน ตามข้อคกตั้งว่าด้วยกองทุน
การเงินระหว่างประเทศ และข้อคกตั้งว่าด้วยธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อ
การบรรณและจัดมการ

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือองคการ
ตัวแทนแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อบัญญัติใช้เงินคลังแทนเงินตรา
ไทยให้แก่กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศได้ แต่จำนวนเงินในตัว
คลังคลังอยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง ต้องไม่เกินจำนวนเงินลงทุน ที่คลังจ่ายเป็น
เงินตราไทยให้แก่กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ

ข้อบัญญัติใช้เงินคลังที่ออกตามความในวรรคก่อนต้องเป็นข้อเปิดยื่น
มือไม่ได้ มีข้อกำหนดไม่ให้คคคคคคคค และเป็นคคใช้เงินเมือทองถาม

เมื่อได้รับทองถามให้ชำระเงินตามข้อบัญญัติใช้เงินคลัง ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจจ่ายเงินตามจำนวนที่ได้รับทองถามให้ชำระนั้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งองคการตัวแทน การแต่งตั้ง
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้รัฐมนตรีหรือองคการตัวแทน มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
การแต่งตั้งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ องคการตัวแทนมีอำนาจหน้าที่เก็บรวบรวมสถิติใด ๆ อัน
จำเป็นในการปฏิบัติตามข้อผูกพัน ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ
กองทุนการเงินเป็นธนาคารระหว่างประเทศและเห็นการน ให้มีอำนาจเรียกหรือ
ให้บุคคลใด ๆ ยื่นรายการแสดงข้อความและคคเลขอนเกี่ยวแกสถิติใด ๆ ได้

ในกรณีที่บุคคลทำการร่วมกันเป็นทางหนึ่งส่วนร่วมตามกฎหมายใดจะตกเป็น
ของศาลทดแทนอาชญากรรมของให้ทางหนึ่งส่วนร่วมยื่นรายการสำหรับกิจการของ
ทางหนึ่งส่วน ในกรณีเช่นฉนั้น ถ้าหากหนึ่งส่วนนั้นมีผู้จัดการ ให้หน้าที่ที่จะต้อง
ปฏิบัติตามคำเรียกร้องของตกอยู่กับผู้จัดการ ถ้าไม่ปรากฏตัวผู้จัดการ ให้ตกแก่ผู้
เป็นหนึ่งส่วนทุกคน

คำเรียกร้องให้ยื่นรายการ จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาแก่บุคคล
ทั่วไปที่เกี่ยวข้อง หรือจะทำเป็นหนังสือส่งถึงบุคคลใดโดยเฉพาะก็ได้

มาตรา ๗ คำเรียกร้องให้ยื่นรายการต้องระบุแบบซึ่งจะให้ผลกรเรียก
ร่องกรออกข้อความและตัวเลข กับทั้งต้องกำหนดระยะเวลาที่จะต้องยื่น และ
ระบุสถานที่ที่จะยื่นหรือผู้ที่จะรับรายการนั้นด้วย

การให้ยื่นรายการตามความในวรรคก่อน จะกำหนดให้ยื่นเป็นครั้ง
คราวหรือจะกำหนดเป็นการประจำตามระยะเวลาต่อเนื่องกันได้ กรณีจะ
เป็นประการใดก็ตาม ต้องกำหนดให้ผู้นั้นมีเวลาพอสมควรที่จะปฏิบัติตาม
คำเรียกร้องนั้นด้วย

มาตรา ๘ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรียกร้องให้ยื่นราย
การแล้วเกิด หรือเมื่อได้ส่งหนังสือถึงบุคคลใดให้ยื่นรายการ โดยได้นำส่งแก่
บุคคลนั้นเอง หรือส่งแก่ผู้ใดที่ตามอายุเกินยี่สิบซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือน
หรือที่สำนักทำการงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลนั้นแล้วเกิด ให้ถือว่าบุคคล
นั้นๆ ได้ทราบคำเรียกร้องให้ยื่นรายการนั้นแล้ว

มาตรา ๙ ผู้ใดทำสัญญาเกี่ยวกับธนาคารหรือบุคคลอื่นใดที่ประกอบธุรกิจ
ในการปรัวรรตเงินตราต่างประเทศ ผู้นั้นต้องแต่งตั้งเป็นหนังสือซึ่งข้อความและ
ตัวเลขแก่ธนาคารหรือบุคคลอื่นนั้น ตามความจำเป็นที่ธนาคารหรือบุคคลอื่น
นั้นอาจขอยื่นรายการตามมาตรา ๖

ผู้ทมนหาทแต่งชอความ และคัวเดชตามความในอรรคก่อน ไม
จำกัดของนรรายการตามมาตรา ๖

มาตรา ๓๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควรตั้งยัว ชอความ
หรือคัวเดชทปรากฏในรายการใด เป็นเท็จหรือขาดตกบกพร่อง พนักงาน
เจ้าหน้าที่อำนาจเรียกให้บุคคลผู้ยื่นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลอื่นที่
เชอความมีความเกี่ยวข้องกับชอความหรือคัวเดชนั้นมาให้ชอชคำ หรือแต่งตั้งมิต
บญชหรือเอกสารประกอบตามความตองการ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ม
อำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหวางเวดากดางฉนเพื่อตรวจสอบความถก
คองของชอความหรือคัวเดชนั้นได้ ผู้ครอบครองสถานที่ทพนักงานเจ้าหน้าที่
เข้าไปนั้นจะคองให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามตมคอง

มาตรา ๓๑ ชอความและคัวเดชทปรากฏในรายการทชนตามความ
ในพระราชบัญญัติทกค หรือทธนาคารหรือผู้ประกอบธุรกิจในการปริวรรต
เงินตราต่างประเทศได้มาตามมาตรา ๘ กค หรือทพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มา
จากการตรวจสอบตามมาตรา ๓๐ กค บุคคลใดได้รมาเนชจากตำแหน่งหน้าที่
จะนำความรไป ใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือจะนำชอเบ็ดเผย
โดยระบุเป็นรายบุคคลหรือห้วงหินฉนไม่ได้ ทงน เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติ
ภายในฉงการเกี่ยวกับกองทการเงินและธนาคารระหวางประเทศ หรือได้รับ
ความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลผู้ยื่นรายการ หรือผู้แต่งชอความและ
คัวเดชตามมาตรา ๘ หรือทจำเป็นตองเบ็ดเผยเพื่อประโยชน์แก่การฉอบฉน
หรือพิจารณาคชขงมฝคของหา หรือจำเป็นในการกระทำฝคคชอพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๓๒ สัญญาว่าคฉงการปริวรรต ชนเกยอด้วยเงินตราชง
ประเทศใดที่เบ็ดมาชิกแห่งกองทการเงิน หากชคคอกฎหมายว่าคฉงการ

ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศนั้นที่ไซบีเรีย หรือตราขนอนส่งออกคดงกับ
ข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ไม่มีผลบังคับในประเทศไทย

ในกรณีเป็นท่งตั้งหรือไม่ทราบ ว่า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงินของประเทศใดประเทศหนึ่งมีอยู่อย่างไร หรือส่งออกคดงกับข้อ
ตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไม่ ให้ถือตามทักของกองทุนการ
เงินแห่งมา

มาตรา ๓๓ ผู้ใด

(๑) ไม่นำรายการตามมาตรา ๒ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบ
ด้วยเหตุผล

(๒) ไม่ยอมแสดงข้อความหรือตัวเลขตามมาตรา ๔ โดย
ไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบด้วยเหตุผล หรือ

(๓) แสดงข้อความหรือตัวเลขเช่นว่ามาใน (๑) หรือ (๒)
โดยรู้ว่าเป็นเท็จ

มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่
เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สั่งการ
ตามอำนาจในมาตรา ๓๐ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามท
บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่
เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

LIRT

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้.

.....

.....

พระมหากษัตริย์สยาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีหลักการว่าให้รัฐบาลมีอำนาจออก
ตั๋วสัญญาใช้เงินคลังแทนเงินตราไทย ให้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
และธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ และมีอำนาจเรียก
รายการต่างๆ เพื่อรวบรวมสถิติเงินของกิจการทั้งต้องตามข้อผูกพันในความ
ตกลงซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี กับอาจขอกำหนดเงื่อนไขตามที่สมควร
ว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เหตุผลเพื่อที่รัฐบาลจะได้ประหยัด
รายจ่ายในการกู้เงินเพื่อออกทุนให้แก่กิจการทั้งต้อง และเพื่อปฏิบัติตามข้อ
ผูกพันของกิจการทั้งต้องดังกล่าว ให้เป็นไปโดยเคร่งครัดจึงเห็นสมควร
ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลขอสงวนเพิ่มเติมในเรื่องนี้ คือหลักการแห่ง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓ ประการด้วยกันคือ ประการแรกเกี่ยวกับรัฐบาล
ขออำนาจออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลัง ประการที่ ๒ ขอให้เจ้าหน้าที่ของฝ่าย
รัฐบาลมีอำนาจเก็บรวบรวมสถิติสำหรับเงินของกิจการกองทุน และธนาคาร
ระหว่างประเทศ ประการที่ ๓ เพื่อนำเอาข้อตกลงซึ่งทางรัฐบาลไทยในฐานะ
ที่เป็นภาคีแห่งกิจการทั้งต้องนี้ ได้มีข้อตกลงอยู่ประการหนึ่งซึ่งได้ปรากฏอยู่
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเขียนให้เป็นกฎหมาย เพื่อจะได้บังคับใช้ใน
ประเทศเราตามข้อตกลงที่เราได้ตกลงไว้กับระหว่างประเทศ

เรื่องเดิมนอกคอบของกิจการนม ๒ ของกิจการด้วยกัน เรียกว่าของกิจการ
 กองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและ
 วัฒนาการ ทั้งสองของกิจการนี่ยากจะขอเรียกสั้น ๆ ว่าเป็นของกิจการกองทุนอัน
 หนึ่งกับธนาคารระหว่างประเทศอีกอันหนึ่ง ประเทศไทยเราได้เข้าเป็นสมาชิก
 แห่งของกิจการทั้งสองนี้ ตามข้อกำหนดเราจะต้องเสียเงินในการที่จะเข้าเป็น
 สมาชิกตามโคตราคที่เราสมัครคำนวณกันคิดว่า ของกิจการกองทุนนั้นเราจะ
 ต้องเสีย ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ กับของกิจการธนาคารโลกนั้นเราจะต้องเสีย
 ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์เหมือนกัน แต่เราได้ชำระเงินรายปีไปแต่เป็นดอลลาร์
 สองหมื่น คือของกองทุนนั้นเราได้ชำระไปแต่ ๒๕% เป็นจำนวนเงิน ๘,๑๒๕,๐๐๐
 ดอลลาร์ ส่วนธนาคารระหว่างประเทศนั้น เราได้ชำระไปแต่ ๒๐% เป็นจำนวน
 ๒,๕๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ทั้งนี้คงค้างอยู่คือถ้าหากกองทุนที่เราจะตั้งชำระ
 ๒๕% กับธนาคารระหว่างประเทศซึ่งจะต้องชำระอีก ๗๕% นั้น ตามข้อ
 บังคับของกิจการนี้ยอมให้เราชำระเป็นเงินบาท และยังใช้สิทธิ์อีกอย่างหนึ่ง
 คือว่ารัฐบาลไทยไม่จำเป็นต้องชำระเงินสดในทันที เพียงแต่ให้ออกตรา
 เซอร์โน้ท (Treasury Note) คือตั๋วสัญญาใช้เงินไว้สำหรับเงินจำนวน
 กัพอวด คือเมื่อภายหลังเขาต้องการใช้เงินจริง ๆ เราจึงจะต้องชำระเงิน
 ความคงเหลือออกไป และการชำระเงินจริงนั้นเขาก็ไม่จำเป็นต้องเรียกของเอา
 ในคราวเดียวเต็มตามจำนวนที่ค้าง คือว่าที่ค้างของพันธบัตรของกองทุน ๒๕%
 ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะเรียกเขาในคราวเดียวหมด หรือธนาคารระหว่าง
 ประเทศ ๗๕% เบสิริเซนต์นั้นเหมือนกัน เขาไม่จำเป็นต้องเรียกเขาในคราว
 เดียวหมด คือจำนวนเมื่อคิดเป็นเงินบาทซึ่งเขาจะต้องใช้เมื่อเขาเรียกของนั้น
 สำหรับกองทุนก็มีอยู่ ๓๓๐ ล้านบาท ส่วนธนาคารระหว่างประเทศนั้น ๓๒๕
 ล้านบาท เงิน ๒ จำนวนนี้รัฐบาลก็มาขออำนาจตั้งถามเพียงแต่ให้รัฐบาลมี
 อำนาจที่จะออกตั๋วสัญญาใช้เงินในจำนวนนั้นเท่านั้น ที่หลังไม่ต้องใช้เงินเวลาดำ

* และออกตัวไม่ได้ไม่ได้หมายความว่า เมื่อพระราชบัญญัติออกไปแล้ว
 รัฐบาลจะต้องออกค่าใช้จ่าย ไม่ใช่อย่างนั้น ต่อเมื่อเขาเรียกขานมาจึงจะต้อง
 ออกและต่อเมื่อกบฏได้ หรือเมื่อเขาให้รางวัลระงับทั้งหมดคดีหรือเพียงบางส่วน
 กัดเราจึงจะชำระเงิน เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอในข้อแรกเป็นเช่นนั้น เหตุผล
 ของนักคิดที่ว่าเราไม่ออกกฎหมายเช่นนั้นไว้ เมื่อถึงคราวที่เขาเรียกขานมาที่จะ
 เป็นการลำบากเหมือนกันในการที่จะหาเงิน งบประมาณก็ไม่ได้ตั้งไว้ จะตั้ง
 ไว้ก็ไม่เหมาะ เพราะเหตุว่าจะต้องไปผูกพัน เขาเงินไปตายเสียเปล่า ๆ เวลา
 * ไม่ได้ตั้งไว้ ในการที่เขาจะเรียกขานมาก็ยังไม่แน่ อีกประการหนึ่งสมมติ
 ว่าถ้าเราไม่มีกฎหมายเช่นนั้นแล้ว เขาเรียกขานมาเราจะต้องชำระเป็นเงินสด
 อย่างนี้เป็นภาระซึ่งจะต้องเอาเงินไปเก็บได้ไม่เป็นประโยชน์ เราอาจจะไปใช้
 ในทางอื่นได้ และอีกอย่างหนึ่งคดีสัญญาที่มีได้เป็นคดีสัญญา ก็จะไม่มีการ
 เสียดอกเบี้ยและห้ามโอนด้วย เพราะฉะนั้นอยู่ในธนาคารแห่งประเทศไทยเท่า
 * นั้นเราไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ส่วนหลักการออกข้อหนึ่งรัฐบาลขอของนักคิด
 ในการที่เราไปเป็นสมาชิกแห่งองค์การทั้งหมดนั้นเราจำเป็นจะต้องปฏิบัติตาม
 ข้อบังคับของเขา ในข้อบังคับอันหนึ่งนั้นเราจะต้องให้สัตยาบันในการจัด การค้า
 การศุลกากร อะไรของเราแก่เขาตามที่เขาเรียกขานต้องการมา แต่ว่า
 * เครื่องมือของเราที่มีอยู่ตามกฎหมายนั้นยังไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติตามความ
 ประสงค์จึงมาขออำนาจออกกฎหมาย ที่จะให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่จะเก็บ
 * สัตติต่าง ๆ ตามที่เขาต้องการนั้น เป็นหลักการอันที่ ๒ ส่วนหลักการอันที่ ๓
 * นักคิดที่ว่าในการที่เราได้มีข้อตกลงระหว่างประเทศกันว่าได้สัญญากันเกี่ยวกับ
 การปริวรรตเงินตราของประเทศใดที่เป็นสมาชิกแห่งองค์การการเงิน หากรัฐ
 * ใดกฎหมายว่าด้วยการควบคุมแลกเปลี่ยนเงินของประเทศนั้น ที่ให้อภัยหรือตราขนาน
 * สอดคล้องกับข้อตกลง ว่าด้วยการเงินระหว่างประเทศใดใหม่ผลบังคับ
 * ทุก ๆ ประเทศ ประเทศไทยไปตกลงกันว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจำเป็น

อย่างที่เขาฝากดาวแดงเม็กซิกัน เป็นข้อใหญ่ขอคนที่เราควรระวังความม
อะไรบ้าง ซึ่งจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมาย ให้ชกตอสัญญาใช้เงินได้แดง
ชดถกพนนจะไม่เกี่ยวกับใครที่ไหน ก็ไม่ว

ทน มาตราต่อไปบอกว่าให้เจ้าหน้าที่มาจะเรียกราษฎรให้มา
ชแจงเรื่องการส่งของใช้เงินตราเท่าไร อย่างที่รัฐมนตรีชแจงแก่เรา ชกตอหนัก
ยงก็คือการเรียกบอกว่าจะออกพระราชกฤษฎีกา ๗ เรียกคนให้มาชแจงสถิตและตั้ง
หนังสือไว้รัฐบาลคิดหรือว่าราษฎรเมืองไทยหรือพ่อค้าทุกคนเขารับราชกิจจ
นแล้วรัฐบาลหรือว่าราชกิจจ ๗ ตั้งไปแดงไม่หาย เขาเจ้าเป็นสมาชิก
บอกรับ ไม่เคยได้รับตั้งที่บางฉบับได้รับแต่เกินเดยเดงตาที่ควรจะได้รับ นี่เป็น
การเกินเดยที่ควรจะใช้กับราษฎร การจะใช้ราชกิจจ ๗ เรียกใครเป็นหนังสือ
ต้องถือว่าได้รับแดงหรือเรียกแดง ตามที่เขียนในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติ
นี่เป็นการรุนแรงมากเกินไป ควรจะต้องเป็นจำเอนจะเรียกใครมาชแจงก็ออก
หนังสือเรียกคนนั้นมาโดยเฉพาะ

โทษ ในมาตรา ๓๓ กับมาตรา ๓๕ เขาเจ้าบอกว่าผู้ใด ๆ คน ๆ
ทำไม่เขาเจ้าว่าผู้ใด ๆ คน ๆ ขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณามาตรา ๓๓ บอกว่า
“โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินสามเดือน ” มาตรา ๓๕
บอกว่า “ปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ” เขาเจ้าจะโง่หรือ
ฉลาดก็ตาม แต่เรียนกฎหมายมาตั้งแต่อายุ ๑๘ จะว่าโง่ก็ได้ ตักษณะโทษจำคุก
ที่เคยเรียนมากับโทษปรับ เขาจะตั้งดวงมาโตเรียกไม่ใช่ออย่างปรับตาม—
หมื่นจำสามเดือนมาตรา ๓๕ ปรับไม่เกินห้าพันบาทไม่เกินหนึ่งปี เขาเจ้าเห็นจ
นไม่ถูกกับตักษณะที่จะวางอัตรา โทษตั้งโทษคนททาค เพราะเขาเจ้ามีความเห็น
อยู่เดิมว่าการที่จะตั้งโทษคนณคนนี้ ต้องให้เหมาะสม ไม่ใช่ว่าตั้งโทษเพราะ
ความแค้นหรือโกรชเคอง , แต่ตั้งโทษเพราะไม่ให้คนเขาเป็นตัวออย่างไม่ใช่จ
เขียนกฎหมายตามชอบใจว่าตั้งโทษอย่างนั้น ตั้งโทษอย่างนั้น ก็เป็นข้อต้อง

กฎหมายยังไม่เรียบร้อย ข้าพเจ้าก็ถาวรแล้ว ๆ เท่านั้นด้วยยังมีผู้อื่นที่ยังจะ
 พุดอีกต่อไป แต่ขอให้ผู้ชื้อคน รัฐบาลยังไม่ได้เอาข้อผูกพันมาให้เราอ่าน
 มาให้เราดูเสียก่อน ท่านรัฐมนตรีเจ้าให้ฟังด้วยอาจจะมีข้อบกพร่องใดเมื่อก่อน แล้ว
 อาจจะมีข้อผูกพันใครไปทำกับเขานั่น จะแนบมาให้เราดูว่าเป็นอย่างไร ๆ
 เราไม่รู้เหตุผลว่าทำไมรัฐบาลไม่ทำข้อผูกพัน เวลาทำก็ออกอย่างหนึ่ง บอกกับ
 เราก่อนเรื่องที่สำคัญที่สุด ถ้าไม่บอกกับเราแล้วมาขอให้เราออกกฎหมาย จำนวน
 เท่าไรก็ไม่บอก ออกเมื่อไรก็ไม่รู้ ใครควบคุมบ้างก็ไม่รู้ บริษัทหรือของกิจการ
 อะไรก็ไม่รู้ ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายอย่างนี้แล้วเราขัดข้องไม่ได้ แต่เรา
 ไม่ต้องการอะไร เราเห็นว่ารัฐบาลก็มีเจตนาที่ดีอยากจะให้บ้านเมือง
 เรียบร้อยเราเชื่อแต่กฎหมายควรจะตกลงกัน เอาข้อผูกพันมาให้เรา
 อ่านมาให้เราดูเสียก่อน การรัฐบาลมีข้อผูกพันมาให้เราพิจารณา ดูก่อน
 ว่าควรจะมีหรือไม่มีแล้ว เราจึงควรจะมีหรือไม่

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: รัฐบาล
 ขอแจ้งข้อข้องใจของท่านสมาชิกสมเกียรติที่ท่านบอกว่าเราเป็นภาคภัยใคร
 ที่จริงรัฐบาลได้เคยเสนอให้ส่งงานทราบมานานแล้ว ดูเหมือนตั้งแต่ปี พ.ศ.
 ๒๔๘๐ ซึ่งในตอนแรกที่เราเข้ากับองค์การนี้ ได้เห็นเรื่องราวละเอียดทีเดียว

ตั้งที่ท่านถามว่าองค์การนี้เป็นใคร ชุ่ยที่ไหนใครบ้าง องค์การ
 นี้เป็นองค์การของสหประชาชาติที่เขาคงจะมาเยอะเยอะด้วยกัน ซึ่งมีภาคอยู่
 ๕๐-๕๐ ประเทศ ความประสงค์ที่ตั้ง คือองค์การทางสังคมมรดกประสงค์
 ซึ่งสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการเงินในระหว่างประเทศ และการที่จะช่วยเหลือ
 วัฒนธรรมการของประเทศต่าง ๆ ที่ได้เขาเป็นภาคนี้ องค์การทางสังคมมรดก
 ประสงค์สำคัญที่ต่างกันอยู่เล็กน้อย คือว่าสำหรับกองทุนนี้ เขามุ่งความ
 ประสงค์ในเรื่องที่จะช่วยให้มีเสถียรภาพของการชำระหนี้ระหว่างประเทศไม่

ผู้สุดท้าย คือเช่นว่าการชำระหนี้ สัมมติว่าของประเทศเรากับประเทศอังกฤษ
เป็นต้น ถ้าทำให้ผู้สุดท้ายเขาอาจจะให้หีบขี้เงินทองอะไรต่าง ๆ เพื่อให้จ่าย
ให้ผู้สุดท้ายกับอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์อันใหญ่

ตั้งธนาคารด้วยชื่อของธนาคารกับบอกข้อย่างใด เพื่อบำรุงและเจริญ—
นาการต่าง ๆ คือเช่นเราไปกู้เงินเขามาและได้เซ็นสัญญาตกลงกันแล้ว คือ
เขาให้เราเงิน ๒๕ ล้านล้านสำหรับที่จะมาใช้บำรุงการชลประทาน การ
รถไฟ ท่าเรือของเราเป็นครั้งแรก ตั้งแต่เราเป็นสมาชิกแล้ว ก็ได้รับ
ประโยชน์อันมาอันหนึ่ง แต่ออกจากนั้นเขาก็ยังได้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วย
เหลือเราในการจัดการเงิน การค้าของเรา เพื่ออะไรที่เขาจะช่วยเหลือได้
ซึ่งเขาได้เคยมาครั้งหนึ่งแล้ว และส่งคนมาบอก แต่อีกจะหาทางช่วยในเรื่อง
อย่างเดียวกัน เราก็ส่งคนไปศึกษาในเรื่องนั้น ในเรื่องนั้นเรามักไปทำงาน
ประจำอยู่สองคนก็ไปประจำอยู่เกือบกับคนหนึ่ง แล้วส่งไปอีกคนหนึ่ง เกยอกับ
การเงินระหว่างประเทศ

ที่ทานว่า ที่เสนอข้อสัญญาใช้เงินโดยไม่มีขีดจำกัด ความจริงใน
กฎหมายมีขีดจำกัดอยู่แล้ว คือว่าเราจะออกไปเกินกว่าจำนวนที่จะต้องเสีย
ตามข้อตกลงนั้นไม่ได้ คือตามที่เขาพูดได้แสดงแล้วเมื่อก่อนว่า ของกิจการหนึ่ง
เป็นจำนวนเงิน ๑๒๕ ล้าน อีกจำนวนหนึ่ง ๓๐๐ ล้าน จะออกไปเกินกว่าสอง
จำนวนนั้นไม่ได้ แล้วท่านบอกว่าจะไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาเขาจะ
รู้ได้อย่างไร การประกาศราชกิจจานุเบกษานั้นเป็นกรณีที่จะบังคับ ใน
ประเทศเราเรื่องถึงคอขาดบาดตาย ก็ใช้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่ง
เป็นหลักทุก ๆ ไป ในหลักกฎหมายถือว่าการออกกฎหมายไปแล้ว ดังนั้นฐาน
ว่าทุกคนต้องรู้กฎหมาย แต่อย่างไรก็ดีในเรื่องปฏิบัติในเรื่องนี้ก็เป็นราชการ
นั้นเป็นแต่เพียงเตือนให้เขารู้หน้าที่เท่านั้น แต่การที่จะเรียกร้องเอาสิทธิอย่าง
ใด จะต้องมั่งคั่งดีดดีดอย่างที่ท่านเขาใจนั้นอีกแล้ว ซึ่งจะต้องปฏิบัติ

ชกชนหนึ่ง แต่กฎหมายจะให้มันบังคับตามราชกิจจานุเบกษา ตั้งได้กราบเรียน
 แสดงว่า กฎหมายที่ฉบับใช้ให้ตั้งการอย่างนี้ เรื่องโทษที่ทวนบทกวาดกถัน
 กติชื่อว่า ในความผิด คือผู้ใดไม่ยื่นรายการตามมาตรา ๖ ไม่ยอมแสดง
 ข้อความหรือตัวเลขตามมาตรา ๘ แสดงข้อความหรือตัวเลขมาในอน โดย
 ว่าเป็นเท็จมีโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน
 ส่วนมาตรา ๑๕ บอกว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
 ไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี มาตรา ๑๑ มีข้อความอย่างไร
 ข้อความแต่ละข้อที่ปรากฏในรายการที่ยื่นตามความในพระราชบัญญัตินี้
 หรือทนายความ หรือผู้ประกอบการธุรกิจในการบริจกรเงินตราต่างประเทศ
 ได้มาตามมาตรา ๘ กติ หรือทนายงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการตรวจสอบ
 ตามมาตรา ๑๐ กติ บุคคลใดได้รู้มาเนื่องจากตำแหน่งหน้าที่แต่ยังไม่เปิดเผย
 ต่าง ๆ นกัชื่อว่าเป็นการเสียหายต่อบุคคลเขาอย่างรุนแรง เขาความดับ
 อายเขาไปเปิดเผย โทษจำคุกจึงได้หนัก แต่ส่วนราษฎรได้ระดมไม่
 ปฏิบัติตามความปรารถนาของรัฐบาล ทางรัฐบาลเห็นว่า ความผิดนั้น
 หย่อนกว่าโทษชนิดที่เจ้าหน้าที่เขาความดับเขาไปเปิดเผย โดยอาศัยหน้าที่
 ได้มาแต่เปิดเผยจึงตั้งโทษจำคุกแต่เพียงไม่เกินสามเดือน นี้เรื่องโทษ
 จำคุกเป็นเช่นนั้น แต่โทษปรับด้วย โดยมากเราลยหดกักันว่าโทษปรับนั้น
 ถ้าเขามเสียหายเราดแค่บชิตของผู้กระทำผิด เราดฮากการส่วนมากของผู้กระทำ
 เสีย คือพวกคนที่จะเสียตามมาตรา ๑๓ นั้น โดยมากเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะ
 ที่จะยอมเงินเสียได้มากเขาคงได้กำหนดโทษปรับไว้ถึงถึงหมื่นบาท ส่วนผู้ที่
 ทำความผิดมาตรา ๑๕ คงไม่ถึงอย่างนั้น โทษปรับจึงเห็นเพียงห้าพัน
 แต่อย่างไรก็ตามรายละเอียดทางด้านทนายยอมมีสิทธิ์ที่จะแปรญัตติได้ ซึ่งทาง
 รัฐบาลก็ไม่ขัดข้องอะไร ก็แต่แต่เท่านั้น

พระราชกรณียกิจ : ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนท์ทำให้สมาชิกแห่งสภา
 ไม่เข้าใจกฎหมายที่รัฐบาลเสนอนักเพราะเหตุว่า รัฐบาลมิได้บันทึกสิ่งสัญญา
 ที่เขาเป็นสมาชิกให้สมาชิกทราบพร้อมกับกฎหมาย รัฐบาลกล่าวได้ว่า
 สิ่งให้แก่สมาชิกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ นั้น จนบัดนี้คนมักนึกไม่รู้ว่าใคร
 ได้อย่างไร เพราะอ่านแต่กฎหมายนั้นแต่ก็ไม่เข้าใจ แต่ข้าพเจ้าอยากจะถาม
 ว่าในสัญญาที่ไปทำนั้นเกี่ยวกับความรับผิดชอบของประเทศเรา นั้นตาม
 มาตรา ๑๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติไว้ว่าสัญญาอันเมื่อได้ทำแล้วจะต้อง
 มาชอกกฎหมายในประเทศเพื่อบังคับให้กิจการเป็นไปตามสัญญา แต่จำเป็น
 ต้องเสนอสภานิติบัญญัติให้เห็นชอบด้วยเสียก่อน ข้าพเจ้าจึงถามว่าในปัญหา
 รัฐบาลได้พิจารณาหรือไม่ว่าในการที่มาชอกกฎหมายขณะนั้น เพื่อปฏิบัติตาม
 สัญญานั้น รัฐบาลได้เอาสัญญานั้นมาให้สภาเห็นชอบด้วยแล้วหรือยัง
 หรือว่าตามรัฐธรรมนูญหาจำเป็นต้องปฏิบัติเช่นนั้นไม่ แต่ออกชองหนึ่งตาม
 มาตรา ๑๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับงบประมาณนั้น การที่จะตั้งจ่ายเงิน
 รายใดจะต้องพิจารณากันตามกฎหมายวิธีการงบประมาณ แล้วจึงจะตั้งจ่าย
 ได้ ตามกฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ วรรค ๓ บอกว่า รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ
 มีอำนาจที่จะจ่ายเงินได้ เพราะฉะนั้นตามร่างกฎหมายนี้ร่างไว้แต่เพียงเท่านั้น
 แต่เมื่อไปขัดกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติว่าต้องเสนอกฎหมายว่าด้วยงบประมาณ
 เสียก่อนจึงจะจ่ายได้ แต่ในข้อที่ท่านร่างกฎหมายมาว่า มาตรา ๖ นี้ได้ไม่ว่า
 เป็นใคร ๆ หมด เจ้าพนักงานของศกการแทนหรือเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกหรือ
 ให้ตั้งสถิติใด ๆ โดยมิได้บัญญัติลงไปว่าสถิตินั้น สถิติอะไรประเภทไหน
 การที่กล่าวไว้แต่เพียงว่าสถิติที่เกี่ยวแก่การเงิน อย่างนี้ใครจะไปรู้ว่าที่จะ
 ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต้องอ่านกฎหมายพอว่าถ้าทำอย่างนั้นแล้วมัน
 จะเข้าตะรางหรือถูกปรับ เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายอย่างนี้ข้าพเจ้าว่าไม่

ถูกต้อง อย่างน้อยก็ของเขียนให้เป็นความเข้าใจ เพราะจะได้เข้าใจว่าทำตาม
หัดก้อย่างนั้นอย่างนั้น การเขียนกฎหมายเท่ากับไปอ้างเอาสัญญาที่ไม่ได้มี
ใครมองเห็นหน้าเขาทำให้ราษฎรเข้าใจอย่างนั้น ชาวเขาต้องการแก้ความเข้าใจ
อย่างนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่จริง
รัฐบาลรู้สึกเสียใจเหมือนกันที่ไม่ได้คิด คิดว่าท่านทราบข้อนี้แล้ว ที่ท่านพูด
ก็เห็นจะเป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลจริงที่ไม่ได้คิดสำเนาส่งให้ออกก็ เพราะ
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสถานการณ์แล้ว ส่วนที่ว่าเราจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามรัฐ-
ธรรมนูญหรือไม่นั้น ที่จริงสัญญาเมื่อได้ทำแล้วรัฐบาลก็ได้มาแจ้งให้สภา
ทราบ เพราะว่าสัญญาที่ได้ทำไปนั้นไม่ขอผูกมัดอะไร ในขณะนั้นจะออก
กฎหมาย แต่ถ้าเมื่อได้ไปรวมมอบปฏิบัติเขาก็มีข้อตกลงทำงานเกิดขึ้นเรื่อย ๆ
ข้อบังคับที่จะมาขออะไรนั้นเกิดขึ้นภายหลัง เพราะฉะนั้นข้อตกลงเมื่อเกิดขึ้น
ก็มาออกกฎหมายขออำนาจจากรัฐสภา ซึ่งมีได้ระดมรัฐธรรมนูญแต่อย่าง
หนึ่งอย่างใด ส่วนที่ท่านบอกว่าการจ่ายเงินต้องมีบัญญัติไว้ในงบประมาณ
ทุกแล้ว ส่วนเงินที่จ่ายไปแล้ว ๕๐%, ๕๕% ก็ผ่านสถานการณ์โดยงบประมาณ
ผ่านให้แล้ว ส่วนการขออำนาจให้รัฐมนตรีจ่ายเงินดังกล่าวก็หมายความว่า
จ่ายเงินชั่วคราวตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๘๑
เท่านั้นเอง ในที่สุดก็ต้องได้งบประมาณรับรองอำนาจที่จ่ายไปก่อน
เหมือนกัน

ที่ท่านบอกว่า การให้เจ้าพนักงานไปเรียกร้องให้ผู้โดยนราชการ
เกี่ยวกับสถิติ ไม่ได้เจาะจงลงไปนั้น แท้จริง วัตถุประสงค์ท้ายของมาตรา ๖ การ
ที่จะให้เขาแสดงรายการอะไรจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ทราบ
แล้วก็ต้องมีหนังสือติดต่อเป็นรายบุคคลไปภายหลัง ก็ไม่ใช่เขาไม่รู้เรื่อง
อย่างที่ว่า

ห้องประกอบนิติสาร : เราได้ความสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมาบ้าง
ในเรื่องนี้แต่เราเพื่อความรอบคอบเนื่องจากมีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ และ
ประการสำคัญที่สุดคือเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ที่สมาชิกสมัชชาคนหนึ่งได้กล่าว
ขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้แถลงว่าในชั้นเขาเป็นคู่สัญญาอัน ไม่ได้คิดว่าจะต้องออก
กฎหมาย จึงไม่ได้มาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เช่นนั้นก็ถือว่าเกิด
ปัญหารัฐธรรมนูญขึ้นแล้ว

ประการที่สองรัฐบาลพยายามคิดที่สุด ที่จะมาแจ้งความหมายตาม
พระราชบัญญัตินี้ แทนที่แต่จะเป็นคำอธิบายส่วนหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อ
ความรอบคอบ ถ้าหากควรจะได้มีโอกาสตรวจข้อตกลงทั้งหลายเหล่านั้นว่า
การออกกฎหมายฉบับนี้จะสมควรออกหรือไม่ จะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับ
หลักการ

พระมณฑลฉิมพลีศักดิ์ศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ผู้
เกียรติอาเจ้าใจผิดในคำแถลงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้แถลงว่าจะออก
กฎหมายบังคับอะไร ที่จริงไม่ใช่เช่นนั้น คือที่เราเขาทำสัญญานั้นไม่มีอะไรที่
จะผูกมัดบังคับว่าจะออกกฎหมายเหล่านั้น เพราะฉะนั้นไม่มีการผิดรัฐธรรมนูญ
ข้าพเจ้าขอยืนยันในชั้นนี้ ในการที่เขาทำงานอยู่เรื่อย ๆ มีข้อบังคับ
ข้อตกลงเกิดขึ้นภายหลังในทันทีที่เกิดขึ้น กระผมขออำนาจไม่มีการผิด
รัฐธรรมนูญแต่ประการใดเลย แต่อย่างไรก็ดี เป็นสิทธิของสมาชิกที่จะ
ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาหรือไม่ แต่ข้าพเจ้าขอจึงขอว่าไม่มีการ
ผิดรัฐธรรมนูญอะไร มาขอเพื่อให้กรรมาธิการ

ห้องประกอบนิติสาร : ที่ข้าพเจ้ากล่าวเมื่อก่อนผิดไปนิดหนึ่ง ตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาจนรับหลักการ ความจริงข้าพเจ้าคิดว่า
เรื่องรัฐบาลไม่ควรบังคับอะไร ควรเปิดโอกาสให้สภาได้ไตร่ตรองโดย

รอบคอบเป็นผู้ใหญ่แล้วทำอะไรทะเลาะแหะไม่คิด ข้าพเจ้าหวังว่าสภาน
คงเห็นด้วยกับข้อเสนองานของข้าพเจ้า ควรตั้งกรรมาธิการวิสามัญก่อนรับ
หลักการ ขอผู้รับรอง

พระยาอรรถการยันทน์ : ตามที่สมาชิกผู้มั่งคั่ง เสนอให้ตั้ง
กรรมาธิการก่อนรับหลักการนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะน่าจะดีไปก็ตาม
ผู้มั่งคั่งอาจจะไปตั้งที่ทางสมาชิกคนอื่นก็ได้ แต่การตั้งกรรมาธิการ
พิจารณาก่อนรับหลักการนั้น ก่อนที่จะตั้งกรรมาธิการต้องมีโอกาสพดกันพอ
ผู้มั่งคั่งก่อน เพื่อประกอบการพิจารณา สำหรับกรรมาธิการที่จะตั้งไป
ข้าพเจ้าคิดว่าเท่าที่พูดมานี้ไม่มีความเพียงพอ ขอให้ท่านผู้มั่งคั่งผู้มั่งคั่ง
ระบบขอเสนอไว้ก่อนเพื่อให้สมาชิกทั้งหลายมีความพอใจอยู่ ต่อรัฐบาลต่อไป
อีก บางทีจะเป็นประโยชน์

หลวงประภคมนตรี : ถ้าท่านสมาชิกจะอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้า
ขอถอนญัตติของข้าพเจ้าชั่วคราว

พระยาอรรถการยันทน์ : ข้าพเจ้ามีความสงสัยที่อยากจะเรียนถาม
รัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ตอบในข้อนี้แต่บางที่ความของใจต่าง ๆ อาจ
บรรเทาลงได้บ้าง คือขอที่ข้าพเจ้าสงสัยอยู่ในมาตรา ๖ เมื่อเราได้อ่านใน
มาตรา ๖ แล้ว เราจะเห็นได้ว่าองค์การตัวแทนมีอำนาจในอันที่จะเรียก
สถิติจากราชรัฐได้ ทนอำนาจขององค์การตัวแทนที่เราจะอ่านให้ชัดเจน
ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน คือว่าไม่ใช่จะเรียกได้ทุกอย่างเรียกได้เท่าที่
จะต้องปฏิบัติกับองค์การที่เราเป็นสมาชิกขยเท่านั้น เที่ยงเราไม่ได้แทน
เองว่าขอผูกพันที่เราจะต้องได้สถิติมานั้นอะไรบางอย่าง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าอยาก
จะเรียนถามรัฐบาลว่า ข้อในข้อนี้ของเราใหม่ที่เราจะเขียนให้ชัดที่เดียวว่า
ขอบเขตจำกัดอำนาจขององค์การตัวแทนที่จะเรียกสถิตินั้นอะไรบางอย่าง ถ้าเรา
สามารถจะจาระไนในกฎหมายนี้ได้แล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าความของใจในข้อ

นอกจากบรรเทาต่างได้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐบาลเป็นข้อแรกว่าอยู่ใน
อดีตหรือไม่ในอนาคตรับบัญญัติให้ชัดเจนทีเดียว ว่าตัดทอนจะเรียกจากรัฐ
มีอะไรบางอย่างเพื่อที่จะได้รกันเสีย มีอะไรไม่จำเป็นที่เราเข้าใจได้ อาจจะมี
สักกี่อะไรที่เป็นความจำเป็นก็ได้

ที่ขอต่อไปในมาตรา ๑๒ ที่ว่าบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงอันเกี่ยว
ด้วยเงินตราของประเทศใด ที่เป็นอำนาจของกระทรวงการคลัง ถ้าหากว่า
บัญญัตินั้นขัดต่อกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศ
นั้นซึ่งใช้อยู่ และซึ่งตราขึ้นโดยองค์การขององค์การข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการ
เงินระหว่างประเทศไม่ผลใช้บังคับได้ในประเทศไทย ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียน
ถามรัฐบาลว่า ถ้าอ่านตามมาตรานี้แล้วเราจะเห็นว่ามีบัญญัติใด ๆ ก็ตาม
ถึงแม้ว่าจะได้ทำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ ถ้าหากว่าขัดกับข้อความที่
ไว้ในกองทุนระหว่างประเทศแล้ว บัญชีนั้นเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ ข้าพเจ้า
จึงเรียนถามรัฐบาลว่าความหมายของมาตรานี้ รัฐบาลตั้งใจเช่นนั้นหรือว่า
จะเอาเฉพาะบัญญัติที่ได้ทำขึ้นภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่า
ไม่ตรงตามที่บัญญัติในประเทศนั้นแล้ว ถือว่าเป็นโมฆะ หรือว่ามีความ
ประสงค์อย่างไร

พระมนภานฉิมศักดิ์ศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: ตาม
ท่านสมาชิกผู้ใดจะถามว่าจรรยาในรายละเอียดยังได้หรือไม่ รู้สึกว่าจะลำบาก
สักหน่อย แต่ก็โดยเฉพาะก็เห็นท่านยกมตินี้อยู่ในการรับรองมติของ
ห้องประกอบ ๆ คิดว่าถ้าเรื่องนี้อ่านในชั้นกรรมาธิการก่อนรับหลักการก็จะ
ได้รายละเอียดย่อย ๆ ได้ดีกว่ารัฐบาลจะแถลงในเวลานี้ ซึ่งกฎหมาย
มาตรา ๑๒ คือตามหลักที่เราถือกันโดยทั่ว ๆ ไปในเรื่องกฎหมายคือเราบอก
ว่าสิ่งใดขัดต่อกฎหมายเป็นโมฆะแล้ว ตามธรรมดาเราถือหลักว่าอันที่ศาลใช้
กฎหมายนั้นเป็นหลักมากกว่าทุก ๆ ไปก็เช่นนั้น แต่ถ้อยแถลงตามหลัก

ในเรื่องนี้ ส่วนที่เราได้กลับมาได้แต่เป็นจำนวนเงิน ๕ ล้าน และต่อไป จะรู้ได้หรือไม่ ที่จริงการกู้เงินนถกกรรมการพิจารณาอยู่แต่เกี่ยวข้องกับ เงินแดงกับอนุกรรมการ คชสัดการของเขามเป็น ๒ อย่างคือ ถ้าเป็นเงิน กองทุนแดงเขาก็ให้ในระยะสั้น คือเกี่ยวกับการช่วยเหลือในทางที่จะให้ เด็ดยรภาพของเงินตราตชน เพราะฉะนั้นในเรื่องอย่างนี้ไม่มเรื่องจากคชส ถ้าเกิดมความจำเป็นชนแก่บ้านเมืองเรา ซึ่งจะต้องใช้เงินมากในคราวหนึ่ง คราวใด เขาก็อาจให้ได้คชสของแต่ดแต่จการที่เกิดขึ้น และความเห็นของ คณะกรรมการของเขา และส่วนที่ธนาคารระหวางประเทศเขาให้ก็ ให้เป็น ระยะยาว หักการของเขาอีกคชสก็เพชการบำรุง และจัดมการของประเทศ นเป็นปัญหาชแท้จริงซึ่งเขาจะต้องตั้งคนมาต และเรากคชสตั้งคนไปชแจง เมื่อเขาเห็นความจำเป็นในการกู้เงินเพื่อชความบำรุง และจัดมการชของประเทศเราเป็นจำนวนมาก เรากก็ไม่ได้ ไม่มชจจากค แต่การกนเป็นอำนาจ ชของคณะกรรมการของเขา

หตวงประคอบนิตดำร : ขอตงกรรมาชการจิสำมญพิจารณากอนรับ
หตการ

มีตมาชกรับรอง

ทำการแทนประธานอุมตภา : มีผู้เสนชให้ตงกรรมาชการจิสำมญ
พิจารณากอนรับหตการ และมีผู้รับรองกคชสแต่ด ท่านผู้ใดเห็นวาคอ
จะตงกรรมาชการจิสำมญ พิจารณารำงพระราชบัญญัตินก่อนรับหตการ
ไปรตยกมชชน

มีตมาชกยกมีช ๔๑ คน

ทำการแทนประธานอุมตภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นคชย ไปรตยกมชชน
ไม่มีตมาชกยกมีช

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันตงกรรมมาชิกาวุธามัญ
พิจารณาก่อนรับหลักการ

หตวงประกอบนิตดาร์ : ขอเด้นอ ๘ คน

มีตมาชิกบริบรอง

น.อ. หตวงดำรวอวุฒิมุทร์ ร.น. : ขอเด้นอ ๓๕ คน

มีตมาชิกบริบรอง

หตวงประกอบนิตดาร์ : ข้าพเจ้าขอตอรอง ๓๓ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : หตวงดำรวอวุฒิมุทร์ จะยื่นยันใหม่

หตวงประกอบนิตดาร์ : ข้าพเจ้าขอถอนขอของข้าพเจ้า

พระยาชานาจิกรวิบาท : ข้าพเจ้าขอเด้นอ ๘ คน

มีตมาชิกบริบรอง

พระนิตินัยประดำน : ขอเด้นอ ๓๓ คนตงถอ

มีตมาชิกบริบรอง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเด้นออีก ข้าพเจ้าขอมติ
ที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นวาคอจะมิจำนอกรรมมาชิกาวุธามัญ ๓๓ คน โปรด
ยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นคอจะมิจำง ๘ คน
โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นคอจะมี ๓๕ คน โปรด
ยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๕ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ามติของที่ประชุมใหม่
๓๓ คน

หัตถวงประกอบบัณฑิตจารย์ : ข้าพเจ้าขอเดชะนอพระยาไชยยศสมบัติ
มั่งมาชิกบริวาร

หัตถวงชฎานต์จารย์ : ข้าพเจ้าขอเดชะนอพระยาศรีวิศาลวาจา
มั่งมาชิกบริวาร

พระยาอาณานิคมวิบริวาร : ข้าพเจ้าขอเดชะนอหัตถวงประกอบบัณฑิตจารย์
มั่งมาชิกบริวาร

พระยาอรรถการวิบริวาร : ข้าพเจ้าขอเดชะนอหม่อมหัตถวงเคช ดินทองศรี
พระยาศรีวิธานวงศ์ประวดี : ข้าพเจ้าขอเดชะนอพระยาอรรถการวิบริวาร
มั่งมาชิกบริวาร

พระยาปริตตานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าขอเดชะนอพระยาศรีธรรมราช
มั่งมาชิกบริวาร

พระยาศรีวิกรมวิกรมพิลาศ : ข้าพเจ้าขอเดชะนอหัตถวงประกอบบัณฑิตจารย์
ทำการแทนประธานอุทิศ : ข้ากน

พระยาอรรถการวิบริวาร : ตามทข้าพเจ้าขอเดชะนอหม่อมหัตถวงเคช
ดินทองศรี ข้าพเจ้าเพิ่งทราบจากมั่งมาชิกว่าไม่อยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเดชะนอ
พระมณูภาณวิมตศาสด์

พระมณูภาณวิมตศาสด์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ข้าพเจ้าขอเดชะนอ

พ.ท. หัตถวงชัยศักดิ์วิกรม : ข้าพเจ้าขอเดชะนอหม่อมเจ้าอุปถัมภ์ด้านชุมพล
มั่งมาชิกบริวาร

พระยาอรรถการวิกรมมณูต : ข้าพเจ้าขอเดชะนอหม่อมเจ้าปรีดี เทพพงศ์
เทวกุล

พ.ต. ม.จ. ปรีดี เทพพงศ์ เทวกุล : ข้าพเจ้าขอเดชะนอ

น.อ. ม.จ. พรปรีชา กมดาศน์ ร.น. : ข้าพเจ้าขอเดชะนอ นายแดง

LIRT

ศรี ส้มวงค์

มีตมาชิกรับรอง

พระยาสุริยานงศ์ประจักษ์ : ข้าพเจ้าขอเดชะ หม่อมเจ้า ชัชวาลิต

เกษมรัตน์

มีตมาชิกรับรอง

พระยาจินดารักษ์ : ข้าพเจ้าขอเดชะนายประหยัด บุรณะศิริ

มีตมาชิกรับรอง

พล.ต. ม.จ. ปรีดี เทพพงศ์ เทวกุล : ข้าพเจ้าขอเดชะพระองค์เจ้า

วิจิตรไชย

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ประชวรชัย

พล.ต. ม.จ. ปรีดี เทพพงศ์ เทวกุล : ขอถอน

พล.ต. หม่อมฉันทองคำเด่น : ขอเดชะพระบริรักษ์ทัษชกิจ

พล.ต. เกา เพ็ชรเลิศ บริรักษ์ทัษชกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

พาณิชย์ : ข้าพเจ้าขอถอน

พระมณฑานฉิมศักดิ์ศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ข้าพเจ้าขอเดชะ หาดวงเสถียรโชติสาร

มีตมาชิกรับรอง

พระชัยบุญญา : ข้าพเจ้าขอเดชะ พระอัครวิมลนฤมิตร

มีตมาชิกรับรอง

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อผู้ถูกถอนชื่อเป็นกรรมาชิกกรมตั้ง

- ๑. พระยาไชยยศสัมมัต
- ๒. พระยาศรีวิสารวาจา
- ๓. หาดวงประกอบนิตสาร

๔. พระยาอรรถการรักษนิพนธ์
๕. พระยาศรีธรรมราช
๖. หม่อมเจ้าอุปลัดธานี ชุมพล
๗. นายเตียง ศรีตั้งวงศ์
๘. หม่อมเจ้ารัชชชฤทธิศ เกษมสันต์
๙. นายประหยศ บัณฑิตศรี
๑๐. หลวงเสถียรโชติสาร
๑๑. พระสัทธีขรรณอนุมนตรี

ทำการแทนประชาชนผู้ใดก็ตาม : จะมีท่านผู้ใดเสนอหรือไม่ ถ้า
ไม่มีผู้ใดเสนอ ถัดจากประชุมอนุมัติรายชื่อ ๑๓ ท่านเป็นกรรมาธิการวิสามัญ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ก่อนรับหลักการ หอมระเบียบวาระแล้ว ขอเด็กประชุม

เด็กประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมผู้ตรวจรายงาน

หลวงชลาานุสร

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์

พระชัยปัญญา

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

พลตรี พระยาอินทรวชิต

สุรินทร์ ถีพลากร

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลาสน์

สุพันธ์ จิตรกถัก

พระยภรตราชา

อารีรัตน์ สุ่มบุญ

พระยาเมธาธิบดี

โณมเกล้า ถีพลากร

นาวาเอก พระยาวิชิตชลธี

พิพัฒน์ เอกะโรหิต

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ

อุดม พลอยสังวาลย์

พลตรี พระยาเสถียรณรงค์ฤทธิ

ผาณิต ศตะกุ่มะ

ฉันทนา ชานบ้อม

เล็ก ขารนัญญ์

วิจิตร นิละไพจิตร

เจริญ บัณฑโร

ศรีธรรมชิตเบศ

เลขาธิการรัฐสภา

ประธานวุฒิสภา

